

Giới thiệu Cung Chiều Cực Phẩm Phu Nhân

Thể loại: sủng, h, he, đô thị, hắc bang, nữ bá đạo, nam si tình...

- Cô là một sát thủ bí ẩn, là hòn ngọc quý trong tay của trùm hắc bạch lưỡng đạo. Từ nhỏ cô đã thành thạo sử dụng các loại vũ khí nóng lạnh.... Lãnh đạo lại bá đạo, thế nhưng cô lại thích trêu chọc nam chính.

- Anh, một đại boss mặt lạnh, anh trên thương trường ai ai cũng biết, cũng nể trọng, sở thích của anh là sự tầm bạo vật hiếm lạ trên thế giới.

Một lần cô đi làm nhiệm vụ, vô tình đi nhầm nhà, mà căn nhà đó lại chính là nhà của Mộ Cẩm Thiên, người cô từng cứu.

Và câu chuyện tình bắt đầu từ đó?

Trích đoạn: "Em nghe cho rõ đây, Mộ Cẩm Thiên tôi chưa bao giờ làm gì cho phụ nữ, chưa bao giờ biết yêu ai, cũng chưa bao giờ biết che chở ai, nhưng từ khi gặp em, tôi đã biết, cái sách giầy cho người mình yêu là thế nào, cái yêu thương dành cho cô gái đó là như thế nào, và cả sự che chở mà tôi muốn dành cho em, Thường Tiểu Niệm, em có thể chấp nhận ở bên cạnh tôi chứ! Làm một gái như bao cô gái, vô bọc lạnh lùng đó đã đến lúc nên bỏ nó đi rồi".

Thường Tiểu Niệm che đậy cảm xúc vô cùng tốt, nhưng ngày hôm nay chính tai cô nghe rõ từng một câu chữ anh nói ra, tất cả đều chân thành và chấp niệm, cô chưa biết cười đẹp là sao, cô chỉ nhìn anh, đôi môi cũng tạo thành đường cong tuyệt: "Là anh nói đó, đừng khiến tôi thất vọng".

Hãy đón xem bộ truyện thứ hai này nhé?

- -----Chu Cổ Hy

Bạn đang đọc truyện *Cung Chiều Cực Phẩm Phu Nhân* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 1: Sát thủ ẩn danh

Đồng hồ trên tòa tháp điểm 12 giờ. Màn đêm buông xuống, cũng là lúc các vật trong bóng đêm làm việc.

Trên đỉnh của tòa nhà cao nhất ở thành phố Ninh Trì, một trong những thành phố giàu có nhất.

Một bóng đen huyền thoại đứng trên đầu đỉnh, thân thể đều toàn màu đen, cộng thêm một bộ đồ bó sát cơ thể kia, lộ ra ba vòng tiêu chuẩn.

Mái tóc dài màu hạt dẻ được thả gọn xuống, bay theo gió, tạo nên một khung cảnh tuyệt sắc.

Người đó chính là sát thủ ẩn danh, chưa ai biết đến khuôn mặt của cô ấy, nhưng lại để cho người đời phải kính nể.

Vì, cô ấy giúp người nghèo, giết những người ngang tàn, cướp lấy tài sản của họ đem chia cho những người gặp khó khăn.

Dù biết cô tàn bạo nhưng vẫn không hề sợ hãi, cứ mỗi đêm tối thì cô lại xuất hiện. Chỉ là từng hành động quá nhanh, nhanh đến nỗi người ta tưởng rằng đang mơ, cô ra tay không để lại bất kì sai sót nào.

Đêm nay, cô lại thực hiện nhiệm vụ của mình, đối tượng được cô tiếp chính là Thượng Tiên Kim, một tỷ phú, nhưng rất thích bạo dâm, mỗi ngày có hơn mười cô gái bị hành hạ đến chết. Cô nhất định giết chết ông ta. Một người khinh thường phụ nữ.

- Bịch..

Cô thành công đi vào căn phòng ngủ của Thượng Tiên Kim, đúng là tỷ phú có khác, căn phòng uy nga đến lạ, đồ vật có trong phòng đều dát vàng.

Chắc, lần này cô lời to rồi.

- Cạch....

Nhìn thấy cánh cửa đang mở ra, cô nhanh nhẹn nép vào cánh cửa sổ.

Mất hi hí, nhìn ông ta đang ôm hai cô gái chỉ mặc mỗi một bộ đồ lót siêu mỏng.

Nhìn thôi đã sồn gai ốc rồi. Thật biến thái chết đi được.

Căn phòng không sáng lắm, nhưng đủ để cô nhìn ông ta, chứ ông ta thì không thể nhìn thấy cô.

Thương Tiên Kim giờ giọng háo sắc: "Hôm nay ta cảm thấy rất buồn, hai em phải làm ta vui vẻ thì ta sẽ thưởng nhiều, biết không? "

"Vâng ạ" _ giọng nói của hai cô gái vô cùng ngọt, đến nỗi chắc ngọt hơn cả đường.

Sau đó là cảnh XXOO, thôi, cô không nhìn nữa. Tôm quá đi mất.

Thượng Tiên Kim bỗng nhiên nghe tiếng động, nhanh chóng mặc lại quần áo: "Là ai? Mau ra đây?".

Hai cô gái quần trong chiếc mền, cũng sợ hãi.

Phát hiện rồi sao?

Cô hiên ngang bước ra, không quên đeo mặt nạ vào.

Thượng Tiên Kim cả kinh: "Cô, cô là *sát thủ ẩn danh".

*Là tên gọi mà người người hay gọi cô.

"Chắc, đoán trúng rồi, thế ông có muốn tôi thưởng cho ông vì việc đoán trúng không?".

Thượng Tiên Kinh nhìn cô từ trên xuống dưới, thèm thuồng, quả là cực phẩm, tuy đã che đi khuôn mặt nhưng ông ta vẫn cảm thấy dục vọng đang dâng lên, chà chà tay: "Nếu như cô hầu hạ ta đêm nay, thì ta sẽ cho cô thật nhiều tiền, nghe nói cô thích lấy tiền đi giúp người nghèo mà phải không? "

"Ồ, nhưng mà thay vì hầu hạ ông đổi lại để giết ông thì tốt hơn" _ thanh âm không quá lớn, nhưng lại làm cho người nghe cảm thấy lo sợ.

Thương Tiên Kim chưa kịp nói thêm câu nào nữa, thì bị cô rạch một đường dao ngay cổ. Chết tức khắc.

"Á, giết người rồi, giết người rồi, cứu mạng" _ hai cô gái lúc này sợ đến nỗi không mặc quần áo chạy ra bên ngoài.

Vệ sĩ của ông ta nghe thấy liền chạy vào, do phòng ông ta cách âm nên khi này không hề nghe cuộc đối thoại.

"Ông chủ, ông chủ" _ một tên vệ sĩ gọi thất thanh.

Tên kia đưa tay lên mũi: "Ông, ông, chủ chết rồi".

"Cái gì, là ai làm chứ?".

"Nhìn vết thương trên cổ này, chỉ có thể là người đó, sát thủ ẩn danh".

Đúng, đa số các người chết trong tay cô đều chết theo cách thức rạch cổ dã man này.

Nhân lúc họ đang hoảng loạn, cô nhanh chóng đi đến căn phòng bí mật, nơi đây bao chứa các loại sản vật, tiền, và các thứ có giá trị khác.

Cô khoanh tay trước ngực: "Quả nhiên, tất cả đều giấu ở đây, cáo già".

Căn phòng bí mật, nghe thì tưởng rất uy nga, tráng lệ, canh giữ nghiêm ngặt. Nhưng không, khi cô điều tra địa hình của căn biệt thự cùng các phòng của ông ta cũng có hơi ngạc nhiên, căn phòng này nằm ở cuối hành lang tầng ba, tầng dành riêng cho ông ta và các thiếu nữ chơi đùa.

Còn căn phòng cất giữ tiền và các thứ khác thì không tráng lệ như phòng ông ta, nó rất củ kỹ, chuột chạy khắp nơi, cộng thêm màn nhện khắp phòng, nhìn vào tưởng rằng phòng dành cho kẻ hầu. Nhưng không sai là dầu vàng bạc ở đây.

Kẻ giàu đúng là có cách nghĩ khác lạ mà.

Căn phòng này cũng bị cấm vào, dù là cho quét dọn cũng không.

Cô lấy toàn bộ bỏ vào một cái túi đen to.

Sau đó rời đi, ma quỷ không hay.

Vẫn như thường lệ, cô đem toàn bộ tiền bạc đó đem đến nhà của người nghèo.

Do đây là việc làm thường xuyên nên hẳn họ có sắm một cái tủ nhỏ nhắn, cứ mỗi tối cô sẽ đặt tiền vào trong đó.

Vì biết cô là người tốt nên không ai muốn nhìn kỹ mặt cô, tuy rất muốn, trong cảm nghĩ của họ cô chính là người xinh đẹp.

.....

Nhiệm vụ lần này khá nhiều thời gian, cô trở về nhà đã hơn hai giờ sáng.

Nhà của cô là một căn biệt thự lớn rộng. Vệ sĩ nghiêm ngặt.

Người hầu kẻ hạ thì vô số.

Nằm trên chiếc giường lớn, cô mệt mỏi ngủ ngay sau đó.

.....

Bạn đang đọc truyện *Cung Chiều Cực Phẩm Phu Nhân* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 2: Giúp đỡ

"Tiểu Niệm"_cánh cửa đi vào phòng cô được mở ra, một người đàn ông trung niên bước vào, gọi tên cô vô cùng cung chiều và đầy yêu thương.

Thường Tiểu Niệm lẩn người qua lại, sau đó mới cố gắng gương mở mắt:"Ba".

Ba cô, Thường Bạch Song, ông trùm của hắc bạch lưỡng đạo, người được mệnh danh là mưu kế thâm sâu, tuy nhiên chưa ai có thể nhìn thấy gương mặt dịu dàng của ông, chỉ có khi bảo ông ở cùng cô con gái yêu quý thì gương mặt đó mới được biểu lộ ra.

Thường Bạch Song ngồi lên giường, đưa cho cô một ly sữa nóng, quan tâm:"Con mau uống đi, ừm, có phải tối qua con giết Thượng Tiên Kim không?".

Cô uống hết ly sữa, nụ cười hiếm hoi để lộ ra:"Tại sao ba biết?".

Ông đứng dậy, tay chấp phía sau, nhìn ra phía cửa sổ:"Tất cả mọi hành động của con ta đều biết".

Cô cau mày:"Ba cho người theo dõi con?".

"Ta chỉ là muốn tốt cho con, ta biết thân thù con tốt, nhưng vẫn có người thân thù tốt hơn con, ta sợ họ sẽ làm hại con".

Cô suy xét một chút, chủ là vì ông muốn bảo vệ cô thôi. Cô biết, trên đời này ông ấy chỉ còn cô để bầu bạn, mẹ cô đã qua đời chỉ vì một lần bị hãm hại.

Mẹ cô cũng là một sát thủ, yêu ba cô, tình yêu của hai người từng bị cấm trái rất nhiều.

Nhưng mà họ vẫn luôn cùng nhau đối mặt, đến khi cô ra đời, thì hai người mới được gia đình đón nhận.

Nhưng vào năm cô 15 tuổi, mẹ cô vì làm nhiệm vụ, bị hãm hại mà chết. Đến bây giờ ba cô vẫn cho người tìm ra tên thủ phạm đó, ba cô một tay xoay chuyển cả thế giới ngầm.

Ở ngoài sáng ba cô là một người ba tốt, còn ở trong tối, ông ấy không từ thủ đoạn đối với người dám chống đối ông ấy.

Thường Tiểu Niệm bước chân xuống giường:"Con biết ba muốn tốt cho con, con không trách ba".

"Con gái, con cũng đã đến tuổi lập gia đình rồi, con cũng nên.....".

Cô cắt ngang lời ông:"Hiện tại con chỉ muốn sống như vậy, còn việc đó thì để sau đi ba".

Ông nhìn cô, lắc đầu khổ.

Tính cách của cô rất giống người vợ quá cố của ông, vô cùng lạnh lùng cô cảm.

Đáng sợ nhất vẫn là lúc nó tức giận, nó cứ như một con sói hung hăng tàn bạo.

.....Tối.....

Công việc của cô lại tiếp tục, sau khi hoàn thành, cô vô tình nghe thấy tiếng súng.

Hiện tại cô đang ở trên một đỉnh núi cao, phía dưới là con đường dài.

- ùng ùng ùng....

Tiếng súng ngày càng lớn hơn, cô nhanh nhẹn đi xuống phía con đường, ẩn nấp vào một cái cây gần đó.

Cô thấy có một chiếc xe hơi hạng sang đang được bảo vệ bởi rất nhiều người mặc vest đen, tay cầm súng, còn phía đối nghịch với chiếc xe hơi đó là mấy tên sát thủ thì phải?

Trên tay cầm súng, nếu như hai bên đối chiến thì chắc chắn bên chiếc xe hơi thua chắc rồi.

Một tên cầm đầu giờ súng, hung hăng nói: "Mộ Cần Thiên, mày mau ra đây, đừng như con rùa rụt đầu chứ?".

Cô cá kinh, vậy là người trong xe là Mộ Cần Thiên một người đàn ông bạch kim, tài giỏi, đặc biệt anh ta cũng rất lạnh lùng.

Cô chỉ được thấy gương mặt anh ta qua một lần xem tivi, lần đó cô xem như cũng biết đến hắn.

Mộ Cần Thiên được vệ sĩ mở cửa, anh bước ra: "Ta chỉ hỏi người một câu thôi, ai sai người đến đây?".

Tên đó sau khi thấy được anh, bước chân lùi lại phía sau, giống như ở anh có một sự nham hiểm gì đó: "Khi nào mày chết tao sẽ nói mày nghe".

"Vậy sao? Nếu như ta chết rồi người chắc chắn nói ta biết".

Tên đó càng nghe càng thấy thấp thòm, tại sao sắp khí thế của anh vẫn có thể áp chết người như vậy.

"Đúng...á".

Tên đó vừa nói ra một từ duy nhất, đã bị anh bắn vào chân một cái, ngã ngửa xuống.

Cô đánh giá thấp anh rồi, dù cho ít người hơn nhưng anh vẫn xử lý rất tốt.

Nhưng mà hình như anh đang bị thương ở tay phải, cô thấy này giờ anh chỉ sử dụng tay trái.

Hai bên đối chiến được một lúc, dường như bên kia cũng đã chống cự không nổi, bên anh cũng vậy.

Nhưng mà vài giây sau đó, lại một nhóm người đến, cô không thể trở mắt nhìn nữa.

Phải cứu thôi.

Cô rút cây súng do cô tự chế tạo ra, tính sát thương cực mạnh, mỗi lần bắn được ba viên.

Cô đưa lên tầm mắt, nhắm vào nhóm người vừa mới xuất hiện.

- Đùng đùng.

Do đạn bay với vận tốc nhanh không tưởng đã khiến họ trở tay không kịp.

Cô từ từ đi ra, tay vẫn cầm chặt cây súng.

Một số người vẫn chưa chết kinh hoàng, hét lớn: "Là sát thủ ẩn danh".

Để họ nhận ra cô vì cô chỉ có sát thủ ẩn danh mới đeo mặt nạ hình bông hồng.

Cô hạ súng xuống, lạnh lẽo nói: "Người nói đúng rồi, nhưng mà ta có một quy tắc, ai biết đến ta đều phải chết, người cũng không ngoại lệ".

Dứt câu, cô bắn vào hắn một cái chết ngay tại chỗ.

Chỉ vài phút, cô đã tiêu diệt toàn bộ.

Mộ Cần Thiên quan sát cô từ đầu đến bây giờ, cô tại sao lại giúp anh?

Thường Tiểu Niệm cảm nhận có ánh mắt đang dán vào người, không hẹn mà nhìn, vô tình bốn mắt chạm nhau, đều vô cùng lạnh.

Cô chuẩn bị đi thì anh mới lên tiếng: "Tại sao cô lại giúp tôi".

"Không biết".

Mộ Cần Thiên chạy lại, nắm tay cô, chỉ là mặt bị che đi mà sao anh vẫn cảm thấy cô vẫn quyến rũ như vậy, ánh mắt này quá lạnh lùng đi.

"Buông tay, nếu không kẻ chết tiếp theo là anh".

Mộ Cẩn Thiên cười:"Cô không có khả năng".

Thường Tiểu Niệm nhăn mày:"Anh đang thách thức tôi sao?".

"Tôi không thách thức cô, tôi chỉ muốn cảm ơn cô mà thôi".

"Không cần, nhưng nếu như lần sau có gặp lại xem như không quen biết".

"Được".

Anh nhìn bóng lưng cô khuất dần.

Đây là lần đầu tiên anh gặp qua cô.

Với tên gọi sát thủ ẩn danh, anh đã nghe qua từ lâu.

Anh cũng rất muốn xem rõ gương mặt cô hơn. Chỉ là quá khó.

- ---Hết Chương 3.....

Bạn đang đọc truyện *Cung Chiều Cực Phẩm Phu Nhân* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 3: Đi nhăm nhà rồi

"Ba hôm nay là à?" _ Cô ngồi đối diện với ba mình, ăn một chút cơm,hỏi.

Ba cô đang nhai kĩ, nói:"Là đạo diễn nổi tiếp của lần giải trí, chỉ là ông ta luôn ăn hối lộ của mấy cô diễn viên, đề nâng đỡ họ lên".

"Ồ vậy sao, mấy kẻ đó khiến con thật chán ghét" _ Cô làm mặt biểu tình nói.

"Chứ con có khi nào thích người ta đâu?" _ Thường Bạch Song nói.

"....."

"Ba....." _ một giọng nói khác chen vào cuộc nói chuyện giữa cô và Thường Bạch Song.

"Là Trình Kiên sao? Con về khi bảo sao không gọi cho ta" _ Thường Bạch Song vui đến nỗi chén cơm còn dang dở đã dừng ăn.

Đi lại ôm cậu.

Thường Trình Kiên là em trai nuôi của cô, được ba cô nhận nuôi khi một lần nhìn thấy cậu ấy đang ăn xin, nổi lòng thương đem về nuôi. Và cho cậu ấy sang nước ngoài du học.

Cô đối với cậu cũng rất thương yêu cưng chiều, giống như cách mà một người chị gái nên làm.

Thường Trình Kiên đi lại phía cô, choàng vai cô nói:"Chị, em rất nhớ chị".

Cô tuy ngoài mặt không biểu lộ cảm xúc gì? Nhưng mà trong lòng cảm thấy rất vui khi cậu trở về.

"Về là tốt rồi".

"Cùng ăn cơm luôn đi con trai".

"Vâng ạ!".

Thường Tiểu Niệm nói với người hầu:"Đem đồ của thiếu gia lên phòng đi".

"Vâng".

Và sau đó cả nhà ngồi ăn cơm.

.....Tối.....

Thường Trình Kiên tay cầm gối, tay cầm máy vi tính, đi vào phòng cô: "Chị, em muốn ngủ với chị".

Thường Tiểu Niệm cảm thấy, cả hai đều lớn hết rồi, cò ngủ chung như lúc nhỏ nữa sao, quá cầu kỳ rồi.

"Không được,".

"Sao vậy chị?".

"Chị đã ngủ một mình từ khi em đi du học, giờ em muốn ngủ chung sẽ khiến chị không quen dẫn đến mất ngủ".

Đúng, điều khiến Thường Trình Kiên sợ nhất chính là cô có việc gì.

Nếu như cô nói cô mất ngủ, vậy thì cậu ta không ngủ chung nữa, gương mặt đúng buồn bã, đi ra, nói: "Vậy em không ngủ nữa, chị ngủ ngon".

Thường Tiểu Niệm nhìn cậu đi ra, cũng thấy tội, nhưng mà cô thật sự không quen khi có ai ngủ cùng, chẳng những vậy, em trai cũng đã hai mươi tuổi rồi, cộng thêm việc, tối cô hay đi làm nhiệm vụ, cho nên không tiện vẫn là không tiện.

Nhắc mới nhớ, cũng đã đến giờ rồi nhỉ?

Cô tức tốc thay đồ như thường lệ, không quên cái mặt nạ thân yêu.

Đi trong đêm

Cô cảm thấy hình có chỉ đũa như trên tay, nhưng do trời tối quá nên không nhìn rõ, cứ vậy mà đi vào một căn nhà rất to.

Cô cũng nghĩ rằng bản thân đã đi đúng nhà, cho nên nhanh chóng đi vào trong.

Nhưng mà điều khiến cô bất an chính là căn biệt thự này tại sao lại có nhiều cạm bẫy như vậy, chỉ là một đạo diễn, còn sợ người ta giết đến nỗi phải gài bẫy luôn sao.

Thường Tiểu Niệm len lén vòng qua khuôn viên khu vườn, nhưng mà cô kết luận một điều rằng.

- Cô đi lạc rồi...

Khu vườn này như có ma thuật, khi cô đi vào thì không thể tìm lối ra được nữa, hazz phiền phức thật đấy!

Đúng lúc đó, ánh sáng từ đầu sáng nhòe lên, khiến cô chói cả mắt, theo bản năng cô lấy tay che lại.

Thân ảnh cao lớn, âu phục trang nghiêm cùng gương mặt đẹp như tạc tượng bước ra, tay đút vào túi quần, đôi chân dài đi lại gần cô.

Thường Tiểu Niệm cho là bản thân đã bị gài bẫy, lập tức chuồng.

Nào có ai biết được, cô làm sát thủ lâu như vậy lại bị tóm gọn một cách nhanh chóng.

"Lại gặp nhau rồi".

Một giọng nói vang lên, cất quang suy nghĩ của cô.

Vô cùng quen tai.

Đúng, chính là Mộ Cẩn Thiên.

Lần này cô có thể khẳng định rằng:

- Cô đi nhầm nhà rồi.

Qua lớp mặt nạ, ánh mắt cô nhìn anh: "Tôi cũng khá bất ngờ đấy!".

Thuộc hạ của anh định xông lên đánh cô, nhưng mà anh đã ngăn lại, lạnh như băng nói: "Tôi cho phép các người hành động sao?".

Thuộc hạ của anh cúi đầu, sai phạm: "Xin lỗi thiếu chủ, chúng tôi không cố ý".

"Các người đi đi, để ta nói chuyện một lát".

"Nhưng mà đây là sát thủ, sẽ làm hại đến thiếu chủ".

Mộ Cẩn Thiên liếc một cái thấu xương: "Cút đi".

Hơi sợ đến run chân, nhanh chóng đi mất.

Mộ Cẩn Thiên đi đến, gỡ lấy tấm lưới đang quấn lấy cô xuống.

Cô như nàng tiên cá bị mắc cạn, vốn không thể làm gì?

"Cô có nhớ cô đã nói gì với tôi không?"

"Nhớ" _ cô lạnh nhạt đáp lại.

Mộ Cẩn Thiên tùy tiện ngồi thản nhiên uống trà, vì anh biết, cho dù cô muốn chạy cũng không được.

Vẫn còn rất nhiều bẫy khác chờ cô, nếu như không biết sẽ bị bắt lại như lần này.

Anh hóp một miếng nói:"Lúc đó cô nói nếu có gặp nhau xem như không quen biết, nhưng tôi lại muốn biết rõ về cô hơn".

- ----Hết Chương 3-----

Bạn đang đọc truyện *Cung Chiều Cực Phẩm Phu Nhân* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 4: Cô là người con gái đầu tiên dám thách đấu với tôi

Thường Tiểu Niệm cười như không:"Muốn biết tôi, trừ phi anh chết đi".

Đó chính là câu nói của sát thủ ăn danh.

Mộ Cẩn Thiên phả cười lớn:"cô đang nằm trong tay tôi mà vẫn mạnh mẽ như vậy sao? Không sợ tôi sẽ giết cô ngay lập tức? "

"Có bản lĩnh thì đấu với tôi, đừng uy hiếp vì tôi không sợ đâu".

Ánh mắt cô lúc ẩn lúc hiện trong chiếc mặt nạ khi nói chuyện, đến cả hành động đều rất dứt khoát, như muốn đánh một đòn tâm lý vào địch.

Mộ Cẩn Thiên nhìn cô phong tình:"Cô là người con gái đầu tiên dám thách đấu với tôi"

"Ồ, vậy thì hân hạnh quá?"

Mộ Cẩn Thiên hạ cốc trà xuống, tay đặt lên chiếc nhẫn ở ngón út, xoay xoay:"Tôi chỉ sợ sẽ làm cô bị thương thôi".

Thường Tiểu Niệm đập bàn:"Chưa đánh làm sao biết".

"Được, tôi chấp nhận lời thách đấu của cô, nhưng mà tôi có một điều kiện?"

"Anh cứ nói?"

"Người thua sẽ chấp nhận một yêu cầu của người thắng".

Cô tự tin nắm chặt phần thắng trong tay, mạnh mẽ nói:"Được".

Rất nhanh, anh và cô đi lên sàn đấu, nơi anh cho xây dựng riêng để tập luyện, tuyệt không có bẫy.

Cô đứng thủ thế, trông cô vô cùng sắc lạnh:"Ra tay đi".

Mộ Cẩn Thiên vẫn đứng rất bình thản:"Cô là con gái, cho cô ra tay trước".

Cô cười:"Được, đừng trách tôi".

Câu nói vừa dừng lại, cô đã đá lên một cước, nhưng mà anh chỉ dùng một tay nắm lại.

Cô tức tối:"Xem như anh lợi hại".

Chiều thứ hai cô đá chân vào bên phải, hai tay nắm thành quyền, nhưng tất cả đều bị anh tóm gọn.

Đầu được nửa tiếng gì đó, cô cũng không còn sức, anh thì quá dư sức đi, trên môi còn vẫn cười được.

Cô thở hì hục: "Tôi thua rồi, cứ nói điều kiện".

Mộ Cẩn Thiên đưa tay ra, cô hiểu ý nắm lấy rồi đứng dậy.

Lần đầu cô tiếp xúc với nam nhân, anh cũng lần đầu tiếp xúc với phụ nữ.

Cảm giác lâng lâng, như có luồng điện chạy qua cơ thể hai người.

Cô nhanh rút tay lại.

Mộ Cẩn Thiên từ đầu gặp cô, đã muốn xem rõ mặt cô, cho nên anh mới chấp nhận thách đấu.

Anh cũng đã sớm nắm bắt phần thắng trong tay rồi.

Cô dù là sát thủ, nhưng làm sao có thể đánh lại lão đại của bang Tà Phi chứ?

Mộ Cẩn Thiên chậm rãi nói: "Điều kiện của tôi rất dễ thực hiện".

"Mau nói đi, đừng ấp a ấp úng".

Anh chỉ tay lên mặt cô: "Tôi muốn cô tháo chiếc mặt nạ đó xuống".

Cô nheo mày, thì ra anh sớm đã có dự tính.

Nhưng mà cô là một người giữ chữ tín, đã nói được thì phải làm được.

Tay cô đưa lên, gỡ chiếc mặt nạ xuống.

Mộ Cẩn Thiên tuy đã nhìn qua rất nhiều phụ nữ, nhưng mà giây phút này lại khiến anh vô cùng hồi hộp.

Gương mặt cô đẹp như tiên nữ trên trời, đôi môi hồng mịn, ẩm ướt đang mím chặt lại, da và hồng hào không một chút trang điểm. Mũi cao thanh thoát, chân mày lá liễu đang cau lại có vẻ khó chịu.

Đẹp nhất vẫn là đôi mắt to tròn long lanh, tròng mắt có màu xám khiến anh không thể rời được.

Màu mắt này là lần đầu tiên anh thấy, cho nên hỏi: "Mắt cô đeo len sao?".

Cô cũng rất nhiều lần tự hỏi bản thân, mắt cô có mày rất kì lạ.

"Không có, đó là màu mắt đã có từ khi sinh ra đời".

Mộ Cẩn Thiên không kiềm được, tim đập một tiếng thịch.

"Cô thật sự rất xinh đẹp".

Không biết tại sao lời anh nói lại khiến cô e ngại. Trong khi đã có người khen cô như vậy rồi, cô cũng vẫn rất bình thường.

Cô cảm thấy suy nghĩ này quá lạ, cho nên lắc đầu bực bỏ, cô đeo lại mặt nạ: "Điều kiện đã xong, tôi có thể đi rồi chứ?".

Mộ Cẩn Thiên nói: "Tôi muốn biết tên cô?".

Cô lạnh nhạt nói: "Xin lỗi, khi nãy anh chỉ đưa ra một điều kiện, tôi cũng đã thực hiện xong, bây giờ anh lại muốn đưa ra thêm, thành thật tôi không chấp nhận".

Cô không nói vậy thì anh tự điều tra vậy.

Dù gì anh cũng đã lỡ thích cô rồi.

Dù cho cô trốn đằng trời cũng đừng hòng thoát khỏi anh.

"Được rồi, không ép cô nữa".

Sau đó anh búng tay một cái, thuộc hạ đã có mặt: "Đưa cô ấy ra khỏi đây".

"Vâng".

sau đó, cô cùng thuộc hạ của anh rời khỏi.

- ---Hết chương 4-----

Bạn đang đọc truyện *Cung Chiều Cực Phẩm Phu Nhân* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 5: Ánh mắt này?

Khi về đến nhà cô đã vung tay vung chân đá giày, ném đồ khắp nơi.

Hôm nay cư nhiên một sát thủ như cô lại bị phát hiện, còn bị vạch mặt.

Thật là mất hết thể diện rồi.

Thường Bạch Song chính vì tiếng động của cô làm cho mất giấc ngủ, đi xuống phía dưới:"oáp, con gái hôm nay về khuya vậy?".

"Con bị phát hiện rồi".

"Hả?"_ba cô ngạc nhiên.

Thường Tiểu Niệm nắm chặt tay, bẻ rom rốp:"Con nhất định không để anh ta yên đâu".

"Là ai vậy? Con càng nói ta càng không hiểu?".

"Hắn tên Mộ Căn Thiên".

"Chỉ là Mộ...hà Mộ Căn Thiên, làm sao con lại rơi vào tay cậu ta?".

Thường Tiểu Niệm thắc mắc, tại sao nghe đến tên anh thì ba cô như bị ạn cầm dao cứ cổ, sợ hãi như vậy?

"Do đêm nay tối qua cho nên con đi nhầm nhà, và rơi vào tay anh ta".

"Ta không cần biết thế nào, nếu như gặp phải cậu ta lần nữa con phải tránh xa ra, nếu không chết khi nào không hay".

"Ý ba là sao?".

"Năm xưa, mẹ con chết có liên quan đến Mộ gia, nhưng cho đến bây giờ ba vẫn chưa tìm ra được kẻ mưu sát, cho nên nếu họ biết con là con gái ta có khi họ sẽ ra tay với con, mất một người là đủ rồi, ta không muốn mất luôn con".

"Ba yên tâm con sẽ cẩn thận".

"Con lúc nào cũng như vậy, khiến ta không ngừng lo lắng".

"Hi hi"_cô cười. Nụ cười này có thể miêu tả bằng một từ 'đẹp'. Nó như tụ hợp lại tất cả niềm vui, niềm hạnh phúc kể cả ảm áp.

Thường Trình Kiên quan sát cô từ trên lầu này giờ, lại khiến sao cho cậu ta thấy nụ cười ấy.

Cậu ta khá ghen tị đi, từ khi chính thức vào Thường gia đến giờ,cậu ta cũng chưa từng thấy cô cười. Dù chỉ là một chút, gương mặt cô lúc nào cũng lạnh tanh như tảng băng không tan.

Rất đáng sợ, nhưng lại cuốn hút cậu ta.

Cô là một sát thủ tất nhiên có thể cảm nhận được ánh mắt của ai đó, không tự nhủ được mà tìm kiếm.

Chạm ngay với ánh mắt thâm tình của Thường Trình Kiên.

Cậu ta chỉ cười rồi bỏ vào phòng.

Cô thì cảm thấy ánh mắt đó không giống như một đứa em trai đang nhìn chị gái, mà kiểu như một người bạn trai đang nhìn người yêu của mình.

Cô cảm nhận suy nghĩ của mình đã quá vượt giới hạn, lắc đầu bác bỏ.

Cô không cho là Trình Kiên đối với cô lại có loại tình cảm nam nữ đó.

Bởi vì cô chỉ luôn xem nó là em trai, tuyệt không hơn cũng không kém.

"Bây giờ trời cũng đã khuya, đi ngủ thôi".

"Vâng"

- - - - -

Bỏ phiếu cho mình nha???

Bạn đang đọc truyện *Cung Chiều Cực Phẩm Phu Nhân* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 6: Dự tiệc

Ngày hôm sau, Thường Bạch Song và Thường Trình Kiên thức dậy rất sớm, còn cô thì vẫn còn đang say giấc mộng đẹp.

Trong bàn ăn, Thường Bạch Song vừa ăn vừa nói: "Trình Kiên, tối nay con giúp ba đi dự một buổi tiệc được không?".

Thường Trình Kiên cảm thấy e ngại: "Xin lỗi ba, e là không được đâu ạ, tối nay con có hẹn với mấy người bạn rồi".

"Vậy thì tiếc quá!" _

"Sao ba không nhờ chị hai?" Thường Trình Kiên chợt nói.

"Con cũng biết tính của chị con rồi, nó chắc chắn sẽ cự tuyệt ngay thôi"..

"Con quên mất, chị ấy có khi nào tiếp xúc với xã hội thượng lưu đâu".

"Thời ăn cơm đi".

Thường thì buổi sáng cô không ăn cơm cùng vì cô có chế độ ăn kiêng, cô chỉ ăn khi cô thấy vui vẻ.

Bữa cơm kết thúc, thì cô cũng đã thức giấc, đi xuống, quen miệng: "Chào ba, buổi sáng tốt lành".

Thường Bạch Song bỗng nhiên nghĩ ra một việc: "Con gái đến đây, ba có chuyện muốn nói với con".

Thường Tiểu Niệm nhanh bước chân ngồi xuống ghế sofa, bên cạnh cô là ba, còn Thường Trình Kiên ngồi đối diện.

Ba cô cười cười: "Con có muốn đi dự tiệc không?".

"Ba vốn biết câu trả lời còn hỏi con làm gì?" _ Cô vô cùng lạnh nhạt nói, đối với cô những bữa tiệc như vậy càng làm cho bản thân mất thời gian, chủ yếu đến vui chơi, ăn uống này nọ, có gì vui đâu? Thà cho đi làm nhiệm vụ thì hơn?

"Con còn chưa nghe ba nói hết mà, bữa tiệc đó liên quan đến từ thiện, sẽ có uyên góp tiền cho các cô nhi viện, con thật sự không muốn đi?".

Thường Bạch Song biết, con gái của mình rất thích những chuyện liên quan đến giúp đỡ người nghèo, hoặc các em nhỏ ở cô nhi, dù là sát thủ, tay nhuộm bao nhiêu máu tươi thì con gái ông vẫn có lòng vị tha vô độ.

"Được rồi, con sẽ đi?" _ đúng như ba cô đoán, cô sẽ đồng ý ngay mà.

"Cảm ơn con gái?".

"Địa điểm?".

"Khách sạn Đồng Nhất, 8h tối".

"Quyên góp tiền trẻ vậy sao?".

"Con cũng biết đó, buổi sáng là thời gian làm việc của những người đó, chỉ có buổi tối họ mới thật sự rảnh rỗi thôi" _ Thường Bạch Song thở phào, con gái

ông dường như đang nghi hoặc ông thì phải. Cũng may ông biết cách ăn mới.

Thường Trình Kiên khẽ cười nhìn ông.

"Trình Kiên, em có muốn đi cùng không?" _ cô này giờ mới để ý đến cậu em trai này.

"Tôi em có hẹn rồi chị".

"Vậy chị đi một mình".

Thường Tiểu Niệm ca hát tung tăng đi lên đến phòng, cả hai nhìn theo, cả kinh, đó là con gái và chị của họ sao?

Thường Trình Kiên khều khều: "Ba, ba không sợ khi chị biết ba gạt chị ấy chị ấy sẽ nổi trận lôi đình sao?".

"Azzz, ba từng thấy nó nổi giận rồi, thêm lần này cũng chẳng sao?".

"Ba thật là..." _ Thường Trình Kiên lắc đầu cười khỏ.

Cô đẩy cửa bước vào, lúc đó tiếng chuông điện thoại cũng đổ.

Số lạ!

Cô nhấn nút tắt, và chỉ cách mấy giây lại tiếp tục gọi đến, cô đành phải bắt máy, bên trong giọng nói có phần lạnh lùng: "Là ai?".

"Hôm nay cô rảnh chứ?" _ Mộ Cẩm Thiên nghe cô bắt máy, cảm thấy vui mừng vì cô đã chịu nghe máy của anh.

Thường Tiểu Niệm đã nhận ra ngay giọng nói của anh ngày giây đầu tiên: "Làm sao anh biết số điện thoại của tôi?".

"Vớ tôi không gì là không thể".

"Ồ, vậy tôi cúp đây, anh ở đó mà tự luyện đi".

"Khoan đã...".

"Còn chuyện gì nữa?".

"Tôi nay cô rảnh chứ?".

"Rảnh".

"Vậy cùng tôi tham dự một buổi tiệc được chứ?".

Cô vốn thông minh, có thể đoán cô và anh cùng tham gia một buổi tiệc. Nếu cô đi cùng anh có bất tiện không nhỉ?

Dù gì cô cũng không biết rõ lắm về buổi tiệc, lại nói cô là lần đầu đi tham dự, cũng chẳng biết ai cả?

"Tại sao anh muốn phải là tôi?".

"Bởi vì tôi thấy cô thích hợp với tôi nhất!".

".....".

"Cô có thể suy nghĩ".

"Không cần suy nghĩ, tôi đi cùng anh".

"Vậy 6h tôi sẽ sang đó đón cô".

"Không cần, tôi sẽ đến nhà anh".

"Được tùy cô".

Mộ Cẩm Thiên đang nghĩ, chắc anh đã phải lòng cô nhiều hơn rồi, đến cả nói chuyện qua điện thoại thôi cũng đủ làm cho anh tim đập nhanh, hơi thở nặng nề. Sợ bản thân sẽ nói gì khiến cô phật lòng.

- ----Hết Chương 6 ----

Bạn đang đọc truyện *Cung Chiều Cực Phẩm Phu Nhân* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 7: Khí thế bức người

Đúng sáu giờ, Thường Tiểu Niệm đến nhà của anh, trên người cô là bộ váy dạ hội màu tím huyền ảo, được thêu vẽ vô cùng sắc sảo, chiếc váy cúp ngực để lộ ra một phần ngực tròn trịa mê hoặc mắt nhìn.

Đôi chân trắng mang đôi cao gót cùng màu, khoảng năm phân, cô mở cửa xe, đi ra chấp chững như em bé vừa biết đi, cô không biết ba cô có lừa cô không nữa..

Đi từ thiện cần phải mặc váy dạ hội nữa sao?

Còn có, cô là lần đầu mặc nó, mang đôi guốc cao như vậy, thử hỏi cô làm sao đi cho được?

Mộ Cẩn Thiên đã thay y phục từ lâu, bây giờ chỉ chờ cô đến, ngay liền đó, thuộc hạ vào báo cho anh là cô đã đến. Nhưng kiểu cô đi rất lạ.

Mộ Cẩn Thiên cứ nghĩ chân cô bị thương nên vội chạy ra.

Thấy được vẻ đẹp thuần khiết kia vô tình làm cho anh phải nhìn say. Cứ như đã lọt vào mê cung tình ái không có cách thoát ra.

"Tiểu Niệm, cô sao vậy?"

Thường Tiểu Niệm bất giác ngẩng đầu lên nhìn Mộ Cẩn Thiên.

Cách gọi của hắn như chứa đựng sự dịu dàng trong đó. Cô không hỏi về việc anh biết tên cô, vì anh có thể, anh chỉ cần điều tra là biết.

Trên đời này, chỉ có hai người biết rõ tên của 'sát thủ ẩn danh' đó là ba cô, và em trai nuôi. Đến hôm nay lại có thêm một người là Mộ Cẩn Thiên.

"Tôi không sao? Nhưng mà tôi không đi được, đôi guốc này rất đáng ghét"_ Thường Tiểu Niệm chỉ trịch đôi guốc. Khuôn mặt xinh đẹp nhăn lại.

Điều đó, khiến anh lùi cười, nhưng không cười ra mặt: "Cô đáng yêu thật!"

"Đủ rồi, đi thôi, tôi không có thời gian ở đây nói chuyện phiếm với anh".

Vừa mới khen cô được một câu thì cô lại tiếp tục trở nên lạnh tanh.

Cô gái này, thật khó hiểu?

"Đi xe tôi"_ Mộ Cẩn Thiên lên tiếng.

"Sao cũng được"

Chưa đầy hai phút, chiếc Lamborghini màu đỏ chạy đến, đỗ trước mặt cô và anh.

Người tài xế đi ra mở cửa cho cả hai vào.

Sau đó chạy đến nơi diễn ra buổi tiệc.

Cô không hiểu vì sao, đến đây rồi cô có cảm giác mình thật sự bị mắc lừa. Đây đúng là buổi tiệc dành cho những người có danh tiếng ở thế giới thượng lưu lẫn thế giới ngầm mà. Dù cho cô ít tham gia thì sao?

Đối với việc cô biết những người ở đây là điều quá dễ, ngày nào mà cô chẳng điều tra họ trên máy tính. Từ chức danh đến chỉ số IQ của họ cô cũng biết.

Mộ Cẩn Thiên cùng cô bước ra khỏi xe, đứng trên thảm đỏ cho phóng viên chụp hình.

Anh thì thầm vào tai cô: "Khoát tay tôi".

Thường Tiểu Niệm dù rất bức mình nhưng vẫn làm theo lời anh.

Hai người như toát ra khí thế bức người làm cho mọi người ở đây đều phải khiếp sợ.

Hai người đi vào bên trong, Mộ Cẩn Thiên biết cô đi rất chật vật, cho nên dẫn cô lên cái bàn dành riêng cho anh ở trên tầng lầu, ở đây cũng rất yên tĩnh, ngoại trừ anh thì không có ai ở đây. Chỉ khi anh bảo họ lên.

Thường Tiểu Niệm ngồi xuống, ngay lập tức cô tháo đôi guốc ra, mắng: "Chết tiệt, dám làm ta đau, ta đánh chết mĩ".

"Đủ rồi, cô làm như vậy lát về làm sao đây? Cô định đi chân đất về à?"

"Anh nghĩ tôi là ai? Không đi cửa chính thì đi cửa sau, tôi là Thường Tiểu Niệm đó".

"Hết nói cô rồi"

- ----

Bạn đang đọc truyện *Cung Chiều Cực Phẩm Phu Nhân* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 8: Cô đang lo cho tôi sao?

Đến lúc đồng hồ treo tường điểm mười giờ đêm, một bóng tối như bao trùm xuống thành phố, chỉ còn lại những ngọn đèn đường đủ màu sắc ở phía trước cửa của mỗi căn nhà.

Tạo nên một màu sắc vô cùng lung linh. Đẹp mắt.

Bây giờ ở hội trường ngày càng đông khách, cô lúc nãy chuẩn bị trốn khỏi đó bằng cửa sau, thì một cánh tay dài, được bao bọc bởi chiếc áo sơ mi màu trắng sạch sẽ không chút nếp nhăn.

Kéo tay cô lại, nói: "Cô định đi cửa sai thật à?"

Thường Tiểu Niệm chau mày, cô không thích ai đụng chạm vào mình, nhưng với anh thì rất khác, giống như anh cũng giống như cô, ưa sạch sẽ.

"Anh muốn gì đây?"

"Chúng ta đi cửa chính".

Mộ Cẩn Thiên nói, cô còn chưa nói kịp lại thì anh đã bế sốc cô lên, như kiểu hoàng tử bế công chúa, anh đi xuống lầu, rồi bước dần ra cửa.

Tất nhiên, sẽ có nhiều ánh mắt đổ dồn vào hai người, có người dùng lời lẽ khen ngợi vì nịnh hót anh, còn có người sẽ ghen tị nhưng mà chẳng dám nói lớn, chỉ sợ anh.

"Mộ Cẩn Thiên, bỏ tôi xuống, anh làm gì vậy? Mau bỏ tôi xuống" _ Thường Tiểu Niệm đập tay vào vai anh, rất nhiều cái nhưng mà anh giống như mình đồng da sắt hay sao á, không hề khán cự.

"Cô đánh càng nhiều tôi càng thấy như mình được gãi ngứa thôi" _ Mộ Cẩn Thiên nhìn cô nói.

Ngay sau đó, anh đã bế cõt xe rồi, mở cửa đặt cô vào bên trong.

Lúc này cô mới hỏi: "Anh bế tôi quan mình chính đại đi như vậy? Không sợ người ta sẽ hiểu làm sao?"

"Họ hiểu làm cái gì?" _ Mộ Cẩn Thiên mở khóa xe, chuẩn bị lên gar.

"Thì hiểu làm là tôi và anh có gì đó, như vậy sẽ ảnh hưởng đến danh tiếng của anh".

"Cô đang lo cho tôi sao?" _ Mộ Cẩn Thiên buông tay lái xuống, nhanh chóng đặt hai tay trên cửa kính, chắn trước mắt cô.

Ở khoảng cách này tất nhiên cả hai sẽ nhìn nhau rất rõ, cô né tránh ánh mắt đó: "Không có, tôi chỉ là đang nghĩ một Mộ Cẩn Thiên danh tiếng lẫy lừng như vậy mà đi bên cạnh là cô gái đến cả giày cũng không có, tôi chắc chắn là họ không biết là ai, nhưng anh thì khác".

Mộ Cẩn Thiên bật cười: "Cho dù cho họ mười lá gan họ cũng không dám hé răng để bàn tán về tôi".

"Anh trước hết lấy tay ra được không?" _ Thường Tiểu Niệm ngay lúc này nhận ra tim cô đập rất nhanh, đây là cảm giác mà cô có lần đầu.

- -----

Bạn đang đọc truyện *Cung Chiều Cực Phẩm Phu Nhân* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Chương 9: Nụ hôn bất ngờ

Thấy cô mất tập trung khi nói chuyện với anh, anh như kiểm chế không được mà hôn vào đôi môi mềm mại của cô.

Điều đó làm cho cô thoáng giật mình, nụ hôn quá bất ngờ, cô mở hai mắt thật to nhìn anh, cố đẩy anh ra, nhưng mà có lẽ nụ hôn đó làm cho cô hoàn toàn mất đi ý thức, nó làm cho cô mềm nhũn người ra không còn sức lực.

"Ừm....um".

Mộ Cẩm Thiên không ngờ đôi môi này lại ngọt ngào đến như vậy?

Anh cũng hoàn toàn không dứt bỏ được.

Hôn nhau đúng hai phút, thì anh mới chịu buông cô ra, cô dường như mất hết không khí để thở, mà anh thì cứ hôn đến tê liệt, khi đã nhận được khí thì cô cứ như vậy mà thở hì hộc ra.

Mộ Cẩm Thiên ngồi ngay ngắn lại chỗ ngồi, lái xe rời đi, lúc này trong xe dường như im lặng, không khí cũng dần mất tự nhiên, Mộ Cẩm Thiên bắt lời: "Tiểu Niệm, cô có từng thích ai ngay cái nhìn đầu tiên chưa?".

"....." _Thường Tiểu Niệm trầm tư, cô hướng mắt nhìn ra bên ngoài nơi có đầy người đang làm việc trong đêm, nói có ánh đèn mịt mờ chiếu sáng, tay cô chống lên vành kính, chậm rãi đáp: "Chưa".

"Vậy cô chưa từng yêu ai sao?" _Mộ Cẩm Thiên vẫn tập trung lái xe.

"Ừ" _Thường Tiểu Niệm bỗng nhiên trở nên sắc lạnh: "Tôi không tin vào tình yêu, nó chỉ khiến con người trở nên rối rít, không xác định được phương hướng, dường như nếu yêu quá nhiều sẽ khiến ta lụy vào nó".

"Nếu như cô thật sự rơi vào một ái tình nào đó?" _Mộ Cẩm Thiên cảm thấy được cô và cô lúc ở hội trường là hai người khác nhau.

Có đôi khi cô sẽ đùa cũng có đôi khi cô trở nên sắc bén, làm cho người ta muốn người ta muốn tìm hiểu.

"Thì tôi sẽ tìm cách trốn thoát".

Nghe được câu trả lời quá mờ nhạt đó, anh cũng không định hỏi tiếp.

Thời gian sẽ làm cô thật sự hiểu ra thôi.

Không có trái tim nào làm bằng sắc đá cả, cô cũng vậy?

- - -

Bạn đang đọc truyện *Cung Chiều Cực Phẩm Phu Nhân* được tài miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tài miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 10: Mình bị làm sao vậy nè?

Cô trở về nhà vào nửa đêm, cô còn lái xe đi lòng vòng dạo chơi. Dạo gần đây, dường như cô đi làm nhiệm vụ khá nhiều cho nên thời gian dành cho bản thân cũng ít dần, nhiều lúc cô nghĩ có phải bản thân cô quá mạnh mẽ rồi không?

Đến cả yêu cô còn không dám nghĩ đến.

Thường Tiểu Niệm ngồi trên bãi cỏ xanh mướt, phía trước mặt cô là bờ hồ rất rộng, gần mấy ngàn mét vuông, được xây dựng cách đây vào năm năm, lúc cô mới ra trường.

Bờ hồ này buổi tối sẽ xuất hiện rất nhiều màu sắc vì nó được gắn đèn màu ở xung quang. Cho nên chỉ cần nhìn thấy sẽ giúp bản thân giải tỏa ngay.

Thường Tiểu Niệm di chuyển bàn tay, lượm được một viên đá to, cô ném xuống hồ.

Một tiếng 'tùm' vang lên. Rồi bắt đầu yên tĩnh như mặt nước ngừng dợn sóng.

Nó yên tĩnh đến mức khiến cho bản thân thấy nhàm chán.

Bỗng nhiên trong đầu cô lại hiện lên hình ảnh mà anh và cô hôn nhau lúc ở trong xe.

Azzz, mình bị làm sao vậy nè?

Cô lắc đầu gạt bỏ hình ảnh đang dần tạo thành một thước phim ngắn đó, nó khiến tim cô đập rộn lên.

Cảm giác này đã dần mất đi vào cái năm định mệnh đó.

Cô sợ cảm giác đó lắm, cô không dám mở lòng lần nữa đâu?

Nó khiến cô rơi vào hố sâu của bóng tối, ánh sáng đối với cô như một cực hình.

.....

"Tiểu Niệm, chị đi đâu mà bây giờ mới về vậy?".

Thường Trình Kiên ngồi đợi cô đến nửa đêm ở phòng khách, khi thấy cô bình an trở về thì hấn mới ngừng lo lắng.

Hấn sợ cô gặp chuyện gì?

Thường Tiểu Niệm giữ nét mặt lạnh của mình, cô sẽ không như vậy, nếu như ngày đó đừng xảy ra.

Mẹ cô, rồi đến người đó, đều bỏ cô đi.

Cô mất đi nụ cười từ lúc ấy, dù cho có cười đi chăng nữa cô cũng chỉ có cười với ba, người luôn che chở cho đời cô. Ông như một siêu anh hùng luôn bảo vệ trái đất khỏi kẻ xấu, và bảo vệ cô khỏi cuộc đời đầy chông gai ngoài kia.

"Ừm, chỉ là cảm thấy buồn chán nên đi dạo nên quên mất thời gian về".

"Vậy chị mau đi nghỉ ngơi sớm đi, em cứ tưởng chị xảy ra chuyện"_ Thường Trình Kiên nói với giọng đầy quan tâm.

"Chị không sao, thôi chị đi nghỉ ngơi trước, em cũng ngủ đi".

"Vâng".

Thường Trình Kiên ngắm nhìn bóng lưng mảnh mai của cô. Hấn yêu cô nhưng không thể nói.

Sẽ có một ngày cô cũng sẽ nhận ra.

Hấn không muốn làm 'em trai nuôi' nữa. Rất mệt mỏi, rất khó chịu.

- - -

Bạn đang đọc truyện *Cung Chiều Cực Phẩm Phu Nhân* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 11: Chuyện về quá khứ

"Lãnh Phong, anh nhìn xem, cái này có đẹp không?".

Ở một nơi có đầy hoa dại, đủ màu sắc, có một cô gái đang làm vòng hoa, đeo trên đầu, cô gái vốn đã xinh đẹp, đeo lên càng nhìn đẹp hơn.

Người con trai tên Lãnh Phong ngồi ngắm cô gái, đôi môi luôn giữ nụ cười rất tươi: "Ừm, rất đẹp, em chính là loài hoa đẹp nhất đời anh".

Thường Tiểu Niệm đi vào chỗ Lãnh Phong đàn ngồi, gương mặt đẹp hơn rất đẹp, mang vẻ dịu dàng, ấm áp. Chỉ cần đến gần liền cảm nhận được.

Hấn có mái tóc màu vàng nâu gà đôi mắt có màu đỏ như màu hổ phách, cũng giống như một con sư tử nắm trùm cả khu rừng.

"Phong, chỉ cần mấy ngày nữa là chúng ta tốt nghiệp rồi, anh có sự định gì không?" _ Thường Tiểu Niệm nhìn hấn, hai mắt dán vào sổ hoa đang tạo nên nhiều thứ khác nhau có màu sắc sắc sỡ.

Lãnh Phong vẫn thái độ đó, trả lời:"Anh có dự định sẽ đến nhà hỏi cưới em".

"Anh khéo đùa, chúng ta còn quá trẻ để kết hôn" _ Thường Tiểu Niệm ngoài mặt thì từ chối, nhưng trong lòng cô cứ như nở hoa vậy?

Lãnh Phong xoa mặt cô:"Anh không đùa, anh nghĩ em đã sẵn sàng làm cô dâu của anh".

"Em....."

"Em cứ chờ đến ngày đó đi, cô dâu xinh đẹp nhất của anh".

Thường Tiểu Niệm lúc này rung rung nước mắt nhìn Lãnh Phong, cô thật sự rất vui khi nghe hấn nói vậy?

Hai người yêu nhau đã lâu rồi, có thể nói là yêu vào năm còn học cấp ba.

Nhưng cái ngày định mệnh ấy đã cướp người mà cô yêu nhất đi mãi mãi.

Vào ngày tốt nghiệp. Ai nấy đều bên cạnh con của mình mừng cho con, cô cũng như vậy, cô có ba bên cạnh, chỉ có Lãnh Phong là không thấy.

Đến khi một cú điện gọi đến báo với cô là Lãnh Phong gặp tai nạn vô cùng nghiêm trọng, báo cô hãy mau đến đó.

Chỉ là khi cô đến thì Lãnh Phong đã chết, đến cả mặt cô cũng không được nhìn thấy. Ngày đám tang anh cô cũng không được đến, cô bị người nhà của Lãnh Phong cấm đến. Họ bảo vì cô nên Lãnh Phong mới như vậy?

Vì cô nên Lãnh Phong mới chết, là cô thật sao?

Lãnh Phong mãi mãi xa cô rồi sao?

Không phải anh ấy nói sẽ đến cưới cô về sao?

Cô còn chưa được làm cô dâu của hấn mà?

Tại sao, tại sao vậy?

- ----

Bạn đang đọc truyện *Cung Chiều Cực Phẩm Phu Nhân* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 12: Kỷ niệm phai mờ

Năm giờ sáng, Thường Tiểu Niệm tỉnh giấc, cô bỗng nhiên mơ thấy Lãnh Phong, hấn trong mơ nói rất nhiều với cô.

Khi cô tỉnh dậy, cô ngồi tựa lưng vào giường, tay khẽ sờ lên mặt, mí mắt cô rất ẩm, có lẽ cô đã khóc. Chỉ gì quá nhớ Lãnh Phong hay sao?

Cô thò tay bật đèn lên, cả căn phòng sáng chói lòa mắt, tầm mắt cô chuyển dời vào tầm hình mà cô và Lãnh Phong từng chụp chung lúc hai người yêu nhau. Anh lúc đó mỉm cười rất tươi, nụ cười lúc nào cũng rất phóng khoáng lãng tử, làm cho cô vừa thấy đã vui, giống như nó có thể xóa tan bao nhiêu phiền muộn.

Cô cảm tấm hình được đóng khung cẩn thận, trên tay, những ngón tay cô chạm vào gương mặt của hấn, một giọt nước mắt vừa rơi xuống vào mặt hấn.

Kỷ niệm giờ cũng đã phai mờ, vậy tại sao cô vẫn nhớ đến nó chứ?

- ting.....

Ngay lúc cô đang nghĩ về Lãnh Phong, thì điện thoại cô vang lên một tiếng 'ting'.

Cô nghĩ không biết ai giờ này còn gửi tin nhắn nữa chứ?

Ngoài ba cô, em trai, thì chỉ có thể là Mộ Căn Thiên. Vì số điện thoại của cô ngoài ba người đó thì không ai có thể có.

Cô đặt tấm hình vào vị trí cũ, sau đó cầm điện thoại, mở lên, vào hộp thư.

Cô đoán không sai?

Là của Mộ Cẩn Thiên.

Anh ta bây giờ đã thức rồi sao?

Cô không ngờ đó.

Thường Tiểu Niệm mở tin nhắn ra, một dòng chữ hiện ra.

"Tiểu Niệm, ngày mai đến nhà tôi được không? "

Thường Tiểu Niệm gõ rất nhanh bàn phím.

Cô nhấn lại bằng hai từ:"Rất bận".

Rồi tắt máy, điện thoại cô cũng không có tin nhắn gửi đến nữa,có lẽ Mộ Cẩn Thiên đã nghĩ nhầm.

Cô biết rất rõ anh là một người rất sĩ diện, nếu như cô nhắn như vậy chắc chắn anh sẽ nghĩ nhầm đến ngay.

Nhưng nào ngờ, tiếng chuông vang lên.

Là Mộ Cẩn Thiên gọi đến?.

Không phải chứ?

Cô vẫn mở máy:"Lại có chuyện gì?"

Mộ Cẩn Thiên:"Tôi đang ở dưới nhà cô, cô xuống đây gặp tôi một chút đi".

Thường Tiểu Niệm cả kinh, cô hoàn toàn nghĩ sai rồi.

Mà cô không thể không khen anh, vừa lúc này còn nhắn tin chỉ sau hai ba phút đã có mặt tại nhà cô, cô từ đây nhà anh còn mất mười phút vậy mà....

- - - - -

Bạn đang đọc truyện *Cung Chiều Cực Phẩm Phu Nhân* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 13: Nhìn thấy

Thường Tiểu Niệm leo xuống giường, cô đứng bên cửa sổ, vén tấm màn màu trắng lên, thật anh đang ở bên dưới.

Cả người anh tựa vào mũi xe mũi trần, tư thế đứng có thể thấy được khí chất riêng biệt của một người quản lý cấp cao và một thiếu chủ đầy uy quyền.

Bỗng nhiên, anh nhìn lên chỗ cô đang đứng, nói vào điện thoại:"Cô không xuống thì tôi vào bên trong đó".

Thường Tiểu Niệm cuốn quýt:"Anh, anh ở đó đi, tôi xuống ngay".

Ừm! Mà cô có gì phải tỏ ra sợ hãi như vậy?

Giống như cô đang vụng trộm yêu đương sợ bị nhìn thấy vậy?

Nhưng mà, Mộ Cẩn Thiên nói thật, anh sẽ vào đây thật đó, đến chừng đó để ba thấy thì cô khó lòng giải thích, vì vậy xuống dưới cho chắc.

Thường Tiểu Niệm lấy một cái áo choàng, khoát vào người, dù chỉ năm giờ sáng mà trời đã bắt đầu lạnh rồi, cũng gần đông nên không thể tránh khỏi. Vậy mà Mộ Cẩn Thiên không hề có áo choàng hay bất kì thứ gì, anh cứ như vậy mà đứng đợi cô, anh mình đồng da sắt sao?

Thường Tiểu Niệm mở cổng, cô nhìn anh, vẫn gương mặt không cảm xúc đó:"Anh muốn gặp tôi là vì chuyện gì?"

Cô chỉ thấy, Mộ Cẩn Thiên bước đến gần cô, anh vang tay ôm cô, đầu cô dán chặt vào vòm ngực to lớn của hắn, rất ấm áp, cô cũng không thấy lạnh

nữa.

Mộ Cẩn Thiên nói:"Tiểu Niệm, tôi không thể nào ngủ được ".

Anh khó ngủ thì có liên quan gì đến cô chứ?

Mộ Cẩn Thiên nói tiếp:"Vì tôi rất nhớ cô, nhớ không thể ngủ được, cho nên phải đến đây, ôm cô, nhìn cô rồi mới mãn nguyện".

Cái gì đang diễn ra thế này?

Không phải Mộ Cẩn Thiên thích cô đấy chứ?

Không, không, không có khả năng, anh có nhiều cô gái xinh đẹp xếp hàng theo như vậy,cô không phải là mẫu người của Mộ Cẩn Thiên.

"Trước hết, anh nên buông tôi ra?" _ Thường Tiểu Niệm trở lại sự lạnh nhạt của mình.

Mộ Cẩn Thiên buông cô ra:"Tiểu Niệm, cô quá vô tình".

"Mộ Cẩn Thiên, anh bị sốt rồi sao? Tôi càng nghe anh nói càng không hiểu gì cả".

"Tiểu Niệm? Là cô giả vờ không hiểu, chứ không phải không hiểu".

Mộ Cẩn Thiên nói xong, rồi bỏ đi.

Cái ôm lúc này, đã vô tình lọt vào mắt của Thường Trình Kiên. Do ở cự li rất xa cho nên hắn không thể nhìn rõ mặt của anh.

Mà hình ảnh cả hai ôm nhau như vậy khiến hắn thật sự rất khó chịu.

- ----

Bạn đang đọc truyện *Cung Chiều Cực Phẩm Phu Nhân* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 14: Nhiệm vụ

Lúc Mộ Cẩn Thiên đến tìm cô, thì cô dường như không ngủ được nữa. thức đến bảy giờ sáng, cơ thể cô vốn rất mạnh mẽ, nhưng chỉ thức có mấy tiếng mà cả cơ thể trở nên mềm nhũn, đến nỗi nếu có gió thổi đến cô có khả năng bay đi mất.

Lúc này, Thường Bạch Song đi từ trên lầu xuống, nhìn thấy cô con gái ngồi thờ thẫn như có tâm sự, ông ngồi xuống cạnh cô, hỏi thăm:"Tiểu Niệm, hôm nay nhìn sắc mặt hình như khá mệt mỏi, nói ta nghĩ đã xảy ra chuyện gì?"

Cô lắc đầu, từ tốn nói:"Không có gì đâu ba, chỉ là không ngủ được nên mới mệt mỏi như vậy?"

"Vậy tối nay con có thể giúp ba làm một việc được không? "

Thường Tiểu Niệm nhìn ba mình, cô còn chưa kể đến việc bị lừa về buổi tiệc vậy, mà còn nhờ cô làm việc khác nữa sao?

Chỉ cần nhìn vào mắt cô thì ông ấy dường như bị xoáy vào, con người màu xám giống hệt mẹ cô, làm cho ông bỗng nhiên nhớ đến người vợ quá cô.

"Con gái, con....".

"Ba cứ nói việc đó đi" _ Thường Tiểu Niệm dù rất không thích sự giả dối, nhưng ba cô vẫn được xem là ngoại lệ.

"Tối nay, bang KK có buôn bán một lô vũ khí với số lượng lớn, ta muốn con cướp nó về đây".

Nhiệm vụ này có vẻ khó khăn đây?

"Nhưng mà vũ khí ba không thiếu, vậy ba muốn con lấy nó làm gì?" _

"Bang KK, đưa lô vũ khí đó sang nước F, rồi nước F sẽ dùng nó gây ra chiến tranh với các nước lân cận, cho nên con phải lấy được số vũ khí đó thì xem như chiến tranh không có".

"Nhưng dù có chiến tranh cũng không nằm trong phạm vi của chúng ta"

"Ba biết, nhưng các nước gần với nước F họ vô tội, tuy ba đã từng giết rất nhiều người, nhưng lòng ba vẫn có tình thương, thậm chí, ba cũng có thể lấy lờ vũ khí đó, chỉ là ba tuổi già sức yếu, chỉ có thể nhờ vào con mà thôi".

"Con hiểu ý ba rồi, ba cứ yên tâm, mọi việc cứ giao cho con".

.....

Tối đó, trời thanh tĩnh đến lạ người. Bên ngoài bây giờ không còn một chiếc xe nào, dường như mọi thứ chìm vào âm tĩnh.

Thường Tiểu Niệm vẫn ăn mặc như mọi ngày khi cô đi làm nhiệm vụ, cô chạy chiếc mô tô đến địa điểm diễn ra buôn bán.

Rất nhanh, cô đã đến nơi, Thường Tiểu Niệm nhìn xung quanh, ở đây bao quanh đều là cây với cỏ, động vật đêm bắt đầu hoạt động.

Xen lẫn là tiếng nói của tên cầm đầu.

"Chào ngài, tất cả vũ khí đều nằm ở trong thùng này, nếu ngài có thể kiểm tra kĩ lại" _ một người đàn ông ăn mặc khá trang nghiêm, vừa nhìn thùng hàng vừa nhìn người đàn ông của nước F.

Người của nước F tiến lên, kiểm tra lại lô hàng, hài lòng gật đầu lia lịa.

Thường Tiểu Niệm thăm nghĩ, có lẽ lần này sẽ rất căng go, cô chỉ có thể phá hủy chúng, chứ không thể nào mang về.

"Tất cả đều rất đầu đủ" _ người nước F khen ngợi, sau đó búng tay: "Đây là toàn bộ số tiền, cầm lấy, chúng ta hợp tác vui vẻ".

Rồi, đôi bên bắt tay nhau, đến khi bên nhận tiền, bên nhận hàng thì có một lựu đạn khói từ đâu bay đến.

Thường Tiểu Niệm cũng không quan sát được gì nữa, cô chỉ thấy một làn khói trắng xóa, mịt mù trước mắt cô.

Là ai?

Là ai đã ra tay?

Cả căn nhà náo loạn hẳn lên, chỉ nhìn thấy tất cả từ từ gục xuống, Thường Tiểu Niệm thấy kì lạ, cô bỗng nhiên ngửi thấy trong đám khói có mùi gì đó.

Và, cô nhận ra ngay, là chất khói 'i5c' (tự bịa), chỉ cần ngửi vào sẽ khiến bản thân ngủ mê man, nếu như có tiếng ồn gì đó thì mới tỉnh dậy.

Cô nhận ra, liền lấy tay bịt miệng lẫn mũi lại, tránh để bản thân ngửi thấy.

Cô vẫn ẩn nấp ở đó quan sát, lúc này, có một đám người đi vào, trong đó người đi đầu không ai khác chính là Mộ Cẩm Thiên.

Cô thở, thì ra là Mộ Cẩm Thiên làm sao?

Lại nói, với chất khí 'i5c' đó chỉ có số lượng nhỏ, do một nhà nghiên cứu chế tạo ra, nếu cô đoán không lầm đó cũng là người của Mộ Cẩm Thiên.

Rốt cuộc, cô vẫn muốn biết rõ hơn về anh ta, vì cô đoán, anh không phải người tầm thường.

- - -

Bạn đang đọc truyện *Cung Chiều Cực Phẩm Phu Nhân* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 15: Nợ ân tình

"Thiếu chủ, tất cả vũ khí đã vận chuyển đi xong, bây giờ cần phải làm gì nữa?" _ Thuộc hạ của anh làm xong việc, báo cáo lại.

"Ừm" _ Mộ Cẩm Thiên thân ảnh cao nghiêm, lạnh lùng mà sắc bén, anh lười biếng đáp, chỉ là cách nói ngắn gọn đó đã làm cho người ta thấy được vẻ uy nghiêm của một thủ lĩnh đầy uy quyền.

Mộ Cẩm Thiên nhìn xung quanh cả ngôi nhà hoang tàn, anh có cảm giác vẫn còn có người ở đây. Nhưng người đó đang ẩn nấp ở đâu mà chỉ có người đó thấy được anh, còn anh thì không thấy được.

Thuộc hạ đi ra bên ngoài canh gác hết, chỉ còn mình anh ở trong căn nhà hoang.

Đúng lúc đó, một người của nước F bỗng nhiên đứng lên, lấy cây súng đã chuẩn bị sẵn trong người, nhắm vào lưng anh, và.....

- đừng...một cái.

Mộ Cẩn Thiên không bị thương, mà ngược lại người nước F chết ngay tại chỗ.

Lúc này, anh mới quay người lại, nhìn người vừa chết, anh không hề hoảng sợ, nhưng điều làm anh thắc mắc là ai đã nắm chết hắn ta..

Nếu như đúng như dự đoán, ở đây vẫn còn người, anh hét to:"Là ai? Mau ra đây?".

Thường Tiểu Niệm thăm mở miệng:"Phát hiện rồi sao?".

Phát súng vừa rồi, đúng là cô bắn. Cô còn muốn mắng anh, một Mộ Cẩn Thiên tài năng song toàn như vậy mà không biết phía sau có địch sao?

Nếu như cô không có ở đây thì không phải anh bị bắn rồi sao?

Suy nghĩ vừa thoáng xuất hiện, Thường Tiểu Niệm liền gạt bỏ ngay, cô là đang lo cho anh sao.

Không, không cô điên rồi.

Mộ Cẩn Thiên mất kiên nhẫn:"Nếu không ra đây, thì chờ chết đi"

Thường Tiểu Niệm lúc này mới đi ra, cô không phải là sợ chết, mà vì cô muốn hỏi anh tại sao anh lại lấy lô hàng đó.

Nếu như anh cũng giống như nước F thì cop chỉ còn cách thắt tay giết chết.

Mộ Cẩn Thiên nhìn thấy cô đi về phía mình, không biết vì sao đôi môi nhếch lên tạo nên đường cong gọi cảm:"Là cô sao?"

Thường Tiểu Niệm gác súng vào đùi, tay khoanh trước ngực, bước đi của cô rất mạnh mẽ và nghiêm nghị, mái tóc được gió thổi sang một bên, bên trong căn nhà tối chỉ pha lẫn bằng ánh đèn, được chuẩn bị từ trước, nó lấp lánh làm sao.

Cô đi một vòng quanh anh:"Mộ Cẩn Thiên, anh lấy số hàng đó làm gì?".

"Cô không cần biết"_ Dù bản thân thích cô thật nhưng mà chuyện gì ra chuyện đó.

Thường Tiểu Niệm vẫn còn kiên nhẫn, hơi tiếp:"Anh cũng giống như người của nước F sao?".

"Ý cô là gì?".

"Muốn gây chiến tranh".

"Hahah"_ Mộ Cẩn Thiên bật cười lớn, anh còn muốn sống yên ổn đây:"Tôi lấy số vũ khí đó có lí do, nhưng lí do không phải muốn gây chiến tranh".

"Vậy thì tốt, nếu để tôi biết thì anh đừng hòng sống yên".

Mộ Cẩn Thiên bước đến gần cô, đứng phía sau cô, hơi thờ ơ mà mị phá vào mặt cô, cất lời:"Cô đang uy hiếp tôi sao?"

Thường Tiểu Niệm nhanh nhẹn né tránh một bên:"Ừ"

"Tiểu Hy, người lúc này là do cô bắn?".

"Ừ"

"Vậy tôi nợ cô một ân tình".

Thường Tiểu Niệm bước đi:"Không cần, tôi không thích ai nợ tôi".

Mộ Cẩn Thiên tiến bước:"Tôi thì không thích nợ ai cả, cho nên tôi phải trả nợ, tôi sẽ dùng thân thể này làm phần nợ trả cho cô".

Chân cô dừng hẳn lại, bật cười khó hiểu:"Mộ Cẩn Thiên, thân thể vàng ngọc của anh sao? Rất tiếc tôi không cần".

Mộ Cẩn Thiên chỉ cảm thấy, lòng ngực đang đau lên..

Cô đúng là cô gái lạnh lùng mà.

Nhưng anh vẫn chưa chịu thua, nói với giọng điệu nghiêm túc:"Tôi không cảm biết cô có cần thân thể này hay không? Nhưng lời mà Mộ Cẩn Thiên tôi nói ra thì nhất định phải làm, đời này chỉ có Thường Tiểu Niệm cô mới có thể làm chủ nợ của tôi, bất kể ai cũng không thể, đời này Mộ Cẩn Thiên tôi chỉ

thích thiếu nợ cô"

".....".

Thường Tiểu Niệm nghe không nhầm chứ?

Giống như anh đang tỏ tình vậy?

Thật lạ lùng.

- ---

Bạn đang đọc truyện *Cung Chiều Cực Phẩm Phu Nhân* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 16: Mộ kiên thành

Trong dinh thự nằm ở ngoại ô thành phố Ninh Trì, bên trong căn nhà đồ sộ, lộng lẫy mà uy nga, có hai người đàn ông đang ngồi đối diện nhau, thoát nhìn họ giống nhau ở một điểm nào đó.

Người đàn ông ngồi bên phải, có mái tóc đen có vài sợi trắng, đưa mắt nhìn người bên trái nói: "Kiên Thành, nếu như chú còn tiếp tục gây chuyện nữa thì đừng trách anh".

Mộ Kiên Thành nhàn nhã hớp một miếng trà: "Anh hai, nếu như anh biết việc mà tôi đang làm vậy đừng nên xen vào, tôi không thích điều đó".

Ba anh, Mộ Linh có phần tức giận trước người em trai đầy nguy hiểm này: "Nếu như chú kiên định như vậy, được sau này, xảy ra chuyện gì thì tự chú lo, tôi không lo nữa".

Nói rồi, Mộ Linh đứng dậy, bỏ đi lên phòng, một ánh mắt hăng lên sự tà ác của Mộ Kiên Thành. Đồng thời cũng là chú ruột của Mộ Cẩm Thiên.

Đúng lúc, Mộ Kiên Thành nhận được điện thoại, ông ta cầm đi ra một chỗ nào đó: "Tôi nghe".

"Ông chủ, tôi phát hiện được một điều là Mộ Cẩm Thiên có quan hệ với một cô gái, mà không rõ là ai? Cô gái đó có vẻ rất bí ẩn".

Mộ Kiên Thành châm một điếu thuốc, rồi chậm rãi nói: "Ừ, cứ tiếp tục theo dõi nó cho tôi".

Mộ Cẩm Thiên, đến cuối cùng mày vẫn phải bại dưới tay chú thôi.

Cô gái sao?

Khá tốt, dùng làm mối như cháu.

.....

Trời rất nhanh đã chiều, gần về đêm nên mọi thứ cũng dần êm ả hẳn lên, Thường Tiểu Niệm tối nay lại có một nhiệm vụ cô phải làm.

Dạo gần đây cô thấy khá mệt mỏi.

- cóc cóc.....

"Vào đi_ "Thường Tiểu Niệm bước xuống giường.

Thường Trình Kiên mở cửa đi vào, nhìn thấy sắc mặt cô có vẻ là lạ, liền quan tâm hỏi han: "Chị? Chị làm sao vậy? Không khỏe trong người sao?"

Thường Tiểu Niệm ngồi xuống ghế, ánh mắt cô lơ đãng: "Chị không sao đâu! Mà em tìm chị có việc gì à?"

"Ừm, đúng vậy, tối nay bạn em có hẹn đến bar chơi, em muốn rủ chị cùng đi".

"Em biết chị sẽ không đi đến những nơi đó mà".

Thường Trình Kiên ngồi xuống, mỉm cười: "Cái đó em biết chứ? Nhưng mà điều quan trọng ở đây là, ở quán bar mà em đến có một nhân vật rất quen thuộc trong thế giới ngầm, hẳn thủ đoạn nham hiểm, còn thích giết người vô tội, em biết chị rất không thích những người như vậy, cho nên...."

"Cho nên em muốn chị giết chết hắn?" _ Thường Tiểu Niệm thông minh nhận ra ẩn ý trong lời nói của Thường Trình Kiên.

"Vâng, tất nhiên em sẽ cùng chị giết hắn".

"Không cần, em vẫn nên lo tốt cho bản thân, còn việc giết hắn chị sẽ làm, tối nay khi chị xong nhiệm vụ chị sẽ đến quán bar, nhưng mà ở đâu?"

"Là quán bar lớn nằm ở đường Lê Hoa".

"Ừ, chị biết rồi".

.....

Đúng như lời hẹn, khi cô đã thực hiện xong nhiệm vụ cô liền chạy xe đến đó, tất nhiên cô đã thay một bộ trang phục khác, một chiếc váy màu đỏ rượu, ngắn đến khấp gối, cúp ngực, chỉ cần nhìn đã đủ mãn mê cô rồi.

Quá gợi cảm.

Quá xinh đẹp.

- - -

Bạn đang đọc truyện *Cung Chiều Cực Phẩm Phu Nhân* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 17: Gặp nguy hiểm

Cô đi vào bên trong, lúc này xuất hiện rất nhiều ánh mắt đang dán vào người cô, hai hàng chân mày bắt đầu chau lại, vừa lúc cô liếc nhìn xung quanh, tìm kiếm Thường Trình Kiên.

Cậu ta thấy được cô, rồi dẫn cô vào bên trong căn phòng vip cùng mình. Bên trong chỉ có vài người bạn, hai nam, hai nữ.

Họ chào cô một cái.

Đổi lại chỉ là sự lạnh nhạt của cô.

Cô quay hỏi: "Hắn ở đâu?"

Thường Trình Kiên biết lúc này cô đã nổi giận: "Một lát nữa sẽ tới, chị ở đây chờ đi, để em ra xem sao?"

"Ừ"

Thường Tiểu Niệm ngồi xuống một chỗ, chân này gác lên chân kia, để lộ da cặp đùi trắng nõn, hấp dẫn.

Tuy nhiên, vẫn không ai dám bắt chuyện với cô nữa, vì cô quá lạnh lùng, đến nỗi họ cảm thấy hàn khí đang tỏa ra từ người cô còn lạnh hơn là bật máy điều hòa.

Vừa lúc đó, Thường Trình Kiên đi vào: "Chị, hắn đến rồi, hắn đang ở trên lầu, phòng số hai".

"Ừ".

Dứt câu, cô đi ra khỏi căn phòng đầy im lặng đó.

Cô ngó lên lầu, phòng số hai sao?

Được canh giữ rất cẩn thận.

Cô lại nhìn xung quanh, muốn vào được chỉ còn cách giả làm nhân viên phục vụ thôi.

Nghĩ vậy, cô liền đi vào căn phòng dành cho nhân viên, cô đánh ngất một cô gái, rồi lấy bộ y phục mà quán bar chuẩn bị cho mỗi người, cô mặc vào, vừa khóp, rồi bê rượu trên tay, đi lên lầu.

Đứng trước cửa phòng đó, hai tên cận vệ chặn cô lại.

Một tên nhìn cô từ trên xuống dưới, có chút thèm muốn, nhưng vẫn hỏi: "Cô là ai?".

"Không thấy sao?" _ Thường Tiểu Niệm dù đang giả làm nhân viên thì sao?

Thái độ của cô vẫn làm cho người ta rét sợ.

Tên kia hỏi cô: "Nhưng chúng tôi đâu có gọi rượu".

"Là ông chủ của anh gọi, nếu như không tin có thể vào hỏi?".

Cô biết, nhưng tên cận vệ này chắc chắn rất sợ hấn ta.

Hai tên bắt đầu nhìn nhau, đúng như cô đoán, họ không dám vào hỏi.

Liên cho cô vào.

Khi đi vào, chiếc giường được đặt ở bên trong, được chắn bởi một bức tường, cô đi nhẹ nhàng vào, đảm bảo không để lại tiếng bước chân.

Gần đến giường, cô nghe rất nhiều tiếng rên rỉ, còn có cả tiếng thở dốc.

Làm tình sao?

Cô thăm nghĩ, sau đó để rượu xuống bàn rất cẩn thận.

Lén lút nhìn vào bức tường đó, quả thật đang làm tình, còn là một chọi năm.

Tên này cũng quá dâm đãng đi.

Cô thăm nhìn gương mặt hấn, ạ được.

Thường Tiểu Niệm đứng nấp vào tường, cô dùng chiếc khăn tay trên áo che một nửa khuôn mặt đi, chỉ để lộ ra đôi mắt màu xám. Chỉ cần nhìn bao nhiêu đó thôi cũng đủ để người ta phải đổ gục rồi.

Cô bước ra.

Tất cả bọn họ như đắm chìm vào dục vọng, không thấy cô, lại bảo căn phòng không sáng lắm, nhưng đủ để cô thấy người nên giết.

- ----

Bạn đang đọc truyện *Cung Chiều Cực Phẩm Phu Nhân* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 18: (2)

"Là ai?".

Lúc này, hấn ta mới phát hiện ra trong phòng còn một người nữa, rất nhanh hấn mặc đồ lại, còn năm cô gái trần trụi kia dùng mền che đi thân thể của mình lại.

Thường Tiểu Niệm bước ra, đối diện với hấn, bên trong chiếc khăn, đôi môi cô nhếch lên: "Có phải anh là Kinh Mặc không?".

Giọng nói của cô rất dịu dàng, nghe rất êm tai.

Kinh Mặc nhìn cô, thú tính lại bộc phát: "Em là....?"

Thường Tiểu Niệm rất nhanh bước đến, ghì chặt hấn lại, cái dao được đưa sát vào cổ: "Người đến giết chết anh".

Kinh Mặc chỉ cười, mà đôi mắt lại hiện lên sự bí ẩn nào đó: "Vậy còn không mau giết chết anh đi, nếu không người chết là em đó, cô gái".

Thường Tiểu Niệm cảm thấy kì lạ, cái dao dần đi sâu vào cổ hấn hơn, nhưng mà Kinh Mặc đã chế ngự cô lại, gương mặt không sợ hãi nhưng tự trách, cô lại bị bắt sao?

"Cô gái, là ai phái em đến đây?" _ Kinh Mặc ấn sát đầu cô vào tường, mặt hấn thì đưa sát vào mặt cô hỏi

Cô cố chấp, không trả lời.

Kinh Mặc Bắc cười."Em còn ngoan cố như vậy thì anh không thích đâu, hay là vào đây cũng có mục đích khác".

Thường Tiểu Niệm ghê tởm hẳn, thân thủ cô nhanh nhẹn lật ngược tình thế, cô dùng chân đá lên vào tiểu đệ của Kinh Mặc.

Ngay lập tức hẳn dùng hai tay ôm lấy nó, kêu đau, hét to.

Nhưng thật không may, căn phòng này cách âm rất tốt, dù cho có hét to, hét lớn cỡ nào thì bên ngoài vẫn không nghe được.

Con dao của cô đã bị rơi xuống sàn rồi, cô chỉ còn súng thôi, mà nếu cô bắn thì chắc chắn sẽ rất nguy hiểm cho cô.

Tiếng súng là một thứ âm thanh ghê gớm, bên người có thể nghe thấy.

Nhân cơ hội, Kinh Mặc vẫn còn đau đớn, cô chạy đến lấy con dao, chưa đầy hai giây nó đã rạch nát cái cổ của Kinh Mặc.

"Á...." _Kinh Mặc la lên một tiếng rồi chết đi.

Cô lên đi bằng đường cửa sổ, trước khi đi, cô còn nhìn lại năm cô gái đang sợ hãi kia, để lại vài câu:"Đã là phụ nữ thì đừng nên hạ thấp bản thân như vậy?"

Ai cũng có công việc phù hợp hoặc không phù hợp cho mình.

Nhưng với công việc bán lẻ nhân phẩm này thì cô không chấp nhận cho lắm?

Trên giường, bản thân phải phục tình cho bọn đàn ông, còn bản thân thì bị dày vò đến kiệt sức sao?

Thật ghê tởm?

Không nghĩ nhiều nữa, cô phóng rất nhanh ra cửa, vì là tầng hai nên cũng dễ dàng hơn.

Khi đảm bảo chân đã chạm đất thì cô an tâm hơn.

Cô bước đi lấy xe của mình, nếu như không nhanh lấy, để phát hiện cô đang mặc đồ nhân viên còn gặp nhiều rắc rối hơn nữa.

--

Bạn đang đọc truyện *Cung Chiều Cực Phẩm Phu Nhân* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 19: Gặp lại

Vừa lúc cô đang lấy xe thì cô nghe thấy tiếng súng phát ra từ bên trong.

Lại nói, em trai cô vẫn còn bên trong.

Có thể, thuộc hạ của Kinh Mặc đã phát hiện hẳn chết!

Không được, cô phải vào cứu em cô.

Thường Tiểu Niệm chạy vào bên trong, cả quán bar dần như chìm vào im lặng, tất cả mọi người đều ngồi yên trên sàn, hai tay để lên đầu, cô nhân cơ hội có ánh đèn tâm tối mà đi vào trong, cô tìm một nơi thích hợp để quan sát nhất.

Vừa lúc cô nhìn lâu, cô nhìn thấy xác của Kinh Mặc đang được đưa xuống.

Sau khi hẳn được đưa đi thì vẫn là trên lầu, một người đàn ông khác đi ra.

Thường Tiểu Niệm ngồi yên bất động.

Cô đang nằm mơ sao?

Người đàn ông đó, tại sao lại giống Lãnh Phong như vậy?

Không, không, anh ấy đã chết rồi!

Cô hoa mắt thôi?

Cả quán bar chìm vào âm tĩnh, có thể nghe được tiếng thờ nặng nề của bọn họ.

Người đàn ông đó nhìn xuống, cất lời: "Người vừa rồi chết là Kinh Mặc, theo như cái chết vừa rồi, có thể thấy là do 'sát thủ ẩn danh' gây ra".

Bắt đầu tất cả xôn xao hẳn lên.

Thường Tiểu Niệm lúc này cô không quan tâm đến việc đó nữa.

Cô chỉ đang suy nghĩ, người đàn ông vừa giống Lãnh Phong, đến cả giọng nói cũng giống như vậy?

Mà tại sao trong Lãnh Phong lại thay đổi như vậy.

Có thật là hắn còn sống hay không?

Người đàn ông bắt đầu đi xuống phía dưới: "Tất cả mọi người cứ tiếp tục thoải mái đi, việc ngày hôm nay chỉ cần giữ kín là được, nếu như để tôi biết được ai dám nói ra thì đừng trách".

Chỉ mấy phút sau, cả gian phòng lại nhộn nhịp hẳn lên.

Thường Tiểu Niệm đứng dậy, cô đi đến chỗ hắn.

Nhưng rồi bước chân cô dừng lại.

Cô thấy người này dường như không phải?

Lãnh Phong của cô rất ấm áp, cách nói chuyện cũng vô cùng ôn nhu, nho nhã, không giống người màu, từng câu nói của hắn đều nguy hiểm tột cùng.

Vừa lúc, hắn đi phớt ngang qua cô.

Bỗng nhiên, hắn dừng chân lại, nhìn cô, cô vừa định bước đi thì hắn nắm chặt lấy tay cô.

"Em quên anh rồi sao."

Thường Tiểu Niệm lúc này mới nhìn rõ hắn hơn, dù cho có trải qua bao nhiêu năm cô cũng nhớ rất rõ từng đường nét trên gương mặt của hắn.

Trùng hợp kìa, người này cũng giống y như đức.

"....." _ Thường Tiểu Niệm cổ trắn áp bản thân lại, đứng đây nhất định không phải Lãnh Phong mà cô từng yêu.

Hắn gọi tên cô: "Tiểu Niệm".

Cô vùng tay: "Xin lỗi, tôi không quen anh"

Cách gọi đó, âm thanh đó, tại sao lại giống nhau đến như vậy?

Là cô nghe nhầm hay là sự thật!

- - -

Bạn đang đọc truyện *Cung Chiều Cực Phẩm Phu Nhân* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 20: Sự thật

Lãnh Phong nhìn theo cô: "Tiểu Niệm, em quên anh thật sao? Anh là Lãnh Phong của em đây mà".

Lúc đó, cô chỉ thấy hai chân mình bủn rủn, không đi nổi nữa, là Lãnh Phong của cô sao?

Vậy là hấn vẫn chưa chết sao?

Cô quay người lại, nước mắt rơi xuống, chảy dài trên má cô, miệng cô khẽ mở, mấp máy vài lời: "Là anh thật sao?"

"Là anh đây" _ Lãnh Phong bước gần đến, lấy tay lau nước mắt cho cô, rồi ôm chầm lấy cô: "Xin lỗi em, là anh đang khiến em phải buồn lòng, xin lỗi em".

Cô ôm chặt lấy Lãnh Phong, dường như cô không biết nói gì nữa.

Bây giờ cô cảm thấy rất vui, rất hạnh phúc.

Lãnh Phong chưa chết.

"Chúng ta đến chỗ khác nói chuyện".

Cô gật đầu.

Lát sau, Lãnh Phong lái xe đưa cô đến một quán nước ở gần đó.

Cô và hấn ngồi đối diện nhau.

Lãnh Phong: "Em sống tốt chứ?"

"Tạm ổn, mà anh hãy nói em nghe năm đó đã xảy ra chuyện gì, không phải người ngà của anh bảo anh đã chết rồi sao."

Lãnh Phong cười, kể đầu đuôi câu chuyện cho cô nghe.

Cô nghe xong dần hiểu ra.

Hấn gặp tai nạn là thật!

Dường như tưởng rằng bản thân đã chết.

Nhưng gần đến phút cuối, sự sống của hấn dần xuất hiện.

Nhưng không đảm bảo. Hấn nói với người nhà nói với cô rằng hấn đã chết, vì Lãnh Phong sợ bản thân sẽ chết đi thật!

Và nhiều năm qua, hấn sang nước ngoài điều trị, chân hấn bị thương nghiêm trọng, khi đã lành hấn hấn mới quyết định trở về đây, thành lập sự nghiệp, và muốn đi tìm cô.

Cũng may ông trời đã hấn gặp cô

"Anh là quản lí của quán bar sao?"

Đến cuối cùng cô đã hiểu, tất cả những gì hấn làm đều vì cô.

"Ừm, khi về đây anh đã từng nghe qua về sát thủ ẩn danh, có vẻ như người đó quá ác độc".

Nếu anh biết em là người đó, vậy anh có còn yêu em không?

Câu hỏi đó, cô rất muốn hỏi hấn, nhưng rồi cô chọn cách im lặng.

Lãnh Phong nhìn cô: "Tiểu Niệm, chúng ta làm lại từ đầu được không em?"

Thường Tiểu Niệm lưỡng lự, tại sao cứ mỗi đêm cô đều nhớ đến hấn.

Nhưng khi biết hấn còn sống cô chỉ vui, còn việc còn yêu hay không? Dường như cô không xác định được nữa.

Thấy cô im lặng, Lãnh Phong: "Em hết yêu anh sao?"

"Em..." _ Thường Tiểu Niệm rút tay lại: "Hãy để em suy nghĩ kĩ đã".

"Vậy là anh hiểu rồi, em hết yêu anh rồi? Vậy mà anh vẫn cho là em còn yêu".

Khuôn mặt Lãnh Phong đầy sự trách cứ ai oán.

"Tha lỗi cho em".

Thường Tiểu Niệm đứng dậy, cô đi khỏi quán nước.

Lãnh Phong vẫn ngồi im lìm.

- - -

Bạn đang đọc truyện *Cung Chiều Cực Phẩm Phu Nhân* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 21: Bị thương

Đợi đến khi Thường Tiểu Hy đi khuất thì Lãnh Phong mới lấy điện thoại ra, gọi điện cho một người mà hắn tin tưởng nhất.

"Tôi nghe"

Đầu dây bên kia rất nhanh bắt máy, thanh âm có phần lười biếng.

Lãnh Phong hít một chút nước: "Tôi đã cập lại cô ấy rồi, tiếp theo phải làm sao?".

"Vẫn còn thương?" _ Người kia hỏi.

"Tôi, tôi".

"Ngay bây giờ cậu bắt đầu ngừng tình cảm ấy lại cho tôi, cậu nên nhớ, mạng sống của cậu, tất cả của cậu đều do tôi ban cho, nếu như cậu phản bội thì đừng trách mạng sống của cậu cũng không giữ được".

Chỉ là vài câu cảnh cáo thôi mà nghe đã thấy sợ rồi. Ngự điệu rất uy nghiêm mà lạnh lùng.

Lãnh Phong: "Tôi hiểu mà".

"Tiếp theo cậu phải làm sao có được lòng tin của cô ta".

"Nhưng cô ấy không còn yêu tôi nữa".

"Tôi không cần biết, đó là việc của cậu"

"Nhưng...tút TUT...rút".

Lãnh Phong đập mạnh tay lên bàn.

Nếu không vì năm xưa hắn cứu mình, thì chắc chắn mình cũng không như con rối như bây giờ.

.....

"Này, ngài thần thờ ở đó làm gì?".

Một chàng trai có mái tóc màu đen, mượt mà, cùng gương mặt lai vô cùng đẹp mắt. Sóng mũi cao thoát, cùng đôi môi mỏng mê hoặc.

Mộ Cẩn Thiên quay lưng lại: "Không có gì?".

Chàng trai kia đi rót hai ly rượu vang đỏ, hắn một ly, anh một ly.

- kình..

Tiếng va chạm của hai ly thủy tinh vang lên cùng một lúc, tạo nên một âm thanh dễ nghe.

Mộ Cẩn Thiên đưa rượu lên miệng, hít một chút để thư giãn hơn: "Cậu đến đây có việc gì sao?"

Chàng trai ngồi xuống, chân vắt chéo, đáp: "Có việc thật?"

"Nói đi?".

"Tôi nay có lô hàng lớn sẽ bán sang Trung Quốc, tôi cần số hàng đó".

"Ý cậu là muốn nhờ tôi giúp cậu lấy nó?" _ Mộ Cẩn Thiên đặt ly rượu xuống bàn, đứng dậy, tay đút vào túi quần.

"Đúng vậy, cậu sẽ không từ chối chứ?"

"Được, tôi giúp cậu".

Chành trai kia vui mừng:"Cảm ơn bạn tốt, nếu như mấy được vậy chính ta chia đôi".

Mộ Cẩn Thiên lắc đầu, từ chối ngay:"Không cần, tôi đang 'dư' vũ khí".

Chành trai bĩu môi:"Chỉ thích khoe khoang ".

- - -

Bạn đang đọc truyện *Cung Chiều Cực Phẩm Phu Nhân* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 22: Bị thương (2)

Lại một đêm nữa bắt đầu, mọi vật yên ả đến lặng người, rất nhiều sinh vật bắt đầu kêu.

Mộ Cẩn Thiên dẫn đầu một đoàn người đến nơi sẽ giao hàng, lần này anh mang theo ít người, không đông như lần trước nữa, ngồi bên cạnh anh là anh bạn thân, người nhờ vả anh đi lấy lô hàng, Kim Vạn Sanh.

Kim Vạn Sanh nhìn anh, hào hứng:"Cẩn Thiên, hay là cậu xuất chiêu cho tôi mở rộng tầm mắt đi?".

"Xuất chiêu gì chứ?".

"Tôi nghe nói thân thủ của cậu rất tốt, vậy nên hãy xử lý bọn chúng một mình cho tôi xem đi".

"Kim Vạn Sanh, cậu còn muốn lấy hàng nữa không?" _ Mộ Cẩn Thiên trừng mắt, ngă điều rõ phần khó chịu.

"Lấy, lấy, lấy mà?".

Có cần phải đáng sợ như vậy không?

Đến nơi, cũng là lúc đang diễn ra giao hàng, anh cùng thuộc hạ của mình trực tiếp xông vào bên trong.

- ùng ùng ùng ùng.

Nhiều tiếng súng vang lên, va chạm vào nhau đến chói tai, và cũng nhiều đa chết nằm ngổn ngang trên nền đất đầy cỏ.

Máu tươi chảy dài theo hướng, bốc lên một mùi tanh tanh rất khó chịu.

Cả thân thể của Mộ Cẩn Thiên dính đầy máu tươi, nhưng mà anh vẫn không tỏ ra khó chịu. Ngược lại còn thích thú, đã lâu rồi anh mới ngửi thấy mùi máu này.

Kim Vạn Sanh được mở rộng tầm mắt với cách bắn súng của Mộ Cẩn Thiên, quá đẹp, quá chuẩn xác.

Một phát ngay đầu, chết ngay tức khắc.

Mộ Cẩn Thiên bắn không cần nhắm?

Mỗi đường bay của đạn đều rất chuẩn.

Sau kho giết chết toàn bộ người ở đó, anh cùng thuộc hạ của mình thu dọn sạch sẽ.

Kim Vạn Sanh giơ cao tay, ra hiệu:"Cậu bắn giỏi thật!"

"Muốn thử?" _ Mộ Cẩn Thiên hù dọa, cầm cây súng đưa lên.

Kim Vạn Sanh rụt rít lắc đầu:"Không, không cần".

"Thiếu chủ, không may rồi, có người dùng lựu đạn khói rồi đưa một lô hàng đi".

Vào thời điểm đó, thuộc hạ của anh chạy vào báo cáo.

"Còn không mau đuổi theo".

"Điều đáng nói ở đây, là người đó đã tiêu hủy lô hàng bằng đạn phá mảnh".

Kim Vạn Sanh mở to mắt, miệng chữ O: "Cái gì, là ai dám làm như vậy chứ?".

"Cậu bình tĩnh đi, có thể ở đây còn có người" _Mộ Cẩn Thiên nói với lưu lượng rất nhỏ, chỉ đủ để anh và Kim Vạn Sanh nghe.

Bắt đầu cả một vùng đất tràn ngập mùi khí hôi, và khói trắng

Mộ Cẩn Thiên hô to: "Tất cả bịt mũi lại, đây là khí hôi, hít vào sẽ chết trong vòng hai giây".

Rất nhanh thuộc hạ cùng bạn anh đồng loạt đều bịt mũi vào.

Chỉ sau mấy phút, khí hôi và khói trắng dần tan ra, dần dần lấy lại được khí thở, và cảnh vật.

"Là ai, mọ ra đây cho tôi".

Tiếng nói của Mộ Cẩn Thiên vang lên vang vọng, lớn tiếng đến lấn áp đối thủ.

Ngay sau đó, một người đàn ông bước ra, gương mặt đã được che đi bằng cái mặt nạ hình con sói, bên cạnh là một người đàn ông khác, khuôn mặt rất phóng túng, khá đẹp.

- ----

Bạn đang đọc truyện *Cung Chiều Cực Phẩm Phu Nhân* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 23: Bị thương (3)

Mộ Cẩn Thiên xoay người, nhìn nhận xem đó là ai?

Thì giọng nói của tên đeo mặt nạ vang lên: "Mộ Cẩn Thiên, hôm nay mày đem thuộc hạ ít vậy sao? Ha, như vậy càng đúng thời cơ để tao giết chết mày".

Mộ Cẩn Thiên không chút sợ hãi: "Mày là ai?"

Tên đeo mặt nạ nhếch môi: "Muốn biết rồi sao? Tao là một người mà mày không ngờ đến đâu?"

"Bí ẩn vậy sao?" _Mộ Cẩn Thiên cười nửa miệng.

"Haha, Mộ Cẩn Thiên ơi là Mộ Cẩn Thiên, cho đến cuối cùng này vẫn bại dưới tay tao?"

"Vẫn chưa biết đâu?"

Thường Tiểu Niệm đang quan sát hai người cầm đầu ở đây!

Điều cô đang nghĩ ngợi đó là người đứng bên cạnh tên đeo mặt nạ kia rất quen, dù chỉ là nửa khuôn mặt thôi mà cô đã thấy quen mắt rồi?

Rất giống người đó.

Lại thêm cái nữa, mỗi lần cô đi làm nhiệm vụ đều gặp phải tình huống này?

Quan trọng là, gặp được anh.

Ý trời sao?

Hay là duyên phận?

Theo như cô quan sát thì thuộc hạ canh gác bên ngoài của anh đã bị giết lén. Lần này người có lợi nhất vẫn là tên kia.

Vậy mà Mộ Cẩn Thiên một chút cũng không sợ?

Rất có khí phách, không hổ là bang chủ Tà Phi.

Trở lại với phía anh, Mộ Cẩn Thiên biết chứ, biết thuộc hạ bên ngoài của mình đã bị giết, gì sao ư, thính giác của anh rất rõ.

Điều quan trọng mà một người thủ lĩnh nên có là nghe rõ, nghe từng bước chân của địch.

Phải biết rằng địch ở đâu?

Người đàn ông đứng bên cạnh tên đeo mặt nạ nhìn ngó xung quanh, và vô tình khuôn mặt kia lọt vào mắt của cô, cô không dám tin đó lại là Lãnh Lãnh Phong.

- - - - -

Bạn đang đọc truyện *Cung Chiều Cực Phẩm Phu Nhân* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 24: Bị thương (4)

Tại sao Lãnh Phong lại ở đây?

Không lẽ, cô hoa mắt ư?

Lãnh Phong mà cô yêu chưa bao giờ dính dáng vào những tổ chức như vậy?

Chứ có thể nói, con người đã thay đổi theo thời gian. Huống hồ, cô cũng vậy, dù biết là đã hết yêu, nhưng tình cảm với Lãnh Phong vẫn còn đọng lại tận đáy lòng. Cô không mong muốn hấn dính dáng vào tổ chức, gì như vậy, hoàn toàn nguy hiểm. Cô thì khác, ba cô là một thủ lĩnh, cũng là một người hoành hành ở hắc bạch lưỡng đạo. Là con gái của ông ấy, tất nhiên phải liên quan.

Lãnh Phong quan sát kĩ càng, xong nói: "Chú nhân, tất cả đã ăn toàn, bây giờ có thể hạ gục Mộ Cẩn Thiên rồi".

Thường Tiểu Niệm lại một phen kinh hoàng.

Lãnh Phong ác độc đến thế sao?

Tên đeo mặt nạ gạt đầu, rút cây súng, giơ lên, nhắm thẳng vào đầu anh.

Cô vẫn đang thắc mắc tại sao Mộ Cẩn Thiên cứ đứng ngây ra đó làm gì chứ?

Anh muốn chết thật sao?

Kim Vạn Sanh níu tay áo anh: "Cẩn Thiên, sao cậu không ra tay đi, hấn sắp giết chết cậu rồi?".

Mộ Cẩn Thiên cười nhạt: "Vạn Sanh, cậu có biết người trước mắt tôi là ai không?".

"Ai?"

"Nhạc Mỹ Luân".

Tên đeo mặt nạ mở to mắt, sau đó tay hạ súng xuống: "Tại sao mày biết?"

Mộ Cẩn Thiên: "Nhạc Mỹ Luân, có phải vì năm xưa cậu vẫn còn hận tôi về việc đó hay không?".

Nhạc Mỹ Luân tháo mặt nạ xuống, một gương mặt không kém chi với anh, quá đẹp, đẹp đến chói mắt, bộ ba, Nhạc Mỹ Luân, Mộ Cẩn Thiên, Kim Vạn Sanh, đều có vẻ đẹp ngời ngời.

"Mộ Cẩn Thiên, năm đó, là mày hại em gái tao phải chết, tao thề rằng phải trả thù cho nó".

Năm đó, em gái của Nhạc Mỹ Luân, tên Nhạc Khiết, cô bé chỉ mới mười lăm tuổi mà thích anh rất đậm sâu, điều đáng nói, anh chỉ xem Nhạc Khiết như em gái mà thôi, khi biết anh không thích mình, Nhạc Khiết tự tử, và Nhạc Mỹ Luân từ đó hận anh, hận anh tại sao lại khiến em gái của mình phải lụy vào đến lúc chết như vậy?

Bạn đang đọc truyện *Cung Chiều Cực Phẩm Phu Nhân* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 25: Bị thương (5)

"Mộ Cẩn Thiên, mày phải chết".

Vẫn chưa hiểu được chuyện gì vừa mới xảy ra, thì Thường đã nghe thấy tiếng hét thất thanh của Nhạc Mỹ Luân, cô thấy hấn ta lao thẳng về phía anh, hòng súng không bắn ra đạn, chỉ là hấn ta dùng nó để đánh vào giữa vầng trán của anh.

Mộ Cẩn Thiên vẫn đứng yên, không chút động đậy nào. Anh đổ lỗi cho mình, một phần lỗi là do anh. Nếu như anh thẳng thắn nói cho Nhạc Khiết biết thì bây giờ mọi chuyện sẽ không như vậy đâu?

Nếu như Nhạc Khiết dùng gậy anh thì có lẽ mọi chuyện đã không đến bước đường này.

Thường Tiểu Niệm chuyển dời ánh mắt về hướng của anh, máu trên trán bắt đầu tươm ra, chảy xuống con mắt của anh rồi đi chuyển lần lần.

Cái người này?

Không đau sao?

Tại sao khi thấy cảnh đó, cô lại cảm giác được một trận đau khủng khiếp.

Mà quan trọng là, cô đau ở ngực.

Là tại vì sao chứ?

Cô yêu Mộ Cẩn Thiên sao?

Nhạc Mỹ Luân thành công đánh vào đầu anh, súng từ trong tay rơi xuống đất.

"Mộ Cẩn Thiên, tại sao mày lại không né?"

Nhạc Mỹ Luân vẫn còn nghĩ đến tình anh em chứ?

Hấn còn đang nghĩ anh sẽ nó tránh cứ đánh vừa rồi, nhưng mà, anh không làm vậy?

Mộ Cẩn Thiên rất ghét bản, nhưng mà ngay tại đây anh dùng tay mình quệt đi vết máu, khăn tay cũng chẳng dùng.

"Mỹ Luân, ngay tại đây tôi muốn nói câu xin lỗi, tôi không thể phủ nhận rằng em gái cậu thích tôi rất nhiều, nhưng mà thật sự lúc đó tôi sẽ không nghĩ đến việc em cậu lại tự vẫn, cho nên, hôm nay cậu muốn chém muốn giết thì tùy cậu, nếu tôi còn sống thì xem như hai ta không ai nợ ai cả, còn nếu tôi chết thì cậu hãy mang xác của tôi đến nơi mà chúng ta kết nghĩa, chôn cất tôi".

Nhạc Mỹ Luân mở to mắt, Mộ Cẩn Thiên dễ dàng buông xuôi như vậy sao?

Nhưng mà giết chết anh rồi thì còn gì là vui nữa

"Tao sẽ không giết mày, mày chết ai còn ai để tao trả thù nữa, Mộ Cẩn Thiên chúng ta vẫn còn ân oán, từ từ tao sẽ đòi lại".

Nhạc Mỹ Luân dứt câu rồi đi.

Mộ Cẩn Thiên cảm thấy khá mệt mỏi, đầu óc anh bắt đầu quay cuồng, tối sầm lại, anh chóng mặt quá.

Kim Vạn Sanh đỡ người anh khi thấy anh sắp ngã, cô gọi anh: "Cẩn Thiên, cậu sao vậy?"

Mộ Cẩn Thiên mở hí hí mắt, chỉ thấy cung quanh toàn màu đen tối: "Tôi....tôi..."

Thường Tiểu Niệm bắt gặp ánh mắt của Lãnh Phong khi nhìn vào Mộ Cẩn Thiên, nó có gì đó rất tàn độc. Và cô đã thấy hấn lấy ra một cái gì đó, ném vào chỗ anh.

Là bom sao?

Lãnh Phong, tại sao anh lại thay đổi như vậy?

Đâu mới là con người thật của anh.

Thường Tiểu Niệm dứt suy nghĩ, dù cô có máu lạnh đến đâu nhưng mà thấy người gặp nạn tất nhiên phải cứu.

- ---

Bạn đang đọc truyện *Cung Chiều Cực Phẩm Phu Nhân* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 26: Chăm sóc

Thường Tiểu Niệm rất nhanh đi đến chỗ của anh, theo cô thấy đây là quả bom mini hẹn giờ, nếu như cô đoán không lầm thì người đang ở cùng Mộ Cẩn Thiên không hề biết đến quả bom mini đó.

Nhưng nếu Mộ Cẩn Thiên thì khác, anh nhất định sẽ phát hiện ra ngay..

Cô chắc chắn như vậy?

Thường Tiểu Niệm nhìn chăm chăm vào nó, chỉ còn năm phút nữa sẽ phát nổ.

- rầm...

Là một tiếng động lớn, chỉ có thể nhóm người kia đã phá xe rồi, họ cố tình làm vậy để Mộ Cẩn Thiên chôn vùi nơi đây?

Kim Vạn Sanh rời rầm đến run tay, cậu ta không biết phải làm gì nữa.

Mộ Cẩn Thiên ngất đi rồi.

Ngay lúc này, Thường Tiểu Niệm đỡ Mộ Cẩn Thiên: "Mau đi khỏi đây, bom sắp nổ rồi".

Kim Vạn Sanh giật nảy mình: "Là bom sao?"

"Đừng nhiều lời nữa, mau đi thôi".

Trong con nguy cấp, cô cùng Kim Vạn Sanh đỡ anh đi phía sau, bên dưới là một con đường dài và nhỏ, khá dốc, toàn bộ là cây bao phủ, trời thì tối om như mực.

Vốn không biết họ đang ở đâu nữa.

Thường Tiểu Niệm nhắm, bây giờ đi cũng khá xa chỗ đó, cũng vừa đúng lúc.

Một tiếng 'đùng'.

Vang dội, căn nhà kia bây giờ chỉ thành một nơi đổ nát.

Đặt anh tựa lưng vào mép cây, Thường Tiểu Niệm đưa tay mò vào túi của anh...

Kim Vạn Sanh giật tay cô ra: "Cô muốn làm gì? Đừng tưởng đã cứu chúng tôi nên muốn lấy tiền".

Thường Tiểu Niệm trong đêm tối nhìn Kim Vạn Sanh đầy bội dọc, lạnh lùng nói: "Tôi không cần tiền của các người".

Kim Vạn Sanh tiếp tục nói: "Thế cô mò tay vào túi làm gì?x.

"Tìm bật lửa".

Thường Tiểu Niệm mặc kệ Kim Vạn Sanh, cô không thích nói nhiều, khi đã tìm được bật lửa.

Một tia sáng nhỏ đủ để cô nhìn thấy, cô cầm nó cố gắng giữ cho nó không tắt: "Anh ở đây trong Mộ Cẩn Thiên, tôi đi tìm người đến cứu".

Nhưng chưa đi được hai bước thì cô đã nghe tiếng anh.

"Tiểu Niệm, Tiểu Niệm, đừng rời xa tôi, tôi cần em, tôi cần em".

Bất giác cô nhìn lại, anh đang mơ sao?

Trong mơ mơ thấy cô đi khỏi anh sao?

Anh yêu cô thật?

Hay chỉ là trêu đùa?

Kim Vạn Sanh khó hiểu nhìn cô: "Cô kia, sao cô không đi tìm người đi, còn đứng ngây ra đó làm gì?".

Thường Tiểu Niệm ngẫm nghĩ lại, thấy bậc lửa cho Kim Vạn Sanh: "Tôi không đi nữa, anh đi đi, thân là đàn ông phải ga lăng một chút".

Vù vừa rồi tình thế quá gấp rút, cộng thêm bây giờ tối như vậy, Kim Vạn Sanh vốn chưa nhận ra rõ khuôn mặt của cô. Nếu như cậu ta thấy được chắc chắn phải lòng ngay.

Thường Tiểu Niệm chợt nhớ, dạo gần đây cô bị làm sao?

Đi làm nhiệm vụ mà cô đã quên đem theo mặt nạ, bây giờ chắc cũng khá nhiều người thấy được mặt cô, chỉ là họ không biết cô là ai.

- - -

Bạn đang đọc truyện *Cung Chiều Cực Phẩm Phu Nhân* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 27: Chăm sóc (2)

Kim Vạn Sanh nghe cô nói vậy, cũng thấy cô nói đúng, đêm hôm khuya khải để phụ nữ đi như vậy chắc chắn không tốt, cho nên cậu ta đành đi tìm người.

Lúc này, Mộ Cẩm Thiên mới hé mở đôi mắt của mình ra, thò thè nói: "Là em thật sao?"

"Ừm".

Thường Tiểu Niệm ngồi gối chân, ngược mắt lên nhìn bầu trời đêm hiu hắt, tĩnh mịch.

Mộ Cẩm Thiên bỗng nhiên trở người, ôm chầm lấy cô, điều đó khiến cô rất đổi ngạc nhiên lẫn khó hiểu. Cơ thể cô đông cứng lại.

"Tiểu Niệm, tại sao lại cứu tôi?".

"Vì tôi không thể trơ mắt nhìn người khác chết".

"Em thích tôi chưa?".

"....."

"Nếu như vẫn chưa thích tôi tại sao còn đến gần tôi, em không sợ tôi không kiềm chế được mà làm điều xàm bậy chứ?".

"Tôi biết anh sẽ không làm như vậy?"

"Em chắc chắn?"

Mộ Cẩm Thiên vẫn còn rất dư lời, anh còn muốn nói nhiều như vậy?

Nhưng mà bản thân không cho phép, đầu anh hiện còn đau lắm!

"Ừm".

Bất chợt, Mộ Cẩm Thiên chồm người, đặt vào má cô một nụ hôn: "Sai lầm lớn của em là tin tưởng tôi".

Thường Tiểu Niệm ngã người, anh vừa hôn cô sao?

"Khốn kiếp, anh lợi dụng thời cơ".

"Là do em cả thôi".

.....

Sáng hôm sau, Mộ Cẩm Thiên tỉnh giấc, phát hiện bên cạnh mình còn có một người, mà người anh thích.

Thường Tiểu Niệm gối đầu lên mép giường, ngủ say khướt, anh thấy xót nên lấy chăn đắp nhẹ nhàng lên cho cô, tránh để cô thức giấc.

Rồi rón rén đi xuống lầu, lại nhìn thấy một con ma dơi đang ngồi ăn.

"Kim Vạn Sanh " _ Mộ Cẩm Thiên cất tiếng, nhân mạnh từng chữ.

"Gì thế?".

"Cậu tại sao vẫn còn ở đây?".

Kim Vạn Sanh ngưng ăn, nhìn anh, than thở:"Này, cậu không biết cảm ơn một tiếng sao? Nếu không có tôi ai đưa cậu về đây được, rồi còn có cô gái kia cùng tôi đưa cậu về nhà, lại nói cô ấy chăm sóc cho cậu cả đêm thì phải, vậy mà miệng cậu cứ lảm bảm, cái gì, Tiểu Niệm, Tiểu Niệm, chắc cô gái kia rất đau lòng".

Mộ Cẩm Thiên nghe tường tận, bỗng nhiên lòng như nở hoa:"Cô ấy chăm sóc tôi cả đêm sao?".

- -

Bạn đang đọc truyện *Cung Chiều Cực Phẩm Phu Nhân* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 28: Lo lắng

Kim Vạn Sanh nâng ly nước lên, uống ực một cái, rồi nói:"Ừm, có vẻ như người ta có ý với cậu đó".

Mộ Cẩm Thiên lấy làm vui sướng, mặt nở hoa ra đấy:"Cậu đi về đi".

Nghe anh đuổi mình một cách không thương tiếc như vậy, không tránh khỏi bức dọc, Kim Vạn Sanh đập bàn đứng dậy:"Nè, cậu có lương tâm không vậy, người ta chăm sóc cậu cả đêm thì cậu vui đến nở hoa, còn tôi thì cậu đuổi như vậy sao? Cái tên mê sắc này".

"Nói chung là cậu đi đi" _ Mộ Cẩm Thiên đẩy đẩy lưng Kim Vạn Sanh ra ngoài cửa.

Vẫn không quên nói cho cậu ta nghe:"Cậu có biết cô ấy là ai không?"

"Không muốn nghe" _ Kim Vạn Sanh khoanh tay trước ngực, ra vẻ hờn dỗi.

"Cô ấy là sát thủ ẩn danh".

Kim Vạn Sanh vẫn chưa hờn dỗi được bao lâu, thì ho sặc sụa khi nghe bốn chữ 'sát thủ ẩn danh'. Người mà ở cùng mình đưa Mộ Cẩm Thiên đi khỏi.

Rồi mình còn nặng lời, vậy mà lại là sát thủ ẩn danh sao?

Không thể tin được.

"Bất ngờ rồi sao?" _ Mộ Cẩm Thiên nhận ra vẻ mặt rối ren lên cả của Kim Vạn Sanh.

Anh thừa biết, anh bạn này của mình rất sợ chết!

Nếu như lúc ở đó, cô không xuất hiện thì chắc anh có bỏ mạng.

Mà cũng lạ, tại sao cô lại có mặt ở đó chứ?

Kim Vạn Sanh ba chân bốn cẳng, chạy đi, không ngoảnh đầu, tay đầu lên, chào tạm biệt:"Tôi còn có việc về trước đây, hẹn gặp lại".

Mộ Cẩn Thiên lắc đầu phì cười, rồi bỏ vào trong nhà.

Anh lấy tay sờ đầu mình, có vẻ như là cô băng bó.

Vừa lúc này, anh nghe thấy tiếng bước chân, rất nhẹ nhàng, không kém phần mạnh mẽ, u sầu.

Bất giác, anh ngược lên nhìn, cô với khuôn mặt rõ còn say ngủ, tuy không trang điểm nhưng mà vẫn xinh đẹp ra đấy thôi.

"Sao em không ngủ thêm một chút nữa?" _ Mộ Cẩn Thiên nói.

Thường Tiểu Niệm lấy tay dụi dụi mắt, hai con ngươi màu xám mê hoặc lịm đi trông thấy, nhưng cố mở lên, hôm nay cô đã ngủ quá giờ quy định mà bản thân đưa ra.

Cộng thêm việc, tối qua cô không về nhà, chắc chắn ba cô sẽ rất lo lắng đây?

"Tôi về đây?"

"Không ở lại sao?"

Mộ Cẩn Thiên có chút hụt hẫng khi thấy cô đi đến cửa.

"Ừm" _ Thường Tiểu Niệm ngoái đầu lại. "Ba tôi lo lắng".

- - - - -

Bạn đang đọc truyện *Cung Chiều Cực Phẩm Phu Nhân* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 29: Em tại sao lại cứu tôi?

Mộ Cẩn Thiên bắt lấy thời cơ, chớp lấy tay cô: "Tôi đưa em về?"

"Không cần đâu? Tôi bắt xe về".

"Em cố chấp".

"Đó là tính cách của tôi".

"Ồ, vậy à, tôi có thể hiểu em thêm đôi chút rồi đó".

Thường Tiểu Niệm nhận ra được sự quan tâm đáng có của anh, cũng giống như của Lãnh Phong đã làm với cô, nhưng mà tất cả đã hóa thành mây bay rồi.

"Ừm".

Mộ Cẩn Thiên lắc đầu chán chường, cô gái này quả thật rất khó theo đuổi. Thậm chí anh phải dùng rất nhiều chiêu thức tán gái đã học hỏi được trên mạng, vậy mà với cô gái lạnh lùng này đây chỉ có thể là hư vô.

Không thể đem vào thực hiện được.

"Tiểu Niệm, tại sao em lại cứu tôi?"

Đó là điều anh muốn làm rõ nhất ngay lúc này.

Hôm trước, cô cũng xuất hiện như vậy?

Thường Tiểu Niệm bước một bước chân: "Vì tôi không độc ác".

"Không phải vì em lo lắng cho tôi sao?"

Mộ Cẩn Thiên rất muốn nghe cô nói là 'Ừm vì tôi lo lắng cho anh'.

Nhưng mà, có lẽ anh quá mơ mộng rồi?

Cô làm sao có thể nói ra được chứ?

Nhưng mà, nào ngờ, Thường Tiểu Niệm ưu tư nói: "Anh nói đúng".

Tuy không giống như trong tưởng tượng của anh, nhưng câu nói vừa rồi của cô đã đủ làm cho anh hiểu ra ẩn ý của nó.

Cô thật sự có tình, chỉ là không thích thể hiện ra?

Cũng có thể nói, là bên ngoài thì lạnh, mà bên trong thì nóng.

Những cô gái như vậy, ắc hẳn rất quật cường, rất khó tiếp cận.

Cuộc đời Mộ Cẩn Thiên anh, đã từng thấy qua bao nhiêu cô gái xinh đẹp, dịu dàng thực nữ, cũng chưa bao giờ cảm nhận được tình cảm mà họ dành cho anh. Cái mà họ cần của anh là tiền.

Còn riêng cô thì khác, cô không giống họ.

"Tôi hỏi em một câu nữa thôi?".

"Nói đi".

Thường Tiểu Niệm vươn tay, xem đồng hồ, đã hơn tám giờ rồi. Nắng đã dần lên, và nóng hổi.

Cô thì mặc trên người bộ đồ đen, chỉ cần bước ra bên ngoài sẽ làm tâm điểm cho mọi người.

"Tại sao mỗi lần tôi xuất hiện ở đâu, em đều có mặt ở đó, là em cố bảo vệ tôi sao?".

"Anh hiểu lầm rồi" _ Thường Tiểu Niệm cũng không biết phải giải thích như thế nào, cô đành nói đại vậy: "Mỗi lần tôi làm nhiệm vụ đều gặp phải anh, cho nên đi xem vậy thôi, anh đừng cho là tôi đi theo bảo vệ anh, anh mơ mộng quá rồi?"

"Ồ?" _ Mộ Cẩn Thiên mỉm cười, cô cũng có lúc đáng yêu quá mức rồi

- - -

Bạn đang đọc truyện *Cung Chiều Cực Phẩm Phu Nhân* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 30: Thẻ tình yêu

Thường Tiểu Niệm đứng im lặng một chút. Vậy mà Mộ Cẩn Thiên cũng chẳng nói câu nào, cô thấy vậy, mới nói: "Mộ Cẩn Thiên, có thể nhờ anh một việc được không?"

"Em chờ tôi một chút"

Mộ Cẩn Thiên bỗng nhiên đi vào nhà, cô ngẩn ngơ nhìn theo.

Anh muốn làm gì đây?

Khoảng năm phút sau, Mộ Cẩn Thiên đi ra, anh mặc trên người một bộ đồ khác, không phải vest, cũng không phải âu phục, đơn giản là một bộ đồ rất đơn giản dị. Nhưng không kèm phần tuần tú, có lẽ mê người hơn khi mặc vest.

Trên tay anh cầm một tấm thẻ có màu đen, cô không rõ là thẻ gì nữa.

"Anh định đi đâu sao?" _ Thường Tiểu Niệm vẫn rất thắc mắc, cô còn cần anh đưa về nhà mà.

Mộ Cẩn Thiên kéo tay cô, đưa tấm thẻ cho cô cầm.

"Đây là cái gì?"

"Thẻ này chỉ có một cái duy nhất trên đời, em chính là người có thể giữ nó, đồng thời, em là chủ nhân của nó".

"Anh càng nói càng khiến tôi không hiểu, rốt cuộc là thế gì?"

Mộ Cẩn Thiên gác tay ra sau, thân nhiên nói:"Thế tình yêu, khi em nắm trong tay tấm thẻ này, một khi đi đến đâu, người ta cũng sẽ biết em là bà chủ tương lai của họ".

Thường Tiểu Niệm mở to mắt:"Ý anh nói có nghĩa như tôi là vợ tương lai của anh sao?"

"Ừm"_Mộ Cẩn Thiên để tay lên vai cô, kiểu như hai chiến hữu với nhau."Trời đã định sẵn, em là vợ của tôi".

Thường Tiểu Niệm tất nhiên sẽ đẩy anh ra ngay lập tức, cũng trẻ tấm thẻ cho anh:"Tôi không có hứng thú nghĩ đến chuyện tương lai"

"Em không cần nghĩ cũng tốt".

Mộ Cẩn Thiên bắt đầu mặt dày, đã quyết định sẽ theo đuổi cô, thì sẽ theo đuổi đến cùng:"Vì tương lai em đã có tôi rồi".

"....."

.....

Kết thúc câu chuyện ở nhà của anh, cô cuối cùng cũng về nhà của mình.

Tất nhiên, người đầu tiên hỏi cô chỉ có thể là ba.

"Tiểu Niệm, tại sao bây giờ mới về, tối qua có xảy ra chuyện gì?"

Thường Tiểu Niệm ngồi dựa lưng vào ghế sofa, buộc miệng:"Con đến thăm mẹ, đã lâu rồi con không trò chuyện cùng mẹ, cho nên nói rất nhiều chuyện, mãi cho đến sáng mới về".

"Thế bà ấy có đáp lại con không?"

Thường Bạch Song cũng ngồi xuống, nghe con gái nhắc đến mẹ, ông cũng nhớ, mà không phải, hầu như lúc nào ông cũng nhớ đến vợ quá cố.

"Mẹ không trả lời con".

Thường Tiểu Niệm thăm mắng bản thân.

Khi nào mà tâm cao nói dối của cô lại lên level nhanh như vậy?

- ----

Bạn đang đọc truyện *Cung Chiều Cực Phẩm Phu Nhân* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 31: Em thích chị

Buổi sáng hôm sau, tiếng chim hót ríu rít, vang lên đông dậy vào tai cô.

Azz, cô còn muốn ngủ?

- cóc cóc.....

"Chị, chị thức chưa, em mang thức ăn sáng lên cho chị đây?"

Là giọng nói của Trình Kiên.

Cô bắt buộc phải thức dậy:"Chờ chị một lát".

Thường Trình Kiên cầm khay đựng thức ăn, thường thì cô sẽ ăn cùng ba, hoặc không ăn, hôm nay ba đi đâu đó, có dặn là hai ngày tới mới về, mà bản thân hẳn biết rõ cô sẽ không ăn đâu, cho nên mới tự tay làm và mang lên cho cô ăn.

- cạch.....

Thường Tiểu Niệm đưa về mặt dịu dàng nhìn, lần đầu tiên hẳn thấy được vẻ mặt này của cô.

"Em ăn chưa?".

Thường Tiểu Niệm đánh thức suy nghĩ của Thường Trình Kiên.

"Em ăn rồi, cái này là em tự tay làm cho chị ăn, chị nhất định phải ăn hết đó?" _ Thường Trình Kiên đưa khay đựng vào tay cô, còn dặn dò rất kĩ càng.

"Ừm, cảm ơn".

Đối với việc nói nhiều thì không phải sở trường của cô, nói ít mà súc tích mà đủ rồi?

"Ba đi hai ngày mới về, chị nếu có muốn ăn gì thì nói em, em nấu cho".

Thức ăn mà cô ăn chỉ có thể do ba cô nấu, ngoài ba cô ra là đầu bếp nổi tiếng, ngoài ra cô không thích ai nấy nữa cả, riêng em trai cô là ngoại lệ.

Dù có máu lạnh đến đâu cô cũng biết yêu thương mà.

"Chị biết rồi".

Thường Tiểu Niệm quay lưng đi vào, cửa đóng từ từ lại

Thường Trình Kiên rất muốn thốt lên câu: Em thích chị.

Nhưng mà không dám nói ra. Hắn vốn biết, cô không thích dành nhiều thời gian vào việc tình cảm

Cũng như, hắn và cô là chị em, nếu lỡ nói ra, có thể tình chị em đó mất đi thì không hay?

Vẫn nên tính toán kĩ càng hơn

Bạn đang đọc truyện *Cung Chiều Cực Phẩm Phu Nhân* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 32: Xảy ra chuyện

Cả một ngày hai mươi bốn tiếng đồng hồ hầu như cô không đi ra ngoài, cô vốn không thích điều đó. Tất nhiên đứa em trai kia cũng không đi, nó còn bảo, ở nhà cùng cô tiện chăm sóc cô.

Em trai quá lòi, cô lớn rồi mà, có cần một đứa em chăm sóc hay không?

Thường Trình Kiên từ phòng chạy sang phòng cô, cô vốn không có đóng cửa mà.

"Chị, chị?".

Thường Tiểu Niệm hôm nay không đi làm nhiệm vụ, cho nên nằm dài ở nhà nghịch điện thoại.

Vừa hay, Thường Trình Kiên đi vào hấp ta hấp tấp như có chuyện gì?

"Gì vậy? Chị vẫn ở đây mà, có gì phải riu lên như thế?".

Thường Tiểu Niệm rất đỗi bình tĩnh đáp lại.

"Ba, ba xảy ra chuyện rồi?"

"Cái gì?" _ chiếc điện thoại iphone X rơi xuống giường, cô không thể bình tĩnh được nữa.

"Ba bị làm sao?"

Thường Trình Kiên thờ không ra hơi nói: "Em, em vừa nhận được điện thoại từ một số lạ, họ bảo ba đang trong tay bọn họ, trong vòng hai mươi phút không đến địa điểm mà họ đưa ra thì sẽ giết chết?"

"Ba, làm sao lại rơi vào tay bọn họ chứ?"

Đó là điều cô không dám tin, đường đường là một thủ lĩnh, ở hắc bạch lưỡng đạo hoành hành bá đạo, tại sao lại bị bắt? Đang lừa cô sao?

- reng reng.....

Ngay lúc đó tiếng chuông điện thoại của Thường Trình Kiên vang vọng, hần riu rít: "Này, chị xem đi, họ gọi đến rồi?"

Cô bật dậy khỏi giường, giắt cái điện thoại trong tay hần, bắt máy ngay: "Các người rớt cuộc là ai?"

"Haha, cô gái à, đừng tức giận nhanh như vậy chứ, cô và cậu nhóc kia còn mười lăm phút nữa".

"Các người rớt cuộc là ai?"

"Đến kịp tôi sẽ cho cô biết?"

"Ông...tút...tút...tút.....".

Cô còn chưa kịp nói gì thì đầu dây bên kia đã tắt máy.

Cô chửi bậy: "Mẹ kiếp, khốn nạn, Trình Kiên, ở nhà chờ chị, chị phải đến cứu ba".

"Em cũng muốn....."

Chữ 'đi' còn ngậm trong miệng đã bị cô ngắt ngang: "Ồ nhà đi, em đi càng khiến chị thêm rối tâm".

"Nhưng mà một mình chị đi cũng rất nguy hiểm"

Thường Trình Kiên vốn không biết cô là sát thủ ẩn danh?

"Em yên tâm, chị sẽ về sớm thôi"

Cô đưa tay lên, xem đồng hồ, chỉ còn mười phút.

"Nơi mà họ nói đến là ở đâu?"

Thường Trình Kiên nói cho cô biết, sau đó cô lấy xe phóng như bay đi.

.....

Bạn đang đọc truyện *Cung Chiều Cực Phẩm Phu Nhân* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 33: Vì tôi luôn dõi theo em

Thường Tiểu Niệm chạy đến địa điểm đã là năm phút sau đó, tốc độ chạy xe của cô đã đạt mức cấp cao, dù là bao xa cô đối với cô cũng chỉ là khoảng cách gần nhất. Chỉ có điều, cô không biết ở phía sau mình còn có một bóng dáng cao lớn nữa. Vì bây giờ cô đang lo lắng cho ba, cho nên những sự nhay bén của một sát thủ điều tan biến.

Đến nơi, theo ý thức cô đậu xe lại, trước mắt cô là một ngôi nhà cao tầng, Thường Tiểu Niệm không chút sợ hãi đi vào bên trong, vừa đúng lúc cánh cửa mở ra, có lẽ chính là chỗ này rồi, Thường Tiểu Niệm nhìn xung quanh, cô chắc chắn bản thân không bị lừa.

"Cô đến rồi?"

Từ trong bóng tối, có một người đàn ông đang ngồi quay lưng về phía cô, ông ta lên tiếng, thanh âm vô cùng sắc bén.

"Ba tôi đâu?"

Điều duy nhất cô cần chính là nhìn thấy ba cô.

Ông ta búng tay một cái, ngay sau đó có hai người dẫn một người đàn ông đi ra, miệng và mắt đều bị bịt lại, theo trực giác cô biết người kia chính là ba. Nhưng mà, tại sao đường đường là một người thống lĩnh một tổ chức lớn mạnh mà lại lọt vào tay của kẻ xa lạ kia?

"Ba..." _ Dứt suy nghĩ, Thường Tiểu Niệm định lao đến thì bị ngăn lại.

"Cô không cần gấp gáp như vậy, tôi và cô bàn bạc chuyện riêng tí đi".

Người đàn ông kia tiếp tục lên tiếng..."

"Tôi và ông không quen không biết, bàn bạc chuyện gì?"

"Cô không biết tôi, nhưng mà tôi biết cô đó sát thủ ẩn danh".

"Ông..." _Thường Tiểu Niệm không cho phép bản thân mất đi sự bình tĩnh:"Tại sao ông lại biết?"

"Đều nhờ đứa cháu ruột cả thôi, nếu như nó không thích cô, thì tôi cũng không biết được cô là sát thủ ẩn danh mà người đời tôn sùng"

Cháu? Nếu cô đoán không lầm thì đây là chú ruột của Mộ Cẩm Thiên,

"Ông vì sao lại bắt ba tôi?" _Thường Tiểu Niệm rất nhanh vào vấn đề chính.

"Vì ba của cô có thù oán với tôi".

"....."

"Nếu như lần này cô không cứu ba cô thì chắc chắn ngày mai liền nhận được xác của ông ta"

"Mau thả ba tôi ra".

"Không cần gấp gáp, tôi vẫn còn chuyện cần bàn với cô mà".

"Mau nói đi".

"Đến tổ chức của tôi làm việc cho tôi".

- - -

Bạn đang đọc truyện *Cung Chiều Cực Phẩm Phu Nhân* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 34: Vì tôi luôn dõi theo em

"Ông đang mơ đó sao?"

"Nếu như cô không đồng ý thì ba cô ngay lập tức chết tại đây, tại chỗ này".

Lúc này, Mộ Kiên Thành mới đứng dậy, đi ra, gương mặt của ông ta lộ rõ vẻ nham hiểm và độc đoán. Nếu như cô nói không, thì ba cô chắc chắn bị ông ta trừ khử ngay. Và lại bây giờ cô chỉ có một mình, không thể đánh lại nhiều người như vậy? Rốt cuộc cô phải làm sao cho đúng đây?

Đột nhiên, cánh cửa kia được mở toáng ra, một thân ảnh cao lớn mà nghiêm nghị đi vào, Thường Tiểu Niệm theo bản năng quay lưng lại, Mộ Cẩm Thiên đi vào, đôi mắt vẫn luôn nhìn cô.

Mộ Kiên Thành thần sắc căng thẳng, đứa cháu chết tiệt đến đây làm gì chứ?

"Chú, tại sao chú lại quỷ quyết như vậy, đem một người ra uy hiếp một cô gái, như vậy có đáng không?" _Mộ Cẩm Thiên không chút nề tình hỏi thẳng chú của mình, đối với anh người chú này chả lúc gì người xa lạ, một con người độc tài còn nhẫn tâm ác độc.

Mộ Kiên Thành nhìn anh:"Cháu đến đây làm gì? Việc của chú không liên quan đến cháu".

"Không liên quan?" _Mộ Cẩm Thiên kéo cô vào lòng:"Cô ấy thì có liên quan đến cháu, nếu như chú mà làm hại cô ấy lần ba cô ấy cháu sec không tha cho chú đâu?"

"Mộ Cẩm Thiên, mày dám nói chuyện với chú như vậy sao?" _Mộ Kiên Thành tức giận

Thường Tiểu Niệm lặng nhìn anh, cô và anh trên danh nghĩa không có quan hệ gì cả, tại sao anh lại bảo vệ cô. Như vậy có lợi ích gì cho anh?

"Cháu đã nói chuyện rất đàng hoàng với chú, chỉ có chú là không hiểu, cháu muốn chú ngay lập tức tàn hại cha con cô ấy ra".

"Mày ra lệnh cho chú?".

"Chú chỉ cần trả lời có thả hay là không?"

Đối với tổ chức mà Mộ Kiên Thành đang nắm quyền cũng chưa bằng một nửa tổ chức của Mộ Cẩn Thiên. Nếu như hai người không phải chú với cháu thì chắc chắn đã đi châu diêm vương sớm rồi.

Mộ Kiên Thành ra lệnh:"Thả ông ta ta".

Thường Bạch Song được thả ra, ông nhìn Mộ Kiên Thành:"Năm đó,mày hại chết vợ tao, vậy mà năm nay mày còn muốn giết chết luôn cả tao, thì ra tao đã nhìn lầm mày rồi, một người bạn không có lương tâm".

Ba cô chỉ vừa biết được chuyện này, Mộ Kiên Thành chính là lí do đằng sau cái chết của mẹ cô. Vì muốn điều đó mà Thường Bạch Song đã mắc bẫy hần, cho nên mới bị bắt như vậy? Nhưng mà ba cô đã sớm nhận ra cái chết của vợ mình có điều đáng nghi rồi.

Mộ Kiên Thành cười đau xót:"Nếu như cô ấy năm đó đừng cưới mày, thì tao cũng không giết chết cô ấy, lúc đó cái gì tao cũng hơn mày, vậy mà cô ấy không chọn tao lại chọn mày, cho nên cô ấy đáng chết".

Thường Tiểu Niệm nhận ra đầu đuôi của sự thật, thì ra mẹ cô là do chú anh giết chết.

Thường Bạch Song tiếp lời:"Vi cô ấy nhận ra con người mày, ác độc mưu mô lẫn nham hiểm".

"Mày...."

- - -

Bạn đang đọc truyện *Cung Chiều Cực Phẩm Phu Nhân* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 35: Vì tôi luôn dõi theo em

Mộ Kiên Thành có chút nóng giận, trước thái độ của Thường Bạch Song. Thường Tiểu Niệm chen vào:"Là ông hại chết mẹ tôi?".

Thanh âm vang lên vừa đau lòng vừa lạnh lẽo,cả gian phòng cứ như bị bao phủ bởi băng giá dày đặc.

Mộ Kiên Thành cười to tiếng:"Hahaha, thế thì đã sao, mày muốn làm gì tao?"

Thường Tiểu Niệm siết chặt đôi tay dính đầy máu tanh của mình, nếu như cô có mang theo súng cô chắc chắn ông ta đã chết lâu rồi.

Thấy được sự tức giận của cô, Mộ Cẩn Thiên trấn an cô:"Tiểu Niệm, em đừng giận quá mất khôn, cứ bình tĩnh, sẽ sớm có cách giải quyết tốt nhất thôi".

Thường Tiểu Niệm cảm thấy bài xích với anh, đẩy anh ra, cất giọng lạnh lẽo:"Các người là một phe với nhau, đừng tỏ ra có lòng tốt, ba, chúng ta đi thôi".

Thường Bạch Song cùng cô rời khỏi, cô thề với lòng nếu như cô không chính tay giết chết người đàn ông đó thì cô không mang họ Thường nữa. Đi gần đến chỗ đậu xe, liền có người gọi cô:"Tiểu Niệm, khoan đi đã, tôi có chuyện muốn nói với em".

Thường Bạch Song quay lại nhìn Mộ Cẩn Thiên đầu tiên, rồi khẽ nhìn sang con gaia, gương mặt của cô rất khó chịu thì phải? Tuy là ban đầu ông từng cảm con gái giao du với người nhà họ Mộ, nhưng mà khi này ông nghe được những lời mà cậu trai kia nói với chú mình vô cùng thẳng thắn, không hề xem Mộ Kiên Thành trong mắt. Như vậy mới là người mà ông hài lòng.

"Đi thôi ba"_ Thường Tiểu Niệm không nhìn anh, cứ xem như anh là không khí vậy. đối với cô bây giờ, tất cả những người có liên quan đến ông ta đều là thù địch của cô. Cô không bỏ qua cho một ai cả.

"Con không nói chuyện với cậu ta sao?"

"Có gì để nói sao ba?"

"Ba thấy cậu trai kia hình như để mắt đến con".

"Không liên quan đến con".

"Chú của cậu ta biết chết mẹ con, không phải cậu ta, con không phải căm ghét luôn người ta đâu?"

Thường Bạch Song hiểu rõ cô đang nghĩ gì và muốn làm gì? Ông nhận ra, con gái cũng có chút tình cảm với cậu ta, chỉ là cô đang đầu trôi, cảm xúc của

ai sớm cũng lộ ra thôi.

"Con không có nhiều thời gian để nói chuyện".

Mộ Cẩn Thiên không ngờ cô không nhìn mình lấy một cái, cô lên xe lái xe đi, Mộ Cẩn Thiên đuổi theo, nhưng mà cô chạy rất nhanh, cô khẽ nhìn vào gương chiếu hậu, gương mặt buồn thấy rõ.

Xin lỗi, chúng ta không có kết quả đâu, đừng phí thanh xuân vì tôi nữa?

--

1

Bạn đang đọc truyện *Cung Chiều Cực Phẩm Phu Nhân* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 36: Vì tôi luôn theo dõi em

Mộ Cẩn Thiên thờ dài sau đó lấy xe lái đi khuất dần. Mộ Kiên Thành quan sát chiếc xe sang trọng chạy đi, trong lòng thầm cảm phẫn, có đứa cháu ruột thật khiến người ta căm ghét. Nhưng không sao, cháu à, chú đã biết điểm yếu của cháu là gì rồi!

Cháu cứ yên tâm, chú sẽ có món quà đặc biệt dành cho cháu.

.....

Mấy ngày sau đó, mọi thứ dần trở nên tĩnh lặng, cũng không còn nghe ai nhắc đến sát thủ ẩn danh, cũng không thấy thế giới ngầm dậy nên sóng gió nữa.

Một ngôi làm việc ở tổ chức, dạo gần đây anh luôn nghĩ đến cô, cô không còn gặp mặt anh nữa, đến cả điện thoại cũng không gọi được. Rốt cuộc cô căm ghét anh đến như vậy sao?

Vừa lúc đó, thuộc hạ đi vào, trước khi báo cáo việc gì đó, phải cúi chào kính nể:"Thiếu chủ, việc ngài giao cho tôi, tôi đã làm xong rồi".

Mộ Cẩn Thiên ngẩng đầu dậy, vẻ mặt vui mừng:"Cô ấy hiện tại như thế nào?"

Thuộc hạ nhìn anh, đối với hấn mà nói, vô cùng kinh ngạc trước thái độ quan tâm của thiếu chủ đối với cô gái kia. Đây cũng là lần đầu hấn thấy được điều đó. Chắc hẳn cô gái kia đối với thiếu chủ rất quan trọng.

"Vâng. Hiện tại cô ấy không có hoạt động nào cả, cũng không thấy xuất hiện nhiều. Hầu như đều ở trong nhà".

Đó là nhờ vào sự tinh nhạy mà hấn ta có được, hấn là cánh tay phải mà anh xem trọng nhất. Hấn biết tất cả mọi thứ, cũng có khả năng về sử dụng máy tính.

Mộ Cẩn Thiên nghe xong, thái độ lại buồn bã, ngữ người ra ghé:"Cậu đi đi. Tôi cần yên tĩnh một lát".

"Vâng, thuộc hạ cáo lui".

Hấn đi khỏi, căn phòng đầy quyền uy kia trở nên tĩnh mịch hấn đi, giống như đang ở một nơi hoang vu, tĩnh lặng đến sợ hãi.

Một giọt nước mắt nơi anh rơi xuống, vào bàn tay kia, nước mắt đàn ông một khi đã rơi chắc chắn cũng đã vượt qua một giới hạn nào đó.

Mộ Cẩn Thiên đã khóc, anh nhớ cô, nhớ rất nhiều. Thà rằng cô không gặp anh, nhưng chí ít cũng nên nghe máy anh, nhưng không tất cả mọi tung tích về cô hầu như đều không rõ.

Cô muốn hành hạ trái tim anh như thế nào đây?

Anh không dám nghĩ mình sẽ chịu nổi nữa, trái tim của anh cứ một ngày trôi qua sẽ đau một lần trên giấy, rất đau.

--

Bạn đang đọc truyện *Cung Chiều Cực Phẩm Phu Nhân* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **wWw.EbookFull.Net**.

Chương 37: Vì tôi luôn dõi theo em

Vào lúc đó, Thường Bạch Song đứng bên ngoài phòng của cô, liên tiếp gõ cửa nhiều lần, nhưng không hề nghe được tiếng của cô, ông ấy rất sợ cô xảy ra việc gì. Từ ngày hôm đó trở đi, con gái bảo bối dường như không đi ra khỏi phòng. Com cũng không ăn. Nước cũng không uống. Con gái ông dù gì cũng là con gái làm sao chịu nổi được đây?

Đột nhiên. Cánh cửa mở ra, Thường Tiểu Niệm mở cửa đi ra, gương mặt xinh đẹp bây giờ trở thành một khuôn mặt vừa nhìn đã thấy kinh tởm. Hai mắt thâm quầng, tóc tai rối bù, gương mặt trắng bệnh, không cảm xúc.

Thường Bạch Song sột ruột hỏi:"Con gái, con vẫn ổn chứ, con làm sao vậy? Nhìn con rất xanh xao?"

Thường Tiểu Niệm nhìn Thường Bạch Song, mỉm cười khác lạ:"Con vẫn ổn, con muốn đi gặp mẹ, ba đừng đi theo con".

"Nhưng mà....."

Thường Bạch Song rất lo lắng cho cô con gái này, có khi nào con gái như vậy đâu?

Nếu đã yêu thì nên nói ra, giấu trong lòng làm gì? Chỉ hại bản thân thêm đau khổ mà thôi.

"Ba yên tâm, con lo cho mình được, đêm qua con mơ thấy mẹ, mẹ nói, mẹ rất nhớ con, mẹ muốn gặp con".

Càng nghe ông càng thấy lo sợ cho cô, lời nói lẩn tránh hành động của cô khiến ông vô cùng khó hiểu. Đừng bảo, con gái ông nghi quẩn.

Thường Tiểu Niệm không nói gì nữa, đi lấy xe lái đi, Thường Bạch Song lắc đầu bác bỏ suy nghĩ kia, con gái ông sẽ không ngu ngốc như vậy đâu?

Cô vừa đi khỏi, thì có một người gọi điện đến:"Thiếu chủ, có tin tốt, cô ấy vừa lái xe bỏ đi, ngài mau đuổi theo".

Mộ Cẩm Thiên bật dậy:"Cô ấy đi đâu?"

"Không rõ, nhưng mà tôi đang đi theo, để tôi gửi địa chỉ cụ thể cho ngài".

"Ừ"

- ting.

Tiếng ting qua điện thoại của anh, rất nhanh Mộ Cẩm Thiên vác áo, lái xe đi theo địa điểm kia.

Tiểu Niệm, anh nhớ em?

Chạy được một lúc cô đến nơi, trước mắt cô là một ngôi mộ màu đen, sạch sẽ, trên phần mộ có hình ảnh một cô gái giống cô đôi chút, đang nở nụ cười tươi tắn, chỉ cần thấy liền cơ tan nỗi buồn, Thường Tiểu Niệm đến gần, tay đặt lên tấm ảnh đã phai màu kia:"Mẹ, con nhớ mẹ, mẹ đang ở đâu, tại sao mẹ không ở bên cạnh Niệm Niệm nữa, đêm qua mơ thấy mẹ, con đã ước đó là sự thật, con nhớ mẹ lắm?"

Từ đằng xa, Mộ Cẩm Thiên ngồi trong xe, anh đã đến nơi từ lâu, thuộc hạ đã đi khuất, anh lặng nhìn cô, thấy cô khóc, thấy cô buồn như vậy anh cũng buồn theo, chẳng những vậy, anh còn đau gấp trăm lần cô.

Thường Tiểu Niệm lấy tay lau nước mắt, cô phát hiện hình như này giờ có người đang quan sát cô, ánh mắt rất nóng ran và buồn tâm

- - -

Bạn đang đọc truyện *Cung Chiều Cực Phẩm Phu Nhân* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 38: Vì tôi luôn dõi theo em

Quay người lại, Thường Tiểu Niệm bắt gặp ngay với ánh mắt của Mộ Cẩm Thiên. Anh nhìn cô, cô nhìn anh, bốn mắt giao nhau, đầy buồn khổ.

Thường Tiểu Niệm định chạy trốn, nhưng mà anh không để như vậy, anh mở cửa xe đi ra, nắm lấy tay cô:"Em muốn trốn đi đâu nữa? Mấy ngày nay, trốn tôi lâu như vậy đã đủ rồi".

"Anh tại sao lại ở đây?" _ Thường Tiểu Niệm vẫn cương quyết giữ thái độ lạnh nhạt nhất với anh.

Mộ Cẩm Thiên kéo cô, trước lòng ngực to lớn cùng trái tim đang đập rất nhanh: "Vì tôi luôn dõi theo em, từng bước đi của em, tôi không thể nào ngưng nhớ em, em cứ như một loại thuốc phiện, không thể làm tôi quên đi tư vị được yêu em".

Những lời mà anh nói cứ như đánh vào đại bảo lẫn trái tim cô, cô có gì tốt đáng để anh yêu?

Cô không tốt, cô tay nhuộm đầy máu, anh vẫn yêu?

"Tôi và anh không hợp?"

"Tại sao biết chúng ta vẫn chưa thử yêu nhau mà"

"Yêu rồi cũng chia tay, tôi không muốn, anh mau buông tôi ra,".

Mộ Cẩm Thiên càng siết chặt cô hơn, cứ như sợ mất cô vậy: "Đã yêu rồi, thì không bao giờ buông tay, dù em có buông tay, tôi cũng sẽ tìm cách níu lấy em lại".

"Đừng khiến tôi khó xử".

"Tôi hỏi em một câu?" _ Mộ Cẩm Thiên thả cô ra, mắt đối mắt nói chuyện với cô.

"Nói đi?"

Thường Tiểu Niệm rất nhanh thu ánh mắt kia lại, vì cô không đủ can đảm để nhìn anh

"Em có thích tôi hay không?"

"....." _ trước câu hỏi đó, chỉ phen Thường Tiểu Niệm càng thêm khó trả lời, cô thích anh thì đã sao?

Không thể đến với nhau, mối thù giết mẹ cô vẫn chưa thực hiện được. Và lại, đó là chú ruột của anh, nếu như cô chấp nhận anh, có khác gì bất nghĩa với mẹ cô.

"Không?"

"Em nói dối".

"Tôi không có nói dối, nếu anh không tin thì thôi vậy, tôi không muốn giải thích"

Thường Tiểu Niệm leo lên xe, mở xe rồi lái đi. Mộ Cẩm Thiên đứng đó, vẫn không dám tin vào lời nói của cô, anh không tin cô không thích anh.

Láo xe được một khoảng, Thường Tiểu Niệm dừng lại, khóc một trận cho thật đã!

Mộ Cẩm Thiên, đừng yêu em nữa, em và anh không có tương lai

Thường Tiểu Niệm nghĩ sâu, cô vốn không thể thừa nhận tình cảm kia

- - - - -

Bạn đang đọc truyện *Cung Chiều Cực Phẩm Phu Nhân* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 39: Thay đổi

Sau khi về nhà, Thường Tiểu Niệm quyết định, một chuyện, cô trong ngà tắm, đứng trước tấm gương cao và to, tay cầm cái kéo, cô tự mỉm cười, cô nên thay đổi rồi, về sau cuộc đời cô sẽ bước sang một trang mới, cô chỉ việc sống với hai chữ "Trà thù".

Một tay cô nắm tóc, tay kia thì cắt, những nhúm tóc màu rơi xuống sàn, bỗng chốc trong gương xuất hiện một cô gái vop cùng lạ mắt. Tóc cô rất ngắn. Cô dùng chai thuốc nhuộm có màu tím cao cấp, sử dụng theo chỉ dẫn.

Đúng bốn tiếng sau, cpp hoàn toàn thay đổi. Một mái tóc ngắn màu tím vừa lạ, vừa đẹp.

Thường Tiểu Niệm mỉm cười:"Mộ Kiên Thành, tôi Thường Tiểu Niệm sẽ không tha cho ông đâu?"

Bước ra khỏi phòng, Thường Bạch Song rất bất ngờ nhìn cô:"Con gái, tóc của con?"

Thường Tiểu Niệm mỉm cười lười biếng:"Thay đổi một chút, ba sẽ không trách con chứ?"

"Không, chỉ là có chút bất ngờ thôi"

"Ba, con có việc này muốn bàn bạc với ba".

"Con nói đi?"

Thường Tiểu Niệm kéo ba cô vào một căn phòng kính,"Con muốn ba giao lại tổ chức cho con?"

"Con....?"

"Con muốn tiếp quản"

"Tại sao con muốn làm vậy?"

"Trả thù cho mẹ".

"Như vậy sẽ nguy hiểm"

"Con không sao, chỉ cần giết chết Mộ Kiên Thành con sẽ rút khỏi thế giới ngầm. Con cũng sẽ không làm sát thủ ản danh nữa,con muốn có một cuộc sống bình thường như bao người, con không muốn chém giết nữa, mùi máu, màu máu khiến con ghê tởm".

"Được, ba sẽ đưa tổ chức lại cho con".

"Cảm ơn ba".

Đúng lúc đó, Thường Trình Kiên lên tiếng gọi:"Ba, chị, hai người đâu hết rồi?"

Thường Tiểu Niệm cũng vừa mở cửa, nghe thấy:"Em tìm chị có việc gì?"

"Em muốn dẫn chị đến một nơi".

Thường Trình Kiên vô cùng bất ngờ trước cô, cuộc đối thoại kia đã lọt vào tai của hắn, toàn bộ.

- ---

Bạn đang đọc truyện *Cung Chiều Cực Phẩm Phu Nhân* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 40: Tỏ tình

Ban đầu,khi thấy cô với bộ dạng này đã khiến cho Thường Trình Kiên rất đỗi kinh ngạc, cô không trao chuốt đã đẹp, nay cắt tóc nhuộm màu lên nhìn càng xinh đẹp hơn. Cứ như một nàng tiên bước ra trong truyện cổ tích.

"Đi đâu?"

"Đi rồi sẽ biết?"

Thường Tiểu Niệm nhận ra điều khác lạ ở Thường Trình Kiên, hình như cậu em trai có điều đang giấu cô. Thường Tiểu Niệm vẫn chấp nhận đi theo, cô cùng Thường Trình Kiên đi đến một nơi rất lạ, cũng rất đẹp, bao phủ đều là hoa, như một thảo nguyên xinh đẹp, cô thấy từ xa có một top người. Mỗi người cầm một tấm bảng, có ghi rằng:

- Thường Tiểu Niệm, anh thích em.

Thường Trình Kiên đã suy nghĩ rất lâu về việc này, hắn phát hiện bản thân đã yêu cô đến mức không thể không chết lại được.

Thường Tiểu Niệm cả kinh, đây là cái gì? Đang tỏ tình sao?

Là Mộ Cẩn Thiên bảo em trai cô làm sao?

"Là ai bảo em làm việc này?"

Thường Tiểu Niệm hỏi hần, về mặt căng đét.

Thường Trình Kiên đột nhiên quỳ xuống: "Em nói ra sẽ khiến chị khó tin, nhưng mà em rất thích chị, thích đến nỗi chỉ muốn chị là của riêng em, chị có thể làm bạn đời của em hay không?"

"....."

"Đừng im lặng như vậy, hãy trả lời em đi"

Thường Tiểu Niệm không chút cảm xúc hất cánh tay đang cầm chiếc nhẫn kim cương bóng loáng, chiếc nhẫn lặn dài trên cỏ. Ánh sáng tăng thêm độ tinh mắt của nó

"Thường Trình Kiên, em điên rồi sao? Chúng ta là chị em".

"Chị không phải là chị ruột của em".

"Dù không phải là chị ruột thì sao? Chị cũng không thể chấp em làm như vậy, nếu như em thích chị thì em nên suy nghĩ đó không phải là thích một người, mà cả tình cảm em dành cho chị như một người chị ruột vậy, em nên hiểu rõ điều đó?"

Thường Trình Kiên lắc đầu chối từ: "Em xác nhận rất kĩ càng, em thích chị, thích theo kiểu nam nữ, em đủ lớn để hiểu điều đó"

- - -

Bạn đang đọc truyện *Cung Chiều Cực Phẩm Phu Nhân* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 41: Quá khứ

Thường Tiểu Niệm bật cười: "Em trai, em vẫn chưa đủ chín chắn để hiểu tình yêu là gì? Trong tình yêu cần những gì, em chỉ biết một điều là em thích chị, nhưng em có biết chị không thích em, chị đối với em là thương như đứa em trai của mình, em đừng để mất luôn cả tình thương mà chị đối với em?"

Thường Trình Kiên đứng dậy, tất cả những thứ hần chuẩn bị đều trở nên vô vị như vậy sao?

"Chị, tại sao chị không thể đặt niềm tin vào em một chút, hay chị sợ em sẽ giống như người đó?"

"Đừng nhắc đến hần ta nữa, chị không thích điều đó, dù gì chuyện cũng đã qua lâu lắm rồi, đối với chị Lãnh Phong là quá khứ".

"Vậy hiện tại gà tương lai của chị là ai?"

Nghe Thường Trình Kiên hỏi như vậy, trong đầu cô liền xuất hiện ra hình ảnh của Mộ Cẩn Thiên. Một người đàn ông có thể nói là hoàn hảo, hần cũng thích cô, cách hần đối với cô rất đặc biệt, còn cách mà Thường Trình Kiên đối với cô nó vô cùng khác biệt.

"Chị trả lời em đi, có phải chị đã thích ai rồi hay không?"

"Em đừng nghĩ bậy rồi nói bậy nữa. Chị không muốn nói đến chuyện tình cảm. Cũng như hôm nay chị xem như là chưa nghe cũng chưa thấy gì, chị không muốn em làm ra việc như vậy lần nữa".

Thường Trình Kiên bấu chặt vai Thường Tiểu Niệm, đôi mắt ngấn rức lửa đến hưng tợn: "Chị sẽ sớm chấp nhận em thôi, em thành thật thích chị, em sẽ chứng minh cho chị xem đó là tình cảm nam nữ không phải chị em, chị cứ chờ xem".

Thường Tiểu Niệm gạt tay hần xuống, mỉm cười lắc đầu: "Vậy đến khi đó chị có thể cắt đứt tình chị em với em, nếu như em không muốn được chị xem như em trai vậy thì chị xem em như người dưng".

"Tại sao chị vô tình quá mức như vậy?"

"Là do em cố chấp".

Bạn đang đọc truyện *Cung Chiều Cực Phẩm Phu Nhân* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Chương 42: Đánh dấu chủ quyền

Thường Tiểu Niệm sau khi nói hết tâm tư của mình cho Thường Trình Kiên hiểu thì cô bắt một chiếc taxi trở về nhà, trên đường về cô nhận được cuộc gọi đến không biết là của ai, cô bận mất máy, cho nên cô tắt máy đi, chỉ mấy giây sau đó điện thoại cô tiếp tục nổi lên tiếng chuông chả tin nhắn.

Rốt cuộc là ai có được số của cô, không lẽ là Mộ Cẩm Thiên, cô nhanh chóng mở máy lên và vào hộp thư, đúng thật là của Mộ Cẩm Thiên, trong tin nhắn anh nói: "Hãy đến nhà hàng Rose, tôi có chuyện muốn nói với em?"

Mộ Cẩm Thiên muốn gặp cô?

Những ngón tay xinh đẹp của cô bắt đầu gõ trên màn hình điện thoại, sau đó tin nhắn được gửi đi. Trong tin nhắn cô ghi: "Gặp tôi làm gì?"

Mộ Cẩm Thiên ngồi ở nhà hàng Rose đã được hơn hai mươi phút, hình như cô không để ý đến cuộc gọi nhờ thì phải, anh đã gọi cho cô rất nhiều và đã nhắn tin nhưng mà đến bây giờ cô mới nhận được và trả lời tị nhẩn của anh.

Mộ Cẩm Thiên không để cô chờ lâu, cũng gõ gõ vài chữ rồi tắt máy, anh hi vọng cô sẽ đến mà thôi.

Thường Tiểu Niệm nhìn vào dòng tin nhắn: "Em đến hay không đến cũng được. Tôi sẽ chờ em".

Dòng chữ sau đó của anh khiến cô phải lưỡng lự, theo như người khác thì cô không rõ nhưng mà Mộ Cẩm Thiên thì cô cũng biết sơ qua tính cách của anh, anh nói chờ sẽ chờ cô, nếu như cô không đến vậy thì không phải anh ở đó chờ mãi luôn sao?

Nghĩ vậy, Thường Tiểu Niệm nói với bác tài xế: "Chờ tôi đến nhà hàng Rose"

"Được"

Thường Trình Kiên lái xe theo cô từ lúc cô đi khỏi đến tận bây giờ, sau khi thấy cô ghé vào nhà hàng Rose, hẳn có phần nghi ngờ rồi cũng đi theo cô vào bên trong.

Mộ Cẩm Thiên ngồi rất uy nghiêm, rất phong độ, vừa bước vào nhà hàng cô đã nhận ra Mộ Cẩm Thiên ngay, cô đi đến rồi kéo ghế ngồi xuống: "Tôi đến rồi!".

Mộ Cẩm Thiên chậm rãi ngược mặt lên, thật ra anh vui đến suýt nhảy cẫng lên vì cô đã đến, anh cứ ngỡ cô sẽ không đến, niềm vui lan tỏa cả cơ thể. Nhưng mà anh cố kìm nén lại, đáp: "Tôi muốn em đến đây là vì muốn mời em một bữa cơm vì lúc đó đã cứu tôi?"

"Tôi đã nói không cần rồi! Anh đừng phí công. Nếu như không còn gì nữa thì tôi đi trước".

Mộ Cẩm Thiên nắm tay cô: "Đừng đi..."

"Mộ Cẩm Thiên, anh bị làm sao vậy?"

Thường Tiểu Niệm thấy mũi anh có máu chảy ta: "Hình như anh bị chảy máu cam rồi!"

Mộ Cẩm Thiên buông tay cô. Rồi lấy khăn giấy trên bàn lau đi: "Không phải máu cam đâu, đây là căn bệnh tôi mắc phải khi nhỏ".

"Bệnh gì? Từ đó đến giờ tôi mới thấy. Cứ như chảy máu cam vậy?"

"Bệnh này nói ra thì khó nghe lắm!"

"Anh mau nói đi!".

Thường Tiểu Niệm mắt kiểng chế bản thân nói vừa đủ nghe.

"Bởi vì gặp em nên máu sẽ chảy"

"...."

Vài giây sau cô đáp: "Ý anh là nếu như tôi đi máu sẽ hết chảy?"

- ---Còn---

Chương 43: Đánh dấu chủ quyền (2)

"Không phải đâu, không đùa nữa, tôi nhớ em".

"Nhớ tôi?"

"Đúng, rất nhớ em?"

"Chúng ta là gì của nhau?"

"Không là gì cả?"

"Vậy anh nhớ tôi, là nhớ thế nào?"

Thường Tiểu Niệm ngồi nán lại một chút, tiếp tục tranh nói với anh.

Mộ Căn Thiên nhìn cô, anh cảm thấy cô gái này rất khó theo đuổi, vốn là như vậy? Anh thích cô rất nhiều.

Lần đầu tiên anh có cảm xúc lạ lẫm đến như vậy.

Cảm xúc đó khiến anh rất vui, chỉ cần nó xuất hiện. Hay nói thẳng ra chỉ cần cô xuất hiện mọi điều mệt mỏi của anh gần như tan biến.

"Thường Tiểu Niệm, em hiểu ý nghĩa của câu nói kia, vốn tại sao em còn hỏi tôi?"

"Tôi thích nghe anh giải rõ hơn"

"Tôi hỏi em câu này?"

"Cứ hỏi"

"Em có biết tình yêu là gì không?"

Thường Tiểu Niệm ngẩn ra một lát. Làm sao cô không biết tình yêu là gì? Chỉ có điều, nó khiến trái tim cô như khép lại, dường như không muốn mở ra và đón nhận thêm ai.

"Ừm, tôi biết chứ?"

"Vậy em có biết tình đơn phương là gì không?"

"Biết!"

"Tôi đang đơn phương em?"

Thường Tiểu Niệm nhìn anh, rốt cuộc anh thích cô ở điểm nào chứ? Cô ngoài giết người ra có gì tốt. Tay nhuộm đầy máu tươi.

- ----

Bạn đang đọc truyện *Cung Chiều Cực Phẩm Phu Nhân* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 44: Đánh dấu chủ quyền (3)

Thường Tiểu Niệm ngậm ngùi nhìn anh, rồi đáp: "Vậy anh có biết tình đơn phương nó sẽ mang đến cho anh nhiều buồn tẻ như thế nào không? Nếu như tôi không đáp lại tình cảm đó, chẳng nhẽ anh cứ như vậy mà thích tôi hoài sao? Tôi nghĩ chắc không đâu nhỉ?"

Mộ Căn Thiên bật cười tao nhã, điềm đạm đáp: "Đối với người khác thì tôi không biết họ nghĩ gì khi yêu đơn phương một ai đó, còn riêng với tôi thì

khác, tôi cảm thấy rất hạnh phúc hay thậm chí rất vui khi được thích em, tôi không biết phải chờ em bao lâu, một năm, hai năm hay mười năm, dù cho bao lâu tôi cũng đợi được, nhưng nếu trong khoảng thời gian đó em đã có ai để yêu, để nương tựa thì tôi sẽ đứng ở phía sau chúc phúc cho em, tôi sẽ không tranh giành, còn hiện tại em vẫn chưa là của ai cả? Tôi có quyền được thích em"

Nghe anh nói như vậy khiến cô rất ngạc nhiên, lời nói của anh không quá mật ngọt, chỉ đơn thuần mà một triết lý cho cô hiểu, cô nhận ra được tình cảm mà anh dành cho cô chứ? Chỉ là cô không dám mở lòng lần nữa, cô sợ bản thân phải hối hận.

"Tôi hiểu rồi, tôi không có quyền ngăn cấm anh thích tôi, tôi cũng không có quyền bắt buộc anh ngừng thích tôi, nhưng tôi khuyên anh một điều, thích tôi là lựa chọn sai lầm của anh rồi! Tôi sẽ không đảm bảo trái tim phải chịu bao nhiêu đau lòng, anh biết tôi là ai đúng không? Anh cũng thừa biết tính cách của tôi! Tôi chỉ hi vọng anh hãy sớm từ bỏ tình cảm ấy đi?"

Thường Tiểu Niệm đứng lên, cúi đầu chào một cái. Định rời đi, nhưng nào đâu Thường Trình Kiên đi ra, chặn cô lại, sau đó thản nhiên nắm tay cô đi đến trước mặt của Mộ Cẩm Thiên, hần tuyên bố đánh dấu chủ quyền:"Tôi không biết anh là ai! Nhưng mà cô gái này chính là bạn gái của tôi, nếu như để tôi thấy anh đeo bám cô ấy lần nữa thì đừng trách tôi?"

Mộ Cẩm Thiên đẩy ghế đứng dậy, đứng trước mặt cô, chỉ tay vào mặt Thường Trình Kiên:"Bạn trai em thật sao?"

Thường Tiểu Niệm đưa đôi con ngươi lảo lộn, khó xử, cô phải trả lời thế nào?

Nếu như cô nói không, thì ý nghĩa cứ như cô không muốn anh biết cô có bạn trai!

Còn nếu cô nói có. Như vậy thì Thường Trình Kiên sẽ i lại rồi hằng tưởng cô thích nó?

Thường Tiểu Niệm suy xét một lúc, gạt tay Thường Trình Kiên ra, đáp:"Tôi không muốn giải thích nhiều, anh thích hiểu như thế nào thì tùy, tôi về trước. Tạm biệt!"

- - - -

Bạn đang đọc truyện *Cung Chiều Cực Phẩm Phu Nhân* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 45: Cô thật sự nổi giận rồi!

Ra khỏi nhà hàng, Thường Tiểu Niệm cũng chẳng biết đi đâu, có lẽ cô nên trở về nhà rồi đánh một giấc, hôm nay xảy ra rất nhiều chuyện khó hiểu rồi.

Vừa định bắt taxi, thì cô đã nghe giọng nói của Thường Trình Kiên từ xa, cô vốn làm lơ đi, nhưng mà Thường Trình Kiên liền bắt lấy tay cô, gương mặt có chút nhăn nhó:"Chị, người đàn ông khi này thích chị thật sao? Và chị cũng thích anh ta có phải không?"

Thường Tiểu Niệm nhìn Thường Trình Kiên một cách lạnh lùng nhất, khiến hần coa chút sợ hãi trước cái nhìn lạnh lẽo đó:"Thường Trình Kiên, em làm loạn đủ chưa hả?"

Giọng nói của cô không quá lớn, chỉ vừa đủ để cả hai nghe, có điều câu nói chứa đựng một sự nổi giận đến đáng sợ.

Thường Trình Kiên nói:"Em không có làm loạn, em chỉ muốn chị biết em cũng thích chị, em rất cần chị, em cần chị hãy thích em".

"Em có vẻ đang đòi hỏi quá nhiều rồi thì phải, chị đã nói rồi, đối với chị, em chính là em trai, không hề có quan hệ cao hơn mỗi quan hệ chị em đó. Hiểu chưa? Đừng bao giờ để chị nghe thêm bất kì câu nào của em nói về việc tình cảm nữa, nếu không chị sẽ cắt đứt tất cả các mối quan hệ liên quan đến em, chị sẽ bảo ba không nuôi dưỡng em nữa"

Thường Trình Kiên bỗng nhiên thay đổi nét mặt, nhìn hần bây giờ rất hung ác, tuy nhiên cô không hề sợ, mình nhưng điều cô lấy làm bất ngờ chính là việc Thường Trình Kiên có vẻ mặt như vậy. Lần đầu hần dám tỏ ra hung ác với cô.

"Được rồi, em không nhắc đến nữa, được rồi chứ?"

"Như vậy thì tốt"

Thường Tiểu Niệm quay người đi, vừa lúc có một chiếc taxi đang chạy đến, cô bắt rồi lên xe đi mất. Phải sau cô xuất hiện một đôi mắt cùng sự căm phẫn đi theo, đôi môi cắn chặt, răng nghiến ken két:"Chị? Nếu như em không có được chị thì em chỉ còn có thể dùng đến cách đó, để chị tuyệt đối trở thành người của riêng em".

Ở phía sau lớp kính dày trong suốt, luôn có một đôi mắt chăm chú nhìn, từ lúc Thường Trình Kiên nói chuyện với cô đến lúc cô đi khỏi, Mộ Cẩm Thiên có một cảm nhận rất kì lạ về cậu trai trẻ kia, nhìn hần có chút bí hiểm, gian tà, nghĩ vậy, Mộ Cẩm Thiên lấy điện gọi ngay cho thuộc hạ của mình:"Cậu hãy điều tra giúp tôi một người xuất hiện trong tấm ảnh, tôi sẽ gửi qua sau"

"Vâng thưa chủ nhân".

Kết thúc điện, Mộ Cẩn Thiên lập tức gửi tấm ảnh mà anh đã chụp Thường Trình Kiên từ lúc đó.

Anh rất muốn biết rốt cuộc hắn là ai?

Có mối quan hệ như thế nào với cô?

*Chu Cổ Hy...

Like, bỏ phiếu, nếu đọc được truyện của mình thì hãy để lại cho mình một follows, cảm ơn ạ!??

Bạn đang đọc truyện *Cung Chiều Cực Phẩm Phu Nhân* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 46: Anh muốn nói chuyện với em một lát?

Một ngày dần qua đi, lại bắt đầu một ngày mới nữa, và con người sẽ chìm vào công việc. Ai làm việc nấy, dường như dành ít thời gian cho bản thân hơn.

Lúc này, Thường Tiểu Niệm vẫn còn nằm trên giường, hôm nay cô thức dậy trễ hẳn, vừa lúc đó, Thường Bạch Song gõ cửa, gọi nhỏ cô: "Con gái, dậy đi, trời sáng rồi, hôm nay ba có nấu thức ăn sáng cho con đó,

con dậy ăn kẻo nguội?"

Thường Tiểu Niệm mơ màng tỉnh giấc, kéo chăn ra rồi ngồi dậy, mở cửa, tay dụi dụi con mắt như vẫn còn say ngủ: "Con biết rồi thưa ba, con xuống ngay?"

Thường Bạch Song cười, xoa đầu cô: "Ừm, vậy con đánh răng rửa mặt đi, và lại ba có chuyện muốn nói với con?"

"Vâng".

Thường Tiểu Niệm đóng cửa. Quay lại vào trong. Vừa lúc đó. Điện thoại đổ chuông lên làm cô giật mình, cô nửa mê nửa tỉnh nhắc máy: "Alo?"

Nhưng mà lúc đó, Thường Tiểu Niệm chợt nhận ra, chỉ là lướt qua thôi cô đã biết đây không phải số điện thoại của Mộ Cẩn Thiên, vậy người điện cô là ai?

Mãi chờ đầu dây bên kia trả lời mất hết ba phút, Thường Tiểu Niệm mất sự kiên nhẫn, nói: "Là ai? Tại sao không trả lời tôi?"

Ngay lập tức, giọng nói vốn rất quen thuộc nhưng bây giờ lại trở thành xa lạ: "Là anh đây? Anh muốn nói chuyện với em lát?"

"Lãnh Phong?"

Thường Tiểu Niệm có phản ngạc nhiên khi Lãnh Phong gọi điện cho cô. Vậy là hắn vẫn còn lưu giữ số điện thoại của cô sao?

"Tôi rất bận, nếu có gì cần nói thì để khi khác vậy?"

"Khoan đã, em phải nghe hết đã chứ?"

Bỗng nhiên, Thường Tiểu Niệm có cảm giác bất an, giọng nói của Lãnh Phong trở nên nham hiểm đến kì lạ. Thường Tiểu Niệm chau mày: "Nói?"

"Hiện tại anh đang bắt giữ một người, nếu như em lo lắng cho hắn thì hãy đến đây cứu, nếu không anh sẽ giết chết hắn?"

Thường Tiểu Niệm bỗng nhiên nhớ đến một người, nhưng không chắc có phải là nó không?

"Anh đang giữ ai? Mau nói ngay cho tôi?"

"À há, chỉ là cậu em trai yêu quý của em đó thôi?"

"Trình Kiên, nó làm gì có lỗi với anh mà anh bắt nó, nếu có thì hãy gì với tôi thì hãy đối chuyện thẳng mặt với tôi. Đừng làm ra loại chuyện vô sỉ như vậy?"

Thường Trình Kiên hét to: "Chị, chị đừng gặp.....?"

"Câm miệng cho tao?"

Thường Trình Kiên bị thuộc hạ của Lãnh Phong đánh vào bụng một cái. Lời nói ngất ngang không thành lời.

Thường Tiểu Niệm siết chặt điện thoại trong tay: "Địa điểm?"

"Ồ? Anh không ngờ sau ngần ấy năm không gặp, em trở nên thẳng thắn, như vậy?"

"Đừng nhiều lời. Mau nói đi?"

"Chỗ cũ?"

Thường Tiểu Niệm ngắt máy, chỗ cũ, chỉ hai từ ngắn gọn cô đủ làm cô hiểu ra đó là chỗ nào?

- - -

Bạn đang đọc truyện *Cung Chiều Cực Phẩm Phu Nhân* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 47: Quản lý tổ chức

Chỗ mà Lãnh Phong nhắc đến chính là nơi mà cô và hắn có nhiều kỉ niệm đẹp với nhau. Nói thẳng ra cô không hề muốn đến đó chút nào?

Nó chỉ khiến cô nhớ đến những quá khứ mơ hồ. Rồi lại khiến cô có tâm trạng không tốt.

Thường Tiểu Niệm vệ sinh, rồi đi ăn sáng, cô chợt nhớ ra ba cần nói chuyện gì đó với cô. Thường Tiểu Niệm lặng đi lên phòng, vẫn như thường lệ ngồi đối diện ba cô: "Ba, ba muốn nói gì với con?"

Thường Bạch Song lấy ra một tờ giấy, ở chính tranh đề lên năm chữ 'giấy chuyển nhượng tổ chức'.

"Ba. Cái này là...?"

Thường Bạch Song đẩy tờ giấy sang chỗ cô, trích lời: "Ba muốn con hãy thay qua quản lý tổ chức. Ba tuổi đã cao rồi, sớm hay muộn gì cũng sẽ có nhiều người nhắm đến cái ghế bang chủ đó, vì vậy ba chỉ còn cách chuyển nó sang cho con, ba tin tưởng sẽ quản lý được tổ chức"

Thường Tiểu Niệm nhìn ba cô thật nghiêm túc. Cô chưa từng yêu cầu ba giao lại tổ chức cho cô, vì cô biết cô không có khả năng điều hành một tổ chức lớn như vậy. Làm mưa làm gió ở hắc đạo, vậy mà ba lại tin tưởng cô, giao toàn bộ tổ chức cho cô.

Cô ngẫm nghĩ rồi hỏi: "Tại sao ba không giao cho Trình Kiên?"

"Nếu nói ra thì cũng có chút lỗi với nó, đơn giản vì nó chỉ là con nuôi, ba thương nó thì thương thật, nhưng ba không dám đặt niềm tin vào nó. Ba sợ sau khi ba giao lại tổ chức, nó liền quay lưng lại, rồi làm những chuyện xảm bậy khá hại thanh danh của tổ chức, rồi những người có máu mặt ở thế giới ngầm sẽ lấy cớ đó mà lập mưu chiếm đoạt cả sự nghiệp mà ba đã gầy dựng nên?"

"Con hiểu điều ba nói, nhưng mà ba à? Con làm sao gánh nói cả tổ chức hình mạng của ba đây?"

"Đã là con của Thường Bạch Song thì chỉ có thể. Tuyệt đối không được nói không thể, con hiểu chứ?"

"Con...?"

Thường Tiểu Niệm lưỡng lự, cô thật sự không cho là bản thân mình có thể quản lý đâu?

Thường Bạch Song ngắt lời: "Con không cần nói nữa. Hãy kí vào tờ giấy này. Nó sẽ có hiệu lực từ hôm nay, nếu như con cần người giúp đỡ thì cứ nói với Triều Yên, cậu ta là cánh tay đắc lực của ba. Ba cũng đã nói cho cậu ta biết về việc này rồi, nếu như có ai dám chống lại hay phản bác con con có quyền giết chết, ở thế giới ngầm con không được nhân nhượng. Kể cả đối với thuộc hạ của mình?"

Tất nhiên cô hiểu rõ việc không được nhân nhượng với bất kì ai? Nếu nói về độ tàn nhẫn cô có thể xếp thứ nhì ở thế giới ngầm.

'Sát Thủ Ẩn Danh' vừa là một người trong mắt người nghèo thì tốt. Nhưng đối với những người khác thì chưa chắc đã vậy?

Họ biết cô tàn ác đến mức nào?

Thường Tiểu Niệm nhanh chóng kí tên vào. Sau đó tạm biệt ba cô rồi đi cứu Thường Trình Kiên.

Nãy giờ cũng đã lâu rồi?

--

Bạn đang đọc truyện *Cung Chiều Cực Phẩm Phu Nhân* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 48: Anh không cho phép em thích hấn

Tầm hai mươi phút sau, Thường Tiểu Niệm lái xe đến bãi đất trống ngày trước.

Ngày đó, hoa mọc lên cả một vùng đất trống, đủ số loại hoa xanh tươi xinh đẹp. Vậy mà bây giờ thay đổi theo theo gian và khí hậu nó cũng tàn phai theo đó. Hoa cũng không còn, chỉ còn lưu động lại vài bụi cỏ héo khô. Quang cảnh nơi đây chẳng khác gì một nơi hoang mạc, yên tĩnh, trầm lắng, u mê.

Vừa lúc đó, một giọng nói đầy gian tà vang lên, đánh tan suy nghĩ của cô: "Em đến rồi sao? Anh chờ em hơi lâu rồi đó!".

Thường Tiểu Niệm đưa đôi mắt nhìn Lãnh Phong một cách lơ đãng: "Tôi có bận chút việc nên đến trễ".

"Không sao, không sao, anh chờ em được mà, người ta chờ đợi là hạnh phúc đúng không em?"

"Lãnh Phong? Anh thay đổi rồi, tôi ghê tởm con người anh, đừng nói nhiều nữa mau thả em trai tôi ra"

Lãnh Phong chau mày: "Em ghê tởm con người anh? Tại sao, không phải chúng ta từng yêu nhau say đắm hay sao?"

"Dù có yêu nhau đến thế nào cũng chỉ là cứ 'từng' tuyệt đối không dính liểu gì nữa"

"Em vô tình đến thế sao?"

"Mau thả em trai tôi ra!".

"Anh vẫn chưa nói chuyện hết với em mà".

"....."

"Anh không cho phép em thích hấn!"

"Hấn? Là ai?"

"Em còn giả vờ. Ngoài Mộ Cẩn Thiên ra thì còn ai nữa! Anh không thích điều đó, em chỉ có thể là của riêng anh mà thôi!".

"Nực cười? Tôi thích ai, yêu ai thì có liên can gì đến Lãnh Phong anh vậy! Anh có quyền cấm cản tôi?"

"Nếu em thích hấn tôi tuyệt đối sẽ không tha cjo hấn!".

"Anh thật vô lý, chẳng những mất liên hệ còn làm ra những chuyện như vậy, tôi thật không dám tin anh chính là Lãnh Phong mà tôi từng yêu, tôi nhớ Lãnh Phong của lúc trước hiền lành. Hòa đồng, còn biết nghĩ cho người khác. Không hề làm ra chuyện xấu như Lãnh Phong đang đứng đối mặt với tôi!"

"Đừng nhắc đến nữa, ní chung anh cấm em không được thích Mộ Cẩn Thiên, nếu em đồng ý anh liền thả Thường Trình Kiên ra, còn không đồng ý thì cả hai đều phải nhận cái kết đắng"..

Thường Tiểu Niệm thâm độc nhìn Lãnh Phong, cô rút ra cây súng đã được đang bị giấu ở ngay cánh tay của cô, nó được ngụy trang bởi cái áo khoát bên ngoài. Súng chia vào đầu Lãnh Phong: "Có thả hay không!"

Lãnh Phong giật nảy mình nhìn cô. Cô biết dùng súng?

Và lại ánh mắt đó tựa như một con sói tàn ác đang hiện hình. Rất đáng sợ.

Hai chân Lãnh Phong run kên bần bật, bàn tay cũng toát đầy mồ hôi.

"Anh, anh thả thả ngay?"

Sau khi thấy đàn em của Lãnh đạo dẫn Thường Trình Kiên ra thì cô mới an tâm. Nhưng mà sát thủ ả danh chưa bao giờ tha cho kẻ ác.

Cô suy nghĩ đôi chút. Dù gì hần cũng từng là người cô yêu, thôi thì sử lí nhẹ nhàng một chút, cây súng vẫn chia vào đâu, nói:"cởi trói cho nó"

"Mau, mau cởi trói!"

Lãnh Phong lập bắp kêu đàn em, Thường Trình Kiên được cứu chạy sang chỗ cô.

Thường Tiểu Niệm di chuyển cây súng xuống chân hần.

- đừng...

Một cái, viên đạn bay thủng qua đùi hần, máu chảy ra như thác đổ, Thường Tiểu Niệm thối đầu súng, gương mặt hồ hững chưa từng có, cũng chẳng hề có chút sợ hãi:"Lần sau đừng làm ra những chuyện uy hiếp này nữa, nếu lần khác tiếp diễn tôi sẽ một phát bắn vào đầu anh, tôi không đùa đâu?"

- ---

Bạn đang đọc truyện *Cung Chiều Cực Phẩm Phu Nhân* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 49: Câu nói đùa khiến hai ta đau lòng

Thường Trình Kiên đi theo cô về nhà, trên đường về cô không hề nói câu nào, gương mặt thì lạnh băng đến đáng sợ. Thường Trình Kiên quan sát được một lúc rồi mới dám lấy can đảm mở lời:"Chị, chị tại sao chị không nói chuyện?"

Thường Tiểu Niệm vừa lái xe vừa nói:"Làm sao em lại bị Lãnh Phong bắt?"

"Em, em cũng không biết nữa, lúc đó em chỉ nhớ em đang trên đường về nhà, bỗng nhiên bị chặn đường rồi bị đánh!"

"Ồ! Vậy sao?"

Thường Tiểu Niệm vẫn tỏ ra ngang nhiên, lúc đến cứu Thường Trình Kiên cô đã có chút nghi ngờ về việc hần bị Lãnh Phong bắt.

Lúc cô xuất hiện, nói chuyện cùng Lãnh Phong kêu hần thả em trai cô ra thì cô thầm quan sát thấy Thường Trình Kiên vốn đã được thả, chỉ việc cô lên tiếng thì hần chạy qua, cộng thêm việc thuộc hạ của Lãnh Phong lúc đó không nhiều. Nếu tính luôn hần chỉ có ba người, chả nhẽ Thường Trình Kiên yếu đuối đến nỗi ba người cũng không làm lại.

Lại nói, năm 18 tuổi, Thường Tiểu Niệm được ba cô cho đi rèn luyện võ, nếu không phải đang giả vờ thì là lừa cô về việc bị bắt cóc.

Thường Trình Kiên thấy cô mãi suy nghĩ gì đó mà riêng bản thân hần cũng không thể đoán ra được, hần hỏi:"Chị, em cứ nghĩ lúc đó bị Lãnh Phong giết chết rồi ấy chứ? Em còn sợ khi chị đến sẽ bị em liên lụy?"

"Ừm".

Thường Tiểu Niệm dứt suy nghĩ, cô có lẽ nên đề phòng Thường Trình Kiên, cô cảm giác đứa em trai này đang có một kế hoạch gì đó rất ghê gớm.

Về đến nhà vẫn chưa bước vào nhà thì cô đã nhận được điện thoại của Mộ Cẩn Thiên, cô nhắc máy:"Alo, tìm tôi sao?"

"Tôi muốn gặp em"

"Để làm gì?"

"Có một chuyện cần bàn với em".

"Được, địa điểm?"

Mộ Cẩn Thiên nói rõ địa điểm, cô ừ một cái rồi tắt máy, Thường Trình Kiên chen miệng vào:"Chị, là ai gọi đến cho chị vậy?"

"Một người bạn thôi, em vào nhà đi?"

Thường Trình Kiên vẫn cười đùa vui vẻ ra khỏi xe, nhưng khi xe cô chạy đi thì gương mặt vui vẻ ấy được thay bằng sự nham hiểm ghê rợn.

"Chị, nếu như để em biết chị đi gặp đàn ông em sẽ không tha cho chị đâu? Em yêu chị đến như vậy mà chị dám từ chối tình cảm của em".

Thường Tiểu Niệm đến nơi mà Mộ Cẩn Thiên đã nói đến trong điện thoại, dừng xe lại, cô có chút bất ngờ, đây không phải là địa điểm tổ chức của Mộ Cẩn Thiên hay sao? Anh dám tiết lộ cho cô biết?

Anh là đang đặt niềm tin lên người cô?

Thường Tiểu Niệm mở cửa xe, ngay lập tức có hai tên thuộc hạ đi đến tiếp đón cô, dựa theo lời của chủ nhân họ.

"Thường tiểu thư, mời cô đi theo chúng tôi vào trong?"

Thường Tiểu Niệm thăm quan sát, tổ chức của Mộ Cẩn Thiên vô cùng lớn rộng, uy nga, ngang ngửa bởi tổ chức của cô.

Nó cũng giống như Mộ Cẩn Thiên vậy, mạnh mẽ quật cường.

Bên trong là một con đường dài tối tăm, tĩnh lặng, nhưng được thấp sáng bởi các ánh đèn lấp lánh chói mắt, đi dọc con đường tầm hai ba phút thì đến nơi.

Một người đàn ông cô đoán đó là Mộ Cẩn Thiên, anh ngồi quay lưng lại với cô. Thường Tiểu Niệm khẽ ho khụ vài tiếng, người đàn ông mới xoay cái ghế lại: "Em đến rồi!"

Điều đầu tiên cô muốn nói đó là: "Mộ Cẩn Thiên, anh tin tưởng mà đọc địa chỉ tổ chức của anh cho tôi biết. Anh không sợ tôi lật kèo đến đây vấy phá sao?"

Mộ Cẩn Thiên cười nghiêm nghị: "Tôi còn mong em hãy làm như vậy? Đến chừng đó tôi không còn gì, tôi sẽ ăn bám em cả đời, như vậy không cần phải sợ em thuộc về ai nữa,".

--

Bạn đang đọc truyện *Cung Chiều Cực Phẩm Phu Nhân* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 50: Tiếp theo

Thường Tiểu Niệm nghe xong muốn cười nhưng vẫn không cười, anh thích cô đến điên rồi sao?

"Vào chủ đề chính đi?"

"Em ngồi xuống cái đã. Không cần gấp gáp?"

"Mộ Cẩn Thiên, rốt cuộc là anh hẹn tôi đến đây làm gì?"

"Nếu như tôi nói tôi sắp đính hôn thì sao?"

Thường Tiểu Niệm nhìn anh tận ba giây, sau đó im lặng, cả bầu không khí chìm vào tĩnh lặng, miệng cô cong lên kiểu gượng gạo: "Như vậy thì tốt quá còn gì, anh cũng không phải thích tôi nữa, tôi cũng không phải thấy khó chịu khi có người đeo bám tôi?"

Mộ Cẩn Thiên bật cười: "Em đang nói thật sao? Nhưng mà tôi thì không vui tí nào cả!"

"Như vậy là anh hẹn tôi đến đây chỉ để nói việc đính hôn của anh?"

Mộ Cẩn Thiên thay đổi nét mặt: "Tôi muốn em ngăn cản tôi đính hôn, tôi muốn em nói em buồn khi thấy tôi đính hôn, tôi muốn em nói em thích tôi, nhưng chẳng qua tất cả đều do tôi mộng tưởng mà thôi, em còn cảm thấy vui vẻ khi tôi đính hôn với cô gái khác, em rốt cuộc có trái tim hay không Thường Tiểu Niệm, tôi rất muốn biết trái tim em có màu gì tại sao nó vô tri vô giác như vậy, nó không cảm nhận được tình cảm của tôi sao?"

Thường Tiểu Niệm dừng câu nói của Mộ Cẩn Thiên: "Đến đây được rồi, ngẫu đính hôn của anh tôi sẽ đến, nếu không còn gì nữa tôi đi trước đây".

"Em đứng lại cho tôi?"

Thường Tiểu Niệm không quay mặt lại, cô đang cảm thấy trái tim cô đang tan vỡ thành từng mảnh. Câu nói đùa nói cô rất vui khi anh đính hôn đã khiến cô lần anh phải đau lòng.

Cô muốn nói cô rất khó chịu khi nghe cái tin đó, nhưng mà cô không làm được, cô là sát thủ, cô từng nói sẽ không cho bản thân rung động trước bất kì một ai. Và lại cô không còn tin tưởng vào tình yêu quá nhiều nữa.

Mộ Cẩn Thiên rời ghế, anh ôm lấy cô từ phía sau, làm trái tim cô đập mạnh và nhanh đến từng giây.

Mộ Cẩn Thiên tựa đầu vào vai cô: "Để tôi ôm em lần này thôi, lần cuối cùng và cũng là lần đầu tiên tôi được ôm em như vậy? Tôi mong em hãy sống thật tốt, sau này không ai quan tâm em như tôi nữa đâu cô gái mạnh mẽ?"

Thường Tiểu Niệm sắp khóc rồi, cô cầu mong anh đừng nói nữa. Từng lời mà Mộ Cẩn Thiên nói nó đều đánh mạnh vào trái tim cô, vừa rung cảm vừa tổn thương.

Thật khó chịu?

Thường Tiểu Niệm đẩy anh ra: "Chúc anh hạnh phúc? "

Câu chúc lạnh lùng hơn cả băng phát ra từ miệng cô, Mộ Cẩn Thiên đưa tay muốn ôm cô lần nữa nhưng mà bóng cô dần khuất xa mắt rồi, chỉ còn mùi hương thoảng thoảng đâu đây của cô?

Nó lưu đọng lại rất sâu sắc

- ----

Bạn đang đọc truyện *Cung Chiều Cực Phẩm Phu Nhân* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 51: Tôi không thích cô

Thường Tiểu Niệm đi dài trên lối ra của tổ chức, đôi mắt cô lúc này cũng đã nhòe ướt, chẳng hiểu vì sao?

Cô có bao giờ khóc nhiều đến như vậy đâu? Trừ phi cô nhớ về mẹ mình!

Ra đến xe, Thường Tiểu Niệm ngồi im bên trong, hai tay đặt trên bụng lái, đầu chạm vào, nước mắt cứ như thế mà rơi, hai tay cô run run, dường như không mở khóa xe để khởi động máy được nữa. Lòng cô như tan nát khi nghe tin anh sắp đính hôn.

Ừ thì cô nói cô không thích anh?

Ừ thì cô từ chối tình cảm của anh, cho nên cô phải chấp nhận những gì mà anh nói.

Thường Tiểu Niệm ngẩng đầu cao, lấy khăn giấy lau nước mắt, cảm thấy bản thân dần bình tĩnh hơn rồi cô mới khởi động máy, chiếc xe di chuyển khỏi tổ chức.

- ----Tại Mộ Gia---

Cách đó khoảng một tiếng, Mộ Cẩn Thiên nhận được điện thoại của ba anh. Mộ Đài, ông ấy gọi anh về nhà có việc gấp. Anh nghĩ chỉ có thể là về chuyện đính hôn mà thôi.

Ban đầu, anh có ý định từ chối, nhưng vì ba anh nói ba anh mắc một căn bệnh nan y không sống được bao lâu cho nên liền đi tìm đối tượng để cho anh đính hôn. Thân là con, anh không thể bất hiếu. Đồng ý dù cho anh không hề hài lòng về điều đó.

Mộ Cẩn Thiên lái xe vào khung viên của nhà. Người hầu xếp thành hai hàng nghiêm chỉnh, thấy anh cúi chào đồng thanh nói: "Chào mừng cậu chủ về nhà".

Mộ Cẩn Thiên không nói gì. Anh chỉ gạt đầu một cái tỏ lòng, bước vào bên trong dinh thự anh thấy có ba anh và ba người nữa. Anh không rõ họ là ai?

"Thiên về rồi đó sao? Chào ba mẹ vợ tương lai đi con?"

Mộ Đài cười nhìn anh nói.

Mộ Cẩn Thiên khề nhìn bọn họ, thì ra đây là gia đình vợ tương lai đó sao? Anh ước cô gái ngồi ở đây chính là cô.

Mộ Cẩn Thiên chào hỏi một cách tự tế, gương mặt thì rất khó hiểu: "Chào bác trai, bác gái?"

"Còn gọi là bác cái gì. Gọi là ba mẹ là vừa rồi!"

"....?"

Cô gái ngồi bên cạnh họ rất chăm chú nhìn Mộ Cẩn Thiên, từ lúc anh bước vào nhà đến giờ. Hai mắt lộ rõ sự yêu mến, đứng dậy. Đưa tay: "Chào anh,

em là Đàm Hy, hân hạnh được gặp anh!"

Mộ Cẩn Thiên chau mày, chào lại, không bắt tay hơi Đàm Hy: "Chào, tôi là Mộ Cẩn Thiên! "

"Hình như hai đứa còn e ngại thì phải?"

Đàm Long lên tiếng chen vào. Ba anh cười cười: "Chắc là vậy, cũng đúng thôi, chúng nó lần đầu gặp nhau không tránh khỏi ngại ngùng, cứ dần dần sẽ quen thôi, dù gì cũng không đính hôn rồi mà!"

Mộ Cẩn Thiên đứng im lặng một bên, lắng nghe họ nói chuyện, tay anh cầm chặt chiếc điện thoại trong tay, rất muốn gọi điện cho cô. Và ngược lại cần cô gọi điện cho anh.

Anh cố tình nói cô về việc anh sắp đính hôn, không phải vì anh muốn chọc tức cô, mà là anh muốn cô hãy thừa nhận rằng cô có tình cảm với anh, như vậy anh cũng thấy vui lòng mà từ chối cuộc hôn nhân này!

Ấy mà, cô vẫn nhất quyết không nói là không, cô cứng đầu, quật cường hơn anh nghĩ, anh phải làm sao để cô dám thừa nhận rằng cô cũng thích anh. Anh muốn nghe tự miệng cô nói.

Bạn đang đọc truyện *Cung Chiều Cực Phẩm Phu Nhân* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 52: Tôi không thích cô

Đàm Hy cảm thấy khó chịu khi thấy anh cứ suy nghĩ gì đó. Mà gương mặt lại thay đổi theo giây, giống như đang tương tư cô gái nào?

"Thôi, hai đứa ra vườn nói chuyện với nhau đi, để hiểu về nhau rõ hơn!"

"Vâng ạ!" _ Đàm Hy nhanh miệng đáp lại.

Mộ Cẩn Thiên quay người đi ra sau vườn.

Ba của Đàm Hy bấy giờ mới nói: "Tôi thấy con trai ông hình như không thích hôn sự này cho lắm!"

Ba anh cười sùt xoa: "Ông yên tâm đi, tính cách có của nó là như vậy, nhưng sau một thời gian sẽ không còn nữa, nó đã quyết nghe theo lời tôi cưới Đàm Hy, thì chắc chắn sẽ lấy con bé!"

"Được. Chúng tôi tin ông".

- ---Ngoài Vườn---

Đàm Hy ôm lấy một bên cánh tay của anh, nói: "Chồng ơ? Anh thấy em gọi anh như vậy có được không?"

Mộ Cẩn Thiên cau mày hiện rõ sự khó chịu ra mặt, anh trực tiếp đẩy Đàm Hy ra: "Chưa lấy nhau đã gọi tôi là chồng, cô không thấy ngại hay sao?"

"Có gì phải ngại chứ, Đàm Hy em đã nhầm trúng ai thì người đó chỉ có thể là của em mà thôi, anh cũng không ngoại lệ"

Mộ Cẩn Thiên ngồi xuống ghế, hai mắt nhìn chăm chăm Đàm Hy: "Vậy cô có biết Mộ Cẩn Thiên tôi không thích cái gì hay không?"

Đàm Hy lắc đầu: "Không biết. Anh không thích cái gì làm sao em biết được cơ chứ?"

"Tôi không thích cô, tôi mong cô có thể hãy hủy bỏ hôn ước này đi?"

"Mộ Cẩn Thiên, anh có biết có rất nhiều chàng trai xếp hàng để theo đuổi em mà em từ chối hay không, anh được em nhầm trúng vậy mà lại từ bỏ, anh không thấy tiếc nuối chút nào sao?"

Mộ Cẩn Thiên cười nhẹ: "Trong lòng tôi vốn đã có người để yêu, cho nên dù có lấy cô về tôi cũng sẽ khiến cô khóc mà thôi, nếu như cô muốn tới ngủ một mình, đêm nào cũng khóc thì đừng lấy tôi, như vậy sẽ đúng đắn hơn".

Đàm Hy đứng vòng ra phía sau của Mộ Cẩn Thiên, đôi bàn tay được cắt dưa sơn màu đỏ làm nổi bật đặt lên vai anh rồi di chuyển xuống vòm ngực của anh, giọng nói đầy ẻo là: "Anh nghĩ anh có thể trốn được em sao? Em xác định anh là chồng em, không cần bàn cãi gì nữa"

"Vậy cô không sợ âu khi lấy nhau tôi ngày nào cũng mang phụ nữ về nhà hay sao?"

"Anh chỉ cần đem về một cô, em liền giết chết cô đó, không tin anh cứ thử!"

Cô gái này có vẻ đồ ác quá nhỉ?

Anh nên điều tra kĩ về cô ta hơn.

""Anh phải biết, em không phải người dễ chọc vào đâu"

"Vậy thì đã sao?"

"Anh....!"

Mộ Cẩm Thiên đứng dậy, tay dứt vào túi quần."Tôi đã cảnh tỉnh cô trước rồi đấy? Sau này có gì thì đừng hối hận".

Bạn đang đọc truyện *Cung Chiều Cực Phẩm Phu Nhân* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 53: Cướp rể (1)

Từ lần gặp Mộ Cẩm Thiên cho đến nay, hầu như không ai nhìn thấy Thường Tiểu Niệm xuất hiện ở bất cứ nơi đâu, cô cũng không đi làm nhiệm vụ vào ban đêm nữa. Đến cả Thường Bạch Song cũng cố gắng đi tìm cô, nhưng vô ích.

Hầu như hoàn toàn là con số không?

Lúc này, tại dinh thự của Thường Bạch Song, một cái bóng xuất hiện, đó không ai khác là Thường Tiểu Niệm. Trong cô xanh xao, gầy gò hơn ban đầu. Điều làm Thường Bạch Song phải kinh ngạc chính là mái tóc ngắn của cô bây giờ nó rất dài, được cô nhuộm màu tím vừa lạnh lùng như tín cách của cô, vừa toát lên vẻ đẹp kì bí.

Thường Bạch Song hỏi:"Tiểu Niệm, mấy ngày nay con đã đi đâu, tại sao mất tích như vậy, đến cả điện thoại cũng không nhắc máy, con định chơi trò chơi trốn tìm với ba hay sao?"

Thường Tiểu Niệm ngồi xuống đối diện Thường Bạch Song, đôi môi chúm chím màu hồng đào khé nhếch thành đường, đáp;"Con đi nghỉ dưỡng mấy ngày thôi, vì muốn được yên tĩnh nên đã ném điện thoại đi mất rồi. Cho nên ba gọi con không biết!".

Thường Bạch Song hiểu cô hơn ai hết, chỉ cần cô buồn thì cô tự nhiên sẽ biến mất, vậy là con gái của ông đang buồn việc gì đó, nhưng mà Thường Bạch Song không hỏi vì biết dù cho có hỏi cô chắc đã trả lời.

Thường Tiểu Niệm rót một ly nước lọc uống ực một hơi, rồi đặt mạnh xuống:"Ba có nghe tin gì chưa?"

"Tin gì?"

"Con trai của Mộ gia sắp đính hôn rồi đó?"

Thường Bạch Song à lên một tiếng đáp:"Việc đính hôn thì ba đã biết rồi, cũng có gửi thiệp mời ba đến đó, nếu con rảnh thì đi cùng ba".

"Được, con sẽ đi cùng ba"

Sau nhiều ngày suy nghĩ về việc tình cảm. Cuối cùng bản thân cô cũng đã đưa ra được quyết định thật sự đúng đắn.

Cô quả thật cũng có tình cảm với anh, anh cũng vậy, cho nên cô không thể để Mộ Cẩm Thiên thuộc về ai cả, cô có quyền lựa chọn tình yêu của riêng mình.

Cái gì đã qua cứ để nó qua. Quan trọng là hiện tại sẽ ra sao?

Ngày hôm đó, cô sẽ cho Mộ Cẩm Thiên một bậc ngời lớn.

"Mà con đã ăn gì chưa?"

"Vẫn chưa ạ!".

"Vậy đi vào nhà bếp ăn đi. Ba có làm sẵn thức ăn cho con rồi?"

Thường Tiểu Niệm đứng dậy, đi thẳng vào bên trong, Thường Bạch Song nhìn theo, rồi bỗng nhiên cô quay lại, mỉm cười hỏi:"Ba, nếu như con nói con

lỡ thích một người, thì ba có phản đối con thích người đó không?"

Thường Bạch Song kinh ngạc đến muốn nhồi máu có tim vì cô: "Con gái? Con cũng biết thích nữa sao? Ba còn tưởng con đã mất đi trái tim rồi chứ? Hay là trái tim con đã sắp thành đá luôn rồi!"

"Ba đừng nói như vậy chứ? Sẽ có một ngày đẹp trời, ba sẽ biết người con gái thích là ai ngay thôi!"

Bạn đang đọc truyện *Cung Chiều Cực Phẩm Phu Nhân* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 54: Tác bậc chuẩn bị buổi đính hôn

Chỉ còn vòn vẹn ba ngày nữa là đến ngày mà anh và Đàm Hy sẽ đính hôn. Hai bên gia đình ai cũng nôn nóng, chờ đợi đến cái ngày đó, chỉ riêng anh, Mộ Cẩm Thiên luôn có thái độ thờ ơ, lạnh lùng hơn lúc trước. Hầu như không thấy anh nở một nụ cười nào, nó giống như rất hiếm hoi.

Lúc này, ba anh đi tìm anh, anh thì đang ở trong phòng nằm lì ra đó, tay anh cầm một bức ảnh đã được đóng khung vừa vặn, người con gái trong ảnh chụp rất tự nhiên, tựa như là chụp lén, đó chỉ có thể là Thường Tiểu Niệm. Mộ Cẩm Thiên đa phần đều có ảnh của cô. Nhưng toàn là ảnh chụp không mình chính, đa phần chỉ là chụp một cách lén lút.

Hình của cô đều được Mộ Cẩm Thiên đóng khung rồi bỏ vào tủ trưng bày, nếu như để ý kỹ sẽ thấy.

Cánh cửa mở toang ra bởi ba của anh, Mộ Cẩm Thiên nghe tiếng động, bởi vì giường của anh được ngăn cách bởi một bức tường, nên nếu mở cửa phải đi mở thêm một cánh cửa nữa mới vào được. Mộ Cẩm Thiên liền nhanh chóng để hình của cô xuống gối, sau đó giả vờ nằm đọc sách: "Là ai?"

Ba anh đứng bên ngoài cửa: "Là ba đây, mở cửa cho ba, ba có chuyện muốn nói với con"..

Mộ Cẩm Thiên đặt quyển sách xuống, ngồi dậy đi mở cửa, hành động của anh rất nặng nề, cánh cửa được mở ra, ba anh lặng nhìn anh một cái rồi ngồi xuống ghế, Mộ Cẩm Thiên ngồi bịch lên giường: "Ba có chuyện gì cần nói ạ?"

"Hình như ba thấy từ khi đồng ý hôn sự với Đàm gia thì con trở nên rất khác, con cảm thấy khó chịu hay là vướng bận gì sao?"

Mộ Cẩm Thiên dù rất muốn nói là đúng như vậy, nhưng mà vẫn vì ba nên anh không nói ra được. Mộ Cẩm Thiên đành nói dối ba anh: "Không phải như ba nghĩ đâu, việc đính hôn con thấy rất vui, còn việc mà dạo gần đây con không được vui liên quan đến tổ chức, có một vài người trà trộn vào làm nội gián, cho nên con rất đau đầu tìm ra họ".

Ba anh thở dài: "Con đừng dẫu ba, con cứ nói thật đi! Con không thích hôn sự này đúng không? Ba là ba con. Nên ba hiểu rõ tính cách của con".

Mộ Cẩm Thiên cười: "Ba yên tâm, con đã chấp nhận lấy con gái của Đàm gia thì con không nuốt lời, ba hãy chờ đến ngày con đính hôn đi, cũng đừng suy nghĩ nhiều vì con nữa, con lớn rồi, con có thể đặt ra đường đi của cuộc đời mình mà".

"Như vậy thì tốt, ba còn tưởng con không thích Đàm Hy, ba thấy con bé cũng rất tốt lại còn ngoan ngoãn".

Mộ Cẩm Thiên cười ngoài mặt, nhưng bên trong nội tâm thì trái lại, anh thầm nghĩ, ba anh đã thích cô ta như vậy anh cũng không tiện nói cho ba biết rõ bộ mặt thật của cô ta, một người còn mưu mô nham hiểm vô cùng, bề ngoài chỉ là che đậy cho sự độc ác bên trong.

"Nếu như con thấy vui vậy xuống dưới nhà đi, Đàm Hy muốn gặp con đó".

"À, thì ra là cô ta kêu ba anh lên đây để tìm anh" _ Mộ Cẩm Thiên nghĩ.

"Được lắm!".

"Vâng, con xuống cùng ba".

Mộ Cẩm Thiên đỡ ba anh đứng dậy. Rồi cả hai đi xuống lầu, bên dưới đang được mọi người tác bậc chuẩn bị, trang trí cho buổi đính hôn, rất ồn ào và nhộn nhịp. Nhưng anh thì lại thấy khó chịu, bức tức đến như vậy.

Ba anh cười đùa nhìn Đàm Hy: "Ba đã hoàn thành việc con đưa ra, hãy cùng chồng tương lai đi chơi đi, bồi đắp thêm tình cảm".

"Vâng, cảm ơn ba ạ?"

Đàm Hy khoát lấy tay anh, nũng nịu trước mặt biết bao nhiêu kẻ hầu người hạ: "Chồng? Em và anh đi ăn đi có được không?"

"Tôi không đói!" _ Mộ Cẩm Thiên lạnh nhạt đáp, âm thanh không quá lớn, đủ để cả hai nghe thấy, đến cả cái liếc mắt anh cũng không nhìn cô ta một cái.

Sự lảng lơ, đến cả sự trở trên của cô ta đã hiện ra như vậy, đến nhà chồng tương lai mà ăn mặc như gái bao, còn trang điểm một cách đậm nét như vậy, không sợ sẽ để lại tai tiếng cho Mộ gia anh sao?

"Vậy thì đi chơi!"

"Không có hứng thú".

Bạn đang đọc truyện *Cung Chiêu Cực Phẩm Phu Nhân* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 55: Gặp nhau

Đàm Hy bắt đầu cảm thấy bức tức trước thái độ lạnh nhạt của anh đối với bản thân cô ta, Đàm Hy càng nắm chặt cánh tay Mộ Cẩm Thiên hơn, hai bên ngực cô ý đẩy mạnh vào để nó va chạm với tay anh, Đàm Hy nhón chân nói nhỏ vào tai anh: "Đi chơi với em hôm nay thôi, em có một bắc ngò cho anh"

Mộ Cẩm Thiên nghe có mùi mờ ám ở đây, định từ chối nhưng anh phát hiện rằng ba anh đang nhìn anh và cô ta, thôi thì đồng ý vậy. Càng từ chối chỉ khiến ba anh thêm buồn lòng: "Được, tôi đi cùng cô, nhưng với điều kiện cô hãy buông tay mình ra dùm, tôi không thích cử chỉ đồ của cô".

"Tại sao?" _ Đàm Hy nhẹ lấy tay ra, giọng hỏi.

Mộ Cẩm Thiên đưa đôi mắt không tia cảm xúc đáp: "Tôi sợ bẩn"

"Anh...?"

Đàm Hy nhìn bóng lưng của anh mà nóng giận, nghĩ thầm: "Được lắm! Mộ Cẩm Thiên, hết ngày hôm nay anh chính thức thuộc về tôi, chỉ cần tôi và anh ngủ cùng nhau để tôi xem anh muốn trốn đi đâu nữa".

Thật ra, Đàm Hy đã lên một kế hoạch rất hoàn hảo. Chỉ cần anh sợ ý một chút sẽ mắc bẫy ngay.

Không biết anh sẽ xử lý thế nào đây?

- ----

Lúc này, tại nhà của Thường Tiểu Niệm, sau khi ngủ dậy với một ngàu thật mỏi mệt. Cô cảm thấy khỏe hẳn hơn trước, ăn uống cũng thấy ngon miệng, làm vệ sinh cá nhân xong, cô nhận được điện thoại của ba, ông ấy triệu hồi cô đến tổ chức gấp. Cô cũng chẳng biết vì chuyện gì nữa.

Thường Tiểu Niệm mặc một bộ đồ màu đen từ trên xuống dưới, chỉ có tóc cô là màu tím, mặt không trang điểm nhưng vẫn có nét đẹp huyền bí riêng biệt. Cô bước lên con xe mô tô màu đen sậm của mình, phóng đi như gió trên con đường dài. Đã lâu rồi cô không đi đua xe, để khi nào rảnh cô phải đi mới được.

Chỉ tầm năm phút sau đó Thường Tiểu Niệm đã có mặt tại tổ chức. Cô gỡ nón bảo hiểm xuống, tay vén tóc ra phía sau, thuộc hạ cận gác ở đó nhìn thấy cô như siêu lòng. Bởi cô quá hấp dẫn và quyến rũ đi.

Thường Tiểu Niệm thấy có rất nhiều xe ở đây, nhưng rồi cô không hỏi, cô đi vào bên trong, tổ chức có một căn phòng dùng để họp mặt các giao bang khác, rất bí ẩn, muốn vào được căn phòng này phải có thẻ riêng của tổ chức. Hôm trước, ba cô có đưa cô một thẻ. Cô đặt chiếc thẻ lên một cái ô bên phải có hình vừa vặn chiếc thẻ đó, ngay lập tức cánh cửa bằng đá mở ra, bên trong đôi mắt cô hiện lên rất nhiều người, con trai có, con gái cũng có, nghe tiếng mở cửa. Tất cả bọn họ đều hướng mắt nhìn cô, sau đó đứng dậy cúi lưng chào: "Bang chủ, chào đón người đã đến với tổ chức"

Thường Bạch Song nhìn con gái. Rồi đến chỗ cô: "Con gái vào đi".

Cô hiểu ý đi vào, ba cô bảo cô ngồi xuống cái ghế to nhất trong số này, còn có khắc một con rồng trên ghế, tựa như vua chúa ngày xưa sao?

Cô nghĩ chắc bọn họ đã biết cô chính là bang chủ mới cho nên chào hỏi một cách lịch thiệp như vậy.

Thường Tiểu Niệm vừa đặt mông xuống chưa được ba giây thì cô liền đứng lên, chào lại: "Chào mọi người, tôi là Thường Tiểu Niệm, kể từ ngày hôm nay chính thức là bang chủ của tổ chức này? Nếu như ai cảm thấy tôi còn thiếu sót gì chưa phù hợp để nhận chức bang chủ đó thì cứ nói ra. Để tôi biết tôi sửa đổi, thành thật cảm ơn"

Và một tràng pháo tay cho câu nói vừa rồi của cô, hoi vô cùng hài lòng với bang chủ mới này, vừa xinh đẹp còn tài giỏi. Chẳng những vậy. Họ còn được biết đến cô với việc cô chính là 'sát thủ ẩn danh'. Ai mà không biết sát thủ ẩn danh, chỉ cần là người của thế giới ngầm đều biết đến cô cả thôi.

Bạn đang đọc truyện *Cung Chiêu Cực Phẩm Phu Nhân* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 56: Gặp nhau (2)

"Bang chủ, bang chủ. Bang chủ muôn năm"..

Bọn họ cùng hô hào gọi cô là 'bang chủ'. Cô cảm thấy rất vui vì tất cả không ai phản đối việc cô lên làm bang chủ. Đó cũng xem như là một mơ ước nhỏ nhoi của cô rồi.

Sau khi buổi nhậm chức bang chủ kết thúc, tất cả đều ra về, chỉ còn cô và ba cô ở đó. Thường Bạch Song ngồi ngang với cô, nói:"Ngày mốt có một nhiệm vụ giao cho con, tổ chức P, hiện đang có kế hoạch muốn lật đổ tổ chức của chúng ta. Còn cần phải làm cách nào để tiêu diệt tổ chức đó".

Thường Tiểu Niệm suy xét kỹ càng:"Họ muốn xói chức vị bang chủ của ba, để họ lên nắm quyền, nếu như họ làm được thì không phải họ như hổ mọc thêm cánh sao?"

"Con nói rất đúng, vì vậy ba mới bảo con tìm cách ngăn chặn việc đó".

"Con có cách rồi, chỉ cần dùng mĩ nhân kế là được"

"Con phải cẩn thận, người nắm quyền tổ chức P đó rất xảo quyệt, không như con nghĩ đâu".

"Ba yên tâm, hãy giao việc đó cho con".

Thường Tiểu Niệm vỗ vai ba cô, chắc chắn nói rằng:"Con gái của ba sẽ không làm ba thất vọng đâu, hãy tin tưởng ở con".

"Ba lúc nào cũng tin tưởng con. Con rất giống mẹ con. Kiên cường mà thông minh, hề thấy con làm việc gì đều rõ ràng, nhanh gọn thì na liền nhớ đến mẹ con. Bà ấy luôn là người vợ tuyệt vời nhất mà ba đã gặp".

Nói đến đây, cô đã thấy ba cô khóc rồi thì phải. Đã rất lâu cô chưa từng thấy ông ấy khóc trong sự yếu đuối như vậy. Từ lúc mẹ cô mất, ba luôn làm cho bản thân phải cứng rắn. Mạnh mẽ trước mặt cô, để cô cảm nhận được sự cứng cỏi, sự che chở của một người ba. Và cô đã cảm nhận được điều đó rồi.

Thường Tiểu Niệm ôm chầm lấy Thường Bạch Song, vượt lưng ông ấy:"Con thương ba nhất trên đời, Tiểu Niệm của ba đã lớn rồi, cho nên ba không cần phải tỏ ra mạnh mẽ nữa, ba hãy để cho bản thân được thoải mái đi. Con tự lo cho mình được".

"Ừm, ba biết rồi!"

Thường Tiểu Niệm rời khỏi đó, cô chưa có ý định về nhà, cô chạy xe lòng vòng hóng gió. Cô chợt nghĩ đến, ngày hôm cô làm nhiệm vụ cũng là ngày đính hôn của anh. Không sao, cô sẽ làm nhanh để còn cướp rảnh nữa chứ?

Đầu óc đang nghĩ đến anh, thì chợt cô nhìn thấy anh. Không phải mình anh, mà anh còn đi cùng với một cô gái ăn mặc rất gọi cảm, cô thậm chí đoán đó có lẽ là vợ sắp cưới.

Cả hai đang đi vào siêu thị, Thường Tiểu Niệm chạy xe đến gần rồi đậu, cũng đi theo hai người vào. Dường như anh không phát hiện ra cô.

Đàm Hy dẫn anh đi sang chuỗi cửa bán quần áo hàng hiệu, để thử đồ cưới.

Mộ Cẩn Thiên ngồi xuống ghế. Rồi nói:"Cô đi thử đồ cưới đi, tôi đợi ở đây"

"Thế anh không chọn cho mình bộ nào sao?"

"Tôi có nhà thiết kế riêng, không cần phải đi mua".

"À".

Đàm Hy vừa nhìn thấy mấy bộ váy cưới là hai mắt cô ta lóe sáng lên, đi cùng cô nhân viên chọn váy cưới đẹp nhất.

Thường Tiểu Niệm thì ở bên cửa hàng bán trang sức đối diện, cô thầm nhìn anh, có vẻ anh ốm đi hẳn, vẻ mặt cũng không được vui là mấy. Cô có nên qua đó bắt chuyện với anh không?

Nhưng ý nghĩ chỉ vừa hiện ra thì bị cô đánh tan, cô phải để anh như vậy, đến chừng đó. Cô cướp rảnh mới tạo sự bất ngờ cho anh được.

Cô nhân viên hỏi cô:"Cô ơi, cô muốn mua gì ạ?"

Thường Tiểu Niệm ngó ra:"À à? Cô giúp tôi lấy ra nhẫn để đính hôn kiểu đẹp nhất".

Cô nhân viên đưa ra ba mẫu rất đẹp, vừa mắt cô nhất vẫn là cặp nhẫn cưới có hình long phụng khắc trên đó. Cô không chần chừ chọn nó ngay, cô đưa thẻ cho nhân viên:"Tôi lấy cặp nhẫn này, cô tính tiền giúp tôi"

Cô nhân viên đưa hai mắt to nhìn tấm thẻ trên tay mình, lần đầu tiên bản thân cô nhân viên nhìn thấy tấm thẻ bạch kim này, theo như bản thân cô ấy biết, ai sở hữu chiếc thẻ này thì tiền sài không hết, dường như là vô tận.

Không chậm trễ, tính tiền xong, Thường Tiểu cầm cặp nhẫn đã được bỏ cẩn thận vào một cái túi nhỏ, sau đó cô rời đi. Nhưng không ngờ cô lại bị anh định phải, làm hại túi đựng nhẫn rơi xuống, hộp đựng nhẫn rơi ra, ban đầu Mộ Căn Thiên chưa nhận ra cô, anh nói:"Xinh lỗi, xinh lỗi cô".

Nhưng khi lượm nhẫn lên, vô tình bốn mắt chạm nhau, Mộ Căn Thiên vừa nhìn cô, vừa nhìn lại nhẫn trên tay anh, anh bật cười đau lòng:"Em cũng sắp đám cưới sao?"

Thường Tiểu Niệm nhìn anh, muốn giải thích, nhưng cô lại nghĩ đến việc kia, nên nói:"Đúng vậy, trùng với ngày anh đính hôn đó".

- - -

Bạn đang đọc truyện *Cung Chiều Cực Phẩm Phu Nhân* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 57: Cuộc nói chuyện của hai người con gái

Mộ Căn Thiên nghe cô nói xong, anh mất khoảng hai ba phút mới bình tĩnh. Anh sắp đính hôn, cô cũng sắp đính hôn.

Ông Trời đang trêu anh hay sao?

Anh thấy trái tim mình đang gào thét, nó như đang rỉ máu, anh đau lắm!

"Vậy em có mời tôi không?"

Thường Tiểu Niệm cười, cô đã thâm nhận ra anh hình như đã hiểu lầm cô. Được lắm! Đúng như kế hoạch của cô:"Nếu như hôm đó anh rảnh thì đến, nếu không tôi sẽ đến buổi đính hôn của anh"

"Vậy chồng của em là ai? Có thể cho tôi biết được không?"

Thường Tiểu Niệm nhìn anh:"Chồng tôi anh ấy đang ở đây, nhưng tôi không nói cjo anh biết! Bí mật!"

Cô mỉm cười rồi cầm mấy cặp nhẫn trên tay anh rồi rời khỏi. Nhưng chưa đi được bao nhiêu, thì có một giọng nói vang lên:"Này cô kia? Đứng lại con tôi?"

Mộ Căn Thiên cùng Thường Tiểu Niệm lần lượt quay lại. Đàm Hy mặc trên người chiếc váy cưới trắng tinh, tay cầm váy kéo lên cho dễ đi lại.

Thường Tiểu Niệm chỉ tay vào mặt mình:"Cô kêu tôi sao?"

"Đúng vậy, cô là ai? Tại sao lại nói chuyện với chồng của tôi?"

Mộ Căn Thiên chau mày;"Cô không có quyền cấm người khác nói chuyện với tôi! Vẫn chưa lấy nhau mà muốn kiểm soát đời sống riêng tư của tôi à?"

"Em phải làm như vậy? Nhìn xem, nhìn xem, gương mặt này chỉ giỏi cướp chồng người khác mà thôi?"

.Thường Tiểu Niệm nhếch môi lên cười, cô thâm nghĩ:"Đúng! Tôi sẽ cướp chồng của cô. Vì anh ấy thuộc về tôi"

"Câm miệng, cô không có quyền si và cô ấy".

Mộ Căn Thiên gặt dữ bình vực cô, làm Đàm Hy cảm thấy ghen tị đến ganh ghét.

"Tôi nói quá đúng rồi phải không? Hai người rốt cuộc có quan hệ gì? Mau nói đi".

Thường Tiểu Niệm lên tiếng:"Anh hãy giải thích cho cô ta đi, nếu không để cô ta hiểu lầm lại tại hại"

"Không cần phải giải thích gì cả, tôi và em trong sáng, và lại chúng ta chưa lấy nhau, chưa chính thức là vợ chồng, cho nên cô đừng chen vào chuyện của

tôi".

"Em..."

"Đừng cãi nhau nữa, còn cô nếu muốn nói chuyện với tôi, được tôi tiếp cô, thay đồ ra đi, đến quán nước gần đây nói chuyện".

Bạn đang đọc truyện *Cung Chiều Cực Phẩm Phu Nhân* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 58: Miệng còn hôi sữa mà muốn đấu với tôi

Mộ Cẩn Thiên cảm thấy hai người bây giờ có gì đó bất ổn, như là hai phe đối nghịch nhau, hay là tựa như một bên là băng, một bên là lửa.

Đàm Hy đi thay váy cưới ra. Thường Tiểu Niệm cũng đã đi khuất từ bao giờ, Mộ Cẩn Thiên chọn cách đi theo cô đến địa điểm đã hẹn.

Sau khi Đàm Hy rời khỏi cửa hàng bán váy cưới, thì không thấy anh đâu, điều đó càng khiến cô ta tức điên rồi. Và càng nghi ngờ về mối quan hệ của hai người.

Thường Tiểu Niệm ngồi gọi nước, gương mặt cô có phần chờ đợi, cũng có chút thú vị trước vị hôn thê của anh.

Đàm Hy hậm hực đi vào quán nước, hai mắt đã vô tình nhìn thấy Thường Tiểu Niệm và Mộ Cẩn Thiên, cô ta hình hồn đi đến, túi sách đặt một cái thật mạnh lên bàn, trấn vấn:"Mộ Cẩn Thiên, anh dám bỏ em tại đó để đến đây cùng cô ta sao? Em là vị hôn thê của anh, hay là cô ta hả?"

Mộ Cẩn Thiên lạnh lùng đứng dậy:"Nếu như ba tôi không ép buộc tôi lấy cô thì người cùng tôi đính hôn chắc chắn không phải cô, mà là cô ấy, Thường Tiểu Niệm? "

Đàm Hy chuyển mắt nhìn Thường Tiểu Niệm, bật cười khinh bỉ:"Thì ra cô và anh ấy có quan hệ mờ ám, nói đi, hai người đã làm chuyện gì xấu sau lưng tôi?"

Thường Tiểu Niệm vẫn ngồi đó, gương mặt dửng dưng như không, một chút sợ hãi cũng không có. Đáp lại:"Tại sao cô không nói bản thân cô đã làm việc gì xấu? Đừng hỏi tôi câu hỏi đó?"

"Cô....?"

Dù đây là lần gặp đầu tiên nhưng mà Thường Tiểu Niệm thấy rất rõ một điều cô gái này không phải dạng tầm thường, chắc chắn cũng đã trải qua bao nhiêu đàn ông.

Thường Tiểu Niệm nhìn anh:"Mộ Cẩn Thiên, anh có thể về trước được không? Tôi còn có nhiều chuyện cần nói với vị hôn thê của anh, có anh ở đây, e là không tiện"

"Nhưng mà...?"

"Anh về đi, em cũng cần nói chuyện với cô ta".

Thường Tiểu Niệm nhìn Mộ Cẩn Thiên, anh cũng nhìn cô, điều đó càng khiến Đàm Hy giận dữ nhưng cô nén lại trong lòng.

Mộ Cẩn Thiên ra về, nhưng luôn lo sợ hai người sẽ xảy ra đánh nhau, anh không sợ cô bị thương, vì anh biết cô nếu như so với Đàm Hy thì cô hơn xa cô ta rất nhiều, anh sợ cô nóng giận quá rồi đánh chết Đàm Hy.

Như vậy càng hại đến tương lai của cô.

Nhưng mà Mộ Cẩn Thiên cũng như hiểu được cô một chút, anh nghĩ chắc cô không làm cho xảy ra có sự như vậy đâu? An tâm rồi đi?

Đàm Hy lúc này mới ngồi xuống, uống chút nước, Thường Tiểu Niệm lên tiếng:"Cô tên Đàm Hy?"

"Đúng, còn cô?"

"Thường Tiểu Niệm? "

"Tên đẹp, người cũng đẹp, vậy mà tính cách chẳng đẹp gì cả, cứ thích cướp chồng của người khác".

"Cô nói như vậy là sai rồi? Cô và Mộ Cẩn Thiên đã đi đăng kí kết hôn chưa? Vẫn chưa đúng không? Cho nên không thể xem là vợ chồng "

"Sớm muộn gì cũng thành vợ chồng mà thôi! Hay là cô muốn cướp anh ấy từ tay tôi, nhưng xin lỗi, cô không có cửa đâu, dù cho Mộ Cẩn Thiên không yêu tôi. Tôi cũng không để anh ấy rời xa tôi?"

"Cô có tính độc chiếm quá cao?"

"Thì sao? Đó mới là con người của Đàm Hy tôi?"

"Vậy tôi hỏi cô, cô có yêu Mộ Cẩn Thiên hay không?"

Thường Tiểu Niệm nói tiếp câu đó: "Cô yên tâm, tôi sẽ không nói cho bất kỳ ai biết về cuộc nói chuyện của chúng ta, cho nên cô cứ nói thật đi!"

Đàm Hy đưa về mặt kênh kiệu của mình lên, nói: "Yêu thì chắc chưa đâu?"

"Vậy tại sao cô muốn lấy Mộ Cẩn Thiên? "

"Vì anh ấy đẹp trai, nhà giàu có, đơn giản như vậy thôi?"

"cô yêu vì ngoại hình và gia thế?"

"Đúng, tôi thích trai giàu, như vậy mới có thể lo cho tương lai của tôi, còn con trai nghèo cưới về chỉ khiến tôi thêm cực khổ?"

Bạn đang đọc truyện *Cung Chiều Cực Phẩm Phu Nhân* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 59: Tt

"Vậy sao cô không nghĩ đến việc nếu như cuộc đính hôn này không thành công, rồi gia đình cô bỗng nhiên bị phá sản, và có một chàng trai nhà nghèo thích cô, muốn cưới cô, thì sao?"

"Lúc đó, cô cũng chẳng còn gì, cô còn có ý định lựa chọn chàng trai giàu nghèo cho đời mình hay không?"

Đàm Hy bật cười: "Cô nói chuyện hài hước thật! Nhưng mà cô không cần lo xa quá, gia tộc Đàm tôi giàu có mấy đời rồi. Còn lâu mới phá sản".

"Tùy cô".

"Nhưng mà tôi hỏi cô, cô có thích Mộ Cẩn Thiên hay không!"

Thường Tiểu Niệm nhếch môi: "Thích thì sao?"

Đàm Hy từ lúc nói chuyện với cô đến bây giờ, luôn cảm thấy cô có gì đó rất khó tiếp xúc, giống như một con sói dữ đang xâm chiếm lấy cơ thể cô mà cô chưa bùng phát ra, cô đang che dấu chuyện gì?

"Nói như vậy là cô thích Mộ Cẩn Thiên? "

"Tôi còn đang ngắm tưởng hai người chỉ đơn thuần là bạn mà thôi?"

"Xin lỗi, nhưng tôi yêu anh ấy?"

"Nhưng ngày mốt là ngày đính hôn của chúng tôi, cô không thể cướp anh ấy được đâu?"

"Cô cứ chờ xem"

Đàm Hy có phản tức giận, đứng dậy, cầm ly nước cam định hắt vào người cô, nhưng mà Thường Tiểu Niệm nhanh tay, chụp cánh tay của cô ta lại, bẻ ngược, Đàm Hy kêu lên một tiếng rồi ngồi xuống nhìn cô trong toang sợ.

Thường Tiểu Niệm chỉ là cảnh cáo, cô vốn không thích ai dám dùng hành động ngu xuẩn để thay cuộc nói chuyện của cô, cũng như Đàm Hy, nói không lại thì liền muốn làm việc xấu.

"Đàm Hy, tôi nói cô chuyện này? Ngày hôm đó là ngày vui của cô cũng là ngày vui của tôi đó?"

Thường Tiểu Niệm ban đầu còn đang nghĩ ngợi một việc, cô thấy Đàm Hy rất quen mắt, sau một cuộc nói chuyện cô đã nhớ ra.

Cô ta chính là người, của mấy năm trước, lúc cô vừa bước vào học cấp ba, chính cô ta là người đã sỉ vả cô việc cô không có mẹ, lúc đó mẹ cô chỉ mới

mất mà thôi. Cô nhớ như in chuyện đó đến giờ. Có lẽ cô ta không nhận ra cô ngày trước đâu, và lại lúc còn đi học cô được mọi người gọi với biệt danh "con hoang". Vốn họ không hề gọi tên cô.

Lần này xem như cô có cơ hội để trừng trị Đàm Hy.

Sau khi cô rời khỏi quán nước còn trở lại vào siêu thị mua chút quần áo, cô muốn tặng ba nhân ngày của cha sắp đến. Dù cô không nhớ rõ những ngày lễ tình lễ, hay là lễ đặc biệt, nhưng mà những ngày, của ba, của mẹ thì cô nhớ rõ tất.

"Được, được".đầu dây là một giọng nói uể oải vô cùng.

Đàm Hy thấy hần đến, lên xe hần ngồi, nói:"Mau chạy theo chiếc xe đó cho tôi?"

Thật ra, cô sau khi rời khỏi quán nước còn trở lại vào siêu thị mua chút quần áo, cô muốn tặng ba nhân ngày của cha sắp đến. Dù cô không nhớ rõ những ngày lễ tình lễ, hay là lễ đặc biệt, nhưng mà những ngày, của ba, của mẹ thì cô nhớ rõ tất.

"Là ai mới được chứ?"

Đàm Hy chỉ rõ chỗ của cô, rồi hần lái xe theo.

Thường Tiểu Niệm chạy xe mà cô có cảm giác hình như có người đang theo dõi cô, đó là giác quan mà bất cứ một nữ sát thủ nào cũng cần phải có, dường như là điều cơ bản.

Thường Tiểu Niệm cố tình chạy xe vào một lối nhỏ, con đường dẫn ra biển, cô chạy rất nhanh, đến một con dốc cao, nếu như chạy không thấy có thể rơi xuống biển ngay lập tức.

Thường Tiểu Niệm đậu xe lại, cô đứng hóng gió một hồi lâu thì người theo dõi cô mới xuất hiện, Thường Tiểu Niệm không biết làm gì ngoài việc....

Bạn đang đọc truyện *Cung Chiều Cực Phẩm Phu Nhân* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 60: Miệng còn hôi sữa mà m

Lúc này, chiếc xe của Đàm Hy và tên đó mới đến nơi, ban đầu hai người nhìn thấy cô thì có chút bất ngờ. Cô làm sao lái xe nhanh như vậy, họ bị cô cắt đuôi, đi tìm mãi mới thấy.

Thường Tiểu Niệm chỉ ngón tay về phía hai người, lên tiếng:"Hai người mau ra đây cho tôi? Tại sao lại theo dõi tôi?"

Ban đầu cô còn nghĩ ngại là Thường Trình Kiên theo dõi cô, nhưng mà khi xác thực rõ đó là Đàm Hy thì cô cảm thấy lại có một trò chơi giải trí dành cho cô rồi?

Đàm Hy cùng hần bước xuống xe, bởi vì cô ta i vào bản thân có tên đó bảo kê, che chở thì cô không thể làm gì?

"Đàm Hy? Cô theo dõi tôi vì mục đích gì?"

Đàm Hy khoanh tay trước ngực, nhìn cô gái xinh đẹp đứng ở giữa trời mây, mái tóc bay bay theo gió:"Tôi muốn cô không được xuất hiện tại buổi tiệc đính hôn của tôi?"

"Cô có quyền gì ngăn cản tôi?"

"Nếu như cô không làm theo lời tôi thì đừng trách ngày hôm nay là ngày chết của cô".

Thường Tiểu Niệm cười khinh thường:"Miệng còn hôi sữa mà muốn đấu với tôi? cô nên xem lại tư cách của mình đi"

"A Mảo, cô ta không nghe lời, anh cũng nên biết bản thân nên làm gì rồi chứ?"

A Mảo, người đàn ông đi cùng Đàm Hy, một tên giang hồ nổi tiếng một thời, trốn tù, chuyên đi làm việc xấu cho Đàm Hy.

A Mảo bước đến gần cô, tuy nhiên thái độ của cô vẫn vững chắc, đến nỗi A Mảo cũng phải run lên một cái, cảm thấy cô không cử động gì cả, Đàm Hy còn tưởng cô đang sợ, liền khiêu khích cô:"Tôi biết cô sợ rồi! Nếu như nghe lời một chút, tôi sẽ tha cho cô, nếu như cứ cố chấp tôi tuyệt đối để cô phải hối hận, cô có tin không!"

Thường Tiểu Niệm bật cười ha hả, đáp:"Cô có tin là cô phải quỳ dưới chân tôi hay không!"

"Mày, A Mão, mau giết chết con ả tiện nhân đó cho tao?"

Đàm Hy bức quá nói chuyện một cách mảy ý thức. Ăn nói vô năng, vô hồn.

A Mão cầm cây súng mà hân vồn đem theo bao lâu nay, chĩa thẳng về hướng đầu cô, thái độ khinh nhờn:"Cô còn có lời nào để nói hay không? Trước khi chết nên để lại tâm thư cho ba hay mẹ cô ở nhà chứ?"

Đàm Hy bây giờ như nhận ra gì đó, nói cố ý lớn hơn:"A, tôi nhận ra cô rồi, cô chính là "đứa con hoang" đó sao? Chúng ta cũng có duyên thật, lại gặp nhau nữa rồi?"

Thường Tiểu Niệm siết chặt đôi tay, ánh mắt rực lửa nhìn Đàm Hy, và rồi con sói hung tợn trong con người cô bộc phát, cô nhanh như tia chớp giựt lấy cây súng trong tay A Mão, hân ta đứng như trời trồng đang khó hiểu là chuyện gì đang xảy ra.

Đàm Hy kinh ngạc trước sự nhanh nhẹn của cô. Đôi chân theo căn bản lùi về phía sau, định lên xe chạy đi, thì Thường Tiểu Niệm bóp còi súng liên tiếp hai lần vào lốp của hai bánh xe trước, xe nổ lốp, khó điều khiển, bắt đầu cả cơ thể của cô ta run lên bần bật, chẳng dám bước ra khỏi xe.

A Mão chăm chú nhìn cô, chợt thấy nghi vấn, hỏi:"Cô, cô có phải là "sát thủ..."?"

Nói đến đây, A Mão dường như không thể nói tiếp, bởi vì một viên đạn đã đâm thẳng vào chân hấn, cô quát:"Mày nên cầm miệng đi, nếu không tao bắn vỡ đầu mày?"

Thường Tiểu Niệm như biến thành một kẻ hoàn toàn khác, tàn ác và độc nhẫn hơn qua ánh mắt dữ tợn kia, như muốn nuốt chửng Đàm Hy vào bên trong, cô ta khóa chặt cửa xe, tránh để cô vào được.

Thường Tiểu Niệm đến gần đầu xe, hai tay đặt lên mũi xe, hai mắt nhìn Đàm Hy:"Tôi cho cô ba giây để mở cửa xe, nếu không tôi bắn nổ xe của cô".

Đàm Hy cười, vừa sợ vừa tỏ ra như không sợ:"Tôi thách cô dám làm như vậy, ở đây là nơi có nhiều nhà, nếu cô bắn nổ xe tôi cô không sợ bản thân bị bắt bỏ tù sao?"

"Cô nghĩ ai dám bắt tôi?"

"Một đứa con hoang như mày, thì làm sao không thể bắt?"

"Lại là câu nói đó, mày chán sống rồi đúng không?"

Thường Tiểu Niệm mất kiểm soát, bắn liên tiếp vào đầu xe, lúc này chiếc xe cũng đã bốc khói lên, Đàm Hy càng run sợ hơn, nếu như ở trong xe thì chết cháy vì cô ta có thể thấy được cô chặc chặc dám nói dám làm. Còn nếu đi ra ngoài thì bị bắt chết, vậy cô ta phải làm sao đây?

Bạn đang đọc truyện *Cung Chiều Cực Phẩm Phu Nhân* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 61: Anh xin lỗi

Tương chừng như bản thân sẽ chết, nhưng xem như Đàm Hy có phước phần lớn đi., ngay lúc đó anh đã gọi điện đến, cô ta loay hoay tìm chiếc điện thoại đến điên đầu, trong khi nó được để trên ghế bên cạnh, chính xác đã tìm được, cô ta nhanh bắt máy, mà đôi tay cứ run run, điện thoại gần như muốn rơi xuống.

"Alo, Thiên, anh, anh...mau đến đây có được không? Em, em sợ lắm, cô ta,muốn giết em, mau tới cứu em".

Mộ Căn Thiên thầm chửi, anh đã nghĩ đúng, rốt cuộc thì cũng có chuyện xảy ra, bản thân cô là sát thủ. Chỉ cần vài động tác dừng bảo là một con kiến, cô cũng có thể giết, huống hồ cô ta chỉ là một cô gái ngao mạng:"Cô đang ở đâu?"

"Ở gần bờ biển, anh mau đến đây đi".

Mộ Căn Thiên không đáp, anh ngắt máy rồi lấy xe lái thật nhanh đến đó. Biết là anh điện thoại đến, cô mới tha cho Đàm Hy, sau đó lại quay người lại chỗ của A Mão.

Tầm thân cô dựa vào chiếc mô tô hạng sang của mình, lái tóc ngắn xõa bay phấp phới theo từng đợt gió, nhìn quẩn rừ làm sao?

Thường Tiểu Niệm vừa nhìn cảnh vật của bờ biển xanh, vừa nói:"A Mão, bản thân anh mang trong mình tội trạng là một tù nhân trốn ngục, bây giờ còn dám đối đầu với cả tôi? Anh chán sống rồi sao?"

A Mão có phần ngạc nhiên, tại sao cô lại biết tên hấn? Còn biết hấn là tù nhân trốn ngục.

"Đừng thắc mắc tại sao tôi biết chuyện đó, nhưng tôi cần anh trả lời tôi một câu hỏi?"

A Mão:"Cô cứ hỏi đi?"

"Chính Đàm Hy đã thuê anh giết tôi sao??".

Thường Tiểu Niệm hạ thấp giọng:"Nên nhớ, hãy trả lời thành thật, nếu không?...."

Cây súng cô chia lên đầu hất ta:"Súng không có mất?"

A Mão trợn ngược mắt đầy sợ hãi đáp:"Đúng, là cô ta thuê tôi giết cô, tôi không biết lí do gì? Lúc đó, tôi đang ở nhà, thì cô ta gọi điện đến nói là có việc cần tôi giúp và rồi như cô đã thấy".

Thường Tiểu Niệm nhìn Đàm Hy một cái, rồi quay lại vấn đề:"Vậy tại sao anh lại nhận lời trong khi nên biết giết người tội càng nặng hơn?"

"Vì tôi cần tiền".

"Vì tiền mà giết người"..

"Nói thật ra! Tôi trốn ngục vì mẹ tôi! Chính vì bà ấy đang mắc bệnh nặng hiện tại vẫn còn nằm viện không ai chăm sóc, cho nên bất cứ việc gì mà cô ta bảo tôi làm tôi cũng làm theo, miễn là có tiền, chỉ có vào buổi tối tôi mới có thể vào thăm mẹ một chút, chỉ sợ có người nhận ra rồi báo cảnh sát đến bắt tôi, rồi mẹ tôi không ai lo?"

Nhắc đến, bỗng nhiên cô thấy nhớ đến mẹ cô. Mẹ cô mất lúc cô chưa được làm gì cho bà ấy! Chưa nuôi bà ấy ngày nào, chưa thể hiện hết tình cảm của một người con.

Hai mắt cô đỏ hoa khi nhớ đến mẹ, muốn khóc nhưng cố dằn lòng lại, cô không cho phép bản thân không trước bất kì kẻ nào, đó là điều cấm kị:"Nếu như tôi giúp anh chăm sóc mẹ của anh, anh có thể đi đầu thú chứ?"

"Tại sao cô muốn giúp tôi?"

"Không quan trọng, trả lời tôi đi".

A Mão vui đến khóc:"Tất nhiên rồi, tôi muốn làm một người có thể ngẩng cao đầu, tôi không muốn trốn chui trốn nhủi với đời nữa".

"Được, tôi giúp anh, sau khi anh ra tù sẽ được gặp lại mẹ anh"

"Tôi có thể hỏi cô một câu được không?"

"Ừ".

"Thật ra cô là ai? Tôi thấy cách cô rất khác các cô gái mà tôi từng gặp".

"Tôi là một người được nhiều người biết đến, nhưng không ai biết tôi thật sự là ai?"

A Mão nghe mà rối trí, biết cô muốn dấu nên không hỏi nữa, lúc này, có một chiếc xe chạy đến, đưa A Mão đi, đó là xe của tổ chức, cô bảo họ đến đưa hẳn đi bằng bó đọi cho hẳn đường thương xong rồi đi đầu thú.

Đàm Hy thấy A Mão cũng đi rồi, cơ mà anh vẫn chưa đến thì lòng thấy sợ hãi đôi lần.

Bạn đang đọc truyện *Cung Chiều Cực Phẩm Phu Nhân* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 62: Anh xin lỗi

Thường Tiểu Niệm lúc này nghe rất rõ được có tiếng xe đang đến, chạy rất nhanh, nếu như cô đoán không lầm đó chỉ có thể là Mộ Cẩn Thiên mà thôi.

"Cứu viện đến rồi sao?"

Cô nói lầm bầm cô nghe.

Mộ Cẩn Thiên đỗ xe lại, ngay lập tức Đàm Hy mở cửa bước ra ôm chặt lấy anh, vùi đầu vào vòm ngực của anh, khóc lóc:"Em sợ lắm! Sợ anh không

đến, sợ anh bỏ mặc em"

Thường Tiểu Niệm nhìn thấy hình ảnh hai người ôm nhau mà lòng đau như cắt. Tại sao anh không đẩy cô ta ra.

"Anh xin lỗi! "

Anh còn xin lỗi cô ta nữa sao?

Như vậy là anh cho cô là kẻ xấu?

Đàm Hy còn nhầm tưởng là anh đang nói với mình liền cười cười:"Anh không cần phải xin lỗi em đâu, em không trách anh, anh đến là được rồi!"

Nhưng thật ra, Mộ Cẩm Thiên đang nói với cô, Mộ Cẩm Thiên đẩy Đàm Hy ra, đi về phía cô, bốn mặt nhìn nhau không chút ngượng ngại!"Thường Tiểu Niệm, anh xin lỗi"

Đàm Hy giận run cả người, anh không phải nói với cô ta mà nói với Thường Tiểu Niệm.

Thường Tiểu Niệm còn chưa hiểu gì thì bị Mộ Cẩm Thiên tóm lấy, môi kề môi, hai mắt cô mở to, cả cơ thể cứng đờ lại:"Anh...."

Mộ Cẩm Thiên rời bỏ môi cô trong lưu luyến:"Lần này nữa thôi, anh được hôn em rồi, anh thấy rất vui. Đây có thể xem như là lần cuối anh gặp em, sau này về làm vợ của người ta phải thật hạnh phúc đó, nếu anh biết em không hạnh phúc anh sẽ đến tìm hấn ta mà mắng, mà đánh hấn"

Thường Tiểu Niệm đã thấy Mộ Cẩm Thiên khóc. Anh khóc vì cô, khóc vì sự nuối tiếc tình cảm của hai người đây?

Thì ra anh vẫn chưa phát hiện ra việc cô đang lừa anh, vậy được, đến chừng đó, em sẽ cho anh biết chồng em là ai?

"Cảm ơn anh, nhưng anh cũng nhớ kĩ, đem cô vợ kia của anh về nhà nhốt lại cho kĩ đừng để đi cắn người nữa, có ngày sẽ đổ máu đấy!"

Dứt câu. Thường Tiểu Niệm lên xe rồi đi khuất. Mộ Cẩm Thiên cũng không còn gì lên xe, Đàm Hy đi theo, anh thu mình về làm một người lạnh nhạt:"Cô đi xe kia về".

"Nhưng nó nổ lốp rồi".

Mộ Cẩm Thiên suy xét rồi nói:"Lên xe đi"

- ----

"Chào cậu, cậu là Thường Trình Kiên? "

Trong một căn phòng tràn ngập mùi thuốc lá, độ vào mũi đến khó thở, cùng theo tiếng hơi thở của người đàn ông lạ mặt ngồi, ánh sáng chiếu không có một chút nào nên không nhận rõ gương mặt kia là ai?

Nhưng giọng nói có phần trung niên, Thường Trình Kiên:"Đúng là tôi. Nhưng ông là ai? Tại sao lại bắt tôi đến đây?"

Môi Kiên Thành gác tay lên bàn, chậm rãi nói:"Tôi muốn hợp tác cùng cậu làm một kế hoạch, đều có lợi cho cả hai"

Thường Trình Kiên khó hiểu:"Tôi và ông có quen biết nhau sao? Và lại chúng ta thì có thể hợp tác việc gì?"

"Tôi biết cậu có thích một người chị gái tên Thường Tiểu Niệm, nhưng cậu có biết gì không? Đứa cháu ruột của tôi cũng thích cô bé đó, nói không chừng chúng nó đang yêu nhau, nếu như cậu hợp tác cùng tôi, làm cho tôi một chuyện, tôi sẽ giúp cậu có được người chị gái đó".

"Rốt cuộc ông là ai chứ? Đến cả việc tôi thích ai ông cũng nắm rõ"

"Cậu chỉ cần trả lời đồng ý hay không mà thôi!"

Thường Trình Kiên ngồi đắn đo suy nghĩ một lát lâu, dù gì hấn bây giờ cũng cần chiếm lấy được cô, dù cho cô có từ chối thì sao?

"Được, tôi đồng ý".

"Tốt lắm! Kế hoạch tôi đưa ra chính là cậu hãy tìm cách giết chết Thường Bạch Song, lúc đấy tôi sẽ giúp cậu có được con gái ông ta. Đem cô bé dâng đến miệng cậu!"

Lúc này, trong tâm trí của Thường Trình Kiên chỉ tràn ngập hình ảnh cô, hình ảnh cô nằm trên chiếc giường đại hấn thì háo hức tột cùng, dương v*t cũng căng cứng lên hấn.

"Ông cho tôi thời gian một tuần".

"Được".

Vì lần trước, Mộ Kiên Thành đã để Thường Bạch Song thoát chết một lần nên chắc chắn ông ta đoán được Thường Bạch Song sẽ có chuẩn bị phòng vệ, rất khó bắt lại được lần nữa. Cho nên chỉ cần nhờ đến cậu con trai nuôi của ông ta mà thôi.

Bạn đang đọc truyện *Cung Chiều Cực Phẩm Phu Nhân* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 63: Tiệc đính hôn đầy thú vị

Và rồi ngày cuối cùng trước ngày đính hôn của Mộ Cẩm Thiên cũng trôi qua đi, ngay tại nhà riêng của anh, buổi tiệc được diễn ra với đông đảo khách mời, đa phần đều là những người có danh tiếng, ai đến đây cũng ăn mặc theo hai tông màu trắng và đen đó là quy định của ba anh, như vậy sẽ tạo ra được quý phái cả tao nhã hơn.

Mộ Cẩm Thiên hôm nay mặc trên người bộ comple đẹp rạng ngời, nhìn anh cứ như bạch mã hoàng tử bước ra từ trong truyện cổ tích vậy.

Đàm Hy viện cho mình một chiếc váy hết sức gọi cảm màu trắng tinh hoa, xẻ đùi, gương mặt được trang điểm tinh xảo, đôi môi luôn nở nụ cười, khoát tay anh đi đãi các vị khách quý..

Mộ Cẩm Thiên nói:"Cô ở đây tiếp khách đi. Tôi đi lên phòng một lát".

Đàm Hy vẫn vui vẻ đồng ý. Mặc dù cô ta không hề thích cách xưng hô của anh. Mộ Cẩm Thiên đi lên lầu, rồi ra thẳng ban công đứng, tay châm một điếu thuốc, làn khói trắng bốc lên thành đường rồi bay đi trong gió, Kim Vạn Sanh đã đến từ lâu, nhưng không thấy anh khi hour Đàm Hy thì mới biết anh trên đây.

Kim Vạn Sanh khẽ vỗ vai Mộ Cẩm Thiên, nói:"Ngày cưới của cậu tại sao trong cậu có vẻ buồn như vậy?"

"Lấy người không yêu cậu nghĩ sẽ vui sao?"

"Vậy tại sao cậu còn đồng ý cưới Đàm Hy, cậu có thể nói với ba cậu mà".

"Tôi chỉ sợ ông ấy buồn thôi".

"Hazzz..."

Kim Vạn Sanh đứng dựa lưng vào thành ban công, trót thấy gì đó mới gọi Mộ Cẩm Thiên:"Này? Cậu có thấy có gì kì lạ không?"

Mộ Cẩm Thiên vội nhìn xuống sân nhà:"Có gì kì lạ?"

"Nhìn kĩ, ở dưới, có một cô gái rất xinh đẹp đó".

"Cậu....muốn làm quen người ta đúng không, đi đi. Đó là của Đàm Hy"

"Ồ! Xinh đẹp đấy! Để kết thúc buổi tiệc xong rồi xin số điện thoại sau?"

"Ừm, thôi đi xuống dưới nào, cũng đến giờ làm lễ rồi?"

Theo gia tộc của anh, buổi đính hôn cũng được xem như là một tiệc cưới chính thức, sẽ làm lễ như đám cưới bình thường.

Mộ Cẩm Thiên cùng Đàm Hy đứng trên khán đài, chuẩn bị trao nhẫn cho nhau, thì bất ngờ cánh cửa bậc mở toang ra, thân ảnh một cô gái mặc váy trắng tinh khiết vô cùng xinh đẹp và quyến rũ. Trót vô tình làm lay động những người có mặt ở đây.

Mộ Cẩm Thiên cũng có phản ngạc nhiên vì sự xuất hiện của Thường Tiểu Niệm.

Thường Tiểu Niệm đi từng bước chân nhẹ nhàng đến chỗ anh và Đàm Hy hơn, trên môi nở nụ cười vừa tươi vừa hạnh phúc, Thường Bạch Song cũng đang thắc mắc vì sự xuất hiện của con gái và cả cách ăn mặc của cô. Cứ như một cô dâu vậy?

Thường Tiểu Niệm đứng khựng lại, đối diện cô là anh, cô nhìn mọi người một lượt rồi nhìn Mộ Cẩm Thiên:"Em đã nói hôm nay cũng chính là ngày cưới của em, và chú rể của em là anh, nếu như anh đồng ý, hãy nắm lấy tay em, đi cùng em rời khỏi đây".

Đàm Hy nhìn xem biểu hiện của anh, cô ta thấy anh có vẻ đã siêu lòng rồi, liền ngăn cản:"Cô đừng phá đám hôn lễ của tôi và anh ấy, cô mau đi đi, nếu không tui gọi bảo vệ tổng cổ cô đi"

"Mộ Cẩm Thiên! Mau trả lời em đi, anh có muốn đi cùng em hay không?"

Mộ Cẩn Thiên cười tít mắt, trực tiếp nắm lấy tay cô, thật chặt, thật chặt: "Tất nhiên rồi? Anh yêu em".

"Cô thấy chưa! Anh ấy yêu tôi không yêu cô, tôi đã từng nói qua, hôn lễ của cô tôi sẽ dành tặng một bất ngờ, chúng ta cùng có chung một ngày cưới nhưng tuyệt đối không chung chồng, Mộ Cẩn Thiên chỉ có thể là của Thường Tiểu Niệm"

Dứt câu, Thường Tiểu Niệm nắm tay anh đường đường chính chính rồi đi trong ánh mắt khó hiểu của mọi người, Đàm Hy xấu hổ khụy gối, không thể che giấu đi sự xấu hổ của mình.

Thường Tiểu Niệm lái xe đưa Mộ Cẩn Thiên đến một nơi đã được cô chuẩn bị từ trước, vô cùng lãng mạn với nhiều bong bóng hình trái tim và cả những bóng đèn màu sáng lấp la lấp lánh.

"Xuống xe đi".

"Tất cả đều do em chuẩn bị đó sao?"

"Ừm".

Bạn đang đọc truyện *Cung Chiều Cực Phẩm Phu Nhân* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 64: Nụ hôn dưới trăng

"Như vậy em đã lừa anh về việc em sắp lấy chồng sao?"

Thường Tiểu Niệm nhún vai: "Em không lừa anh, quả thực hôm nay em lấy chồng".

Mộ Cẩn Thiên cười xít xoa: "Từ khi nào em biết đùa như vậy? Nhưng mà hôm nay anh thấy rất vui, anh cứ nghĩ em sẽ bỏ mặc anh".

Thường Tiểu Niệm lấy đôi nhẫn cưới đã được chuẩn bị sẵn rồi đưa cho anh: "Đeo cho em đi".

Mộ Cẩn Thiên nhận lấy rồi đeo vào tay cô, cô cũng làm tương tự như vậy. Và lúc này, ánh trăng dần sáng tỏa hơn, cô đứng dưới trăng, nhón chân hôn lên môi anh, Mộ Cẩn Thiên thuận ý choàng eo cô, cả hai đắm đuối trao nhau nụ hôn dưới trăng đầy ngọt ngào và lãng mạn.

"anh có bằng lòng làm chồng của em hay không? Dù cho em có xấu xí....bệnh....?"

"Anh đồng ý, anh đồng ý, anh chỉ muốn được làm chồng em, bây giờ, hiện tại gà tương lai đều muốn làm chồng em"

"Em yêu anh..".

"Anh cũng yêu em".

Mộ Cẩn Thiên xúc động nghẹn ngào ôm chặt lấy cô gái mà anh đã yêu ngay giây phút đầu tiên gặp gỡ, cô gái dù có cứng động, quật cường đến đâu anh vẫn yêu, anh sẽ dùng cả thanh xuân để yêu cô. Dùng cả cuộc đời này để che chở cho cô.

Thường Tiểu Niệm đã chuẩn bị sẵn tất cả. Ngày hôm nay cô thực hiện kế hoạch cướp rể vô cùng hoàn hảo.

- - -

"Đàm Hy, con cứ bình tĩnh đi, chuyện đâu còn có đó mà con...!"

Cả không gian yên tĩnh chỉ còn nghe tiếng khóc của Đàm Hy. Quan khách bây giờ cũng đã đi về hết.

Ông Đàm khẽ vỗ về con gái ngưng khóc.

"Con làm sao có thể bình tĩnh, rồi người ta sẽ nói gì con đây, cô dâu bị bỏ rơi ngay tại lễ cưới của mình sao? Quá xấu hổ.."

"Anh thông gia, con trai của anh làm chúng tôi vô cùng thất vọng?"

Mẹ Đàm lên tiếng than thở, ba anh: "Tôi xin lỗi, tôi không nghĩ sẽ xảy ra chuyện như vậy, để tôi gọi điện kêu nó về nói chuyện rõ".

Ba anh điện thoại cho anh liên tiếp mấy cuộc, nhưng tất cả đều không nghe, mãi đến một lúc mới có người gọi lại: "Ba, con cần nói chuyện rõ với ba và mọi người".

"Ba cũng có chuyện cần nói với con, mau về đây ngay lập tức cho ba?"

"Con đang trên đường về".

Sau khi về đến nhà, Mộ Cẩm Thiên cùng cô đi vào, nhưng trước khi vào trong anh lặng qua nói với cô: "Đừng sợ, có anh ở đây che chở cho em"

"Em không sợ đâu, Thường Tiểu Niệm em chết còn không sợ mà".

"Anh biết em kiên cường"

Hai thân ảnh xúng đôi vừa lướt đi vào tay trong tay không buông, Đàm Hy ngược lên nhìn cô một cái, đôi mắt cảm phẫn như muốn cào cào cô.

Cô thấy chứ! Nhưng chỉ cười một cái xem như chọc tức.

"Chào bác trai, chào mọi người".

"Cô là...?"

"Cháu là Thường Tiểu Niệm"

Ba anh: "Là con gái của Bạch Song?"

"Vâng ạ?"

Ba anh nhớ đến chuyện của mấy năm về trước, vụ việc mà em trai của mình, Mộ Kiên Thành đã giết chết vợ của Thường Bạch Song. Vậy mà con gái của ông ấy lại là đối tượng yêu của con trai ông. Nhưng mà ông có nghe nói, con gái của Thường Bạch Song rất được tôn sùng, rất có tài năng, nếu đi đôi với Cẩm Thiên nhà ông thì xứng đôi quá còn gì?

Bạn đang đọc truyện *Cung Chiều Cực Phẩm Phu Nhân* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 65: Hãm hại

"Chúng con kể từ giây phút này đã thành vợ chồng, dù cho ba có ngăn cản cũng vô dụng, cô không thể ép mình lấy một người con không có tình cảm, ba hãy nghĩ cho cảm giác của con".

Mộ Cẩm Thiên nắm chặt tay cô, từng câu từng chữ anh nói ra đều vô cùng chân thật và nghiêm túc.

Ba anh chỉ đáp lại bằng nụ cười: "Ba hiểu con mà"

Rồi qua sáng gia đình Đàm Hy, đầu cúi thấp: "Thành thật xin lỗi gia đình anh chị, con trai chúng tôi hôm nay nó đã sai, nhưng người sai nhất chính là tôi, tôi đã ép con tôi lấy Đàm Hy, trong khi nó không hề yêu, buổi đính hôn xem như hủy bỏ, thành thật xin lỗi gia đình rất nhiều".

Ba Đàm Hy giận dữ: "Ông Mộ, ông nói chuyện có vẻ nhẹ nhàng quá nhỉ? Ông có biết con gái tôi hôm nay đã mất mặt trước nhiều quan khách như vậy không? Rồi sau này ra đường nó làm sao ngẩng mặt mà đi, rồi người ta sẽ nói gì, nói là con tôi bị chồng bỏ rơi ngay tại lễ cưới sao?"

Mộ Cẩm Thiên dù có lạnh lùng bao nhiêu, nhưng đứng trước hoàn cảnh này, anh đã vứt bỏ đi sự lạnh lùng đó, cúi đầu: "Xin lỗi bác trai, bác gái, xin lỗi Đàm Hy, cô cũng biết chúng ta không hề yêu nhau, ngay từ đầu không ý định lấy nhau, cô cứ yên tâm, nếu như có ai nói gì về cô, cô cứ nói với tôi, tôi làm chủ cho cô"..

Đàm Hy đứng bậc dậy, tay lau nước mắt, gương mặt được trang điểm bây giờ trở nên nhem nhuốc, khó nhìn: "Mộ Cẩm Thiên, anh nói chuyện thật thú vị làm sao? Còn cô, tại sao cô lại có thể làm điều bỉ ổi như vậy? Cướp chồng người khác không thấy xấu hổ hay sao?"

Thường Tiểu Niệm nhìn Đàm Hy, đáp cực gắt: "Cướp chồng? Hai từ đây tôi nên để miêu tả cô mới đúng thì phải, ban đầu anh ấy có nói yêu cô không? Có chấp nhận lấy cô không? Hoàn toàn không, anh ấy yêu tôi, tôi cũng vậy, chỉ là chưa đến thời điểm nghĩ đến hôn nhân, cho nên ngày hôm nay, anh ấy và cô lấy nhau là điều vô lý".

"Cô...."

"Cộng thêm việc, tôi muốn đánh bại cô, một người gian xảo chưa từng có".

"Năm đó, cô hét lời sỉ nhục tôi, nói tôi là đứa con hoang, đến khi lớn rồi, khi cô nhận ra tôi, cô cũng nói tôi như vậy, vậy cô nghe cho kỹ đây, tôi không

phải con hoang, năm đó tôi không nói ra không phải vì tôi sợ cô, mà là vì tôi không muốn cãi nhau với chó hoang".

"Cô nói ai là chó hoang hả?"

"Chính cô đó".

Thường Tiểu Niệm rơi nước mắt, chỉ cần nhắc đến mẹ là cô không kiềm nổi xúc động: "Cô còn có ba, có mẹ, vậy mà cô có xem họ là ba mẹ không? Đừng nói tôi không biết, cô xem họ chẳng là gì cả".

Đàm Hy nghe cô nói gần như chính xác.

Bạn đang đọc truyện *Cung Chiều Cực Phẩm Phu Nhân* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 66: Hãm hại người khác thành ra hại mình

Đàm Hy nhất thời nóng giận, cô ta chạy thành vào nhà bếp lấy một con dao dài sắt nhọn, cầm chặt chạy đâm đầu ra hướng đến chỗ cô. Thường Tiểu Niệm nhờ có thân thủ tốt nên né tránh được nhát dao chí mạng vừa rồi. Hầu như ai cũng thấy được nếu như cô không né thì chắc chắn cô cũng bị thương nặng đến chết!

Mộ Cẩm Thiên kéo cô ra phía sau, nhìn cô một cách lo lắng: "Em có sao không? Có bị thương không?"

"Em không sao cả".

"Đừng diễn trò trước mặt tôi nữa, hai người muốn thể hiện tình cảm, thì đi chỗ khác".

"Cô nực cười, đây là nhà của anh ấy không phải của cô, cho nên cô không cấm được ai cả".

Mộ Cẩm Thiên chau mày, cô ta dám đụng chạm còn muốn hãm hại cô, cô ta thực sự khiến anh nổi giận rồi, Mộ Cẩm Thiên đến gần cô ta, đưa đôi mắt lạnh như băng nhìn cô ta, chỉ qua ánh mắt đã khiến Đàm Hy run sợ đến rơi con dao xuống đất: "Đàm Hy, hình như tôi đối xử với cô tốt quá nên cô xem nhẹ bản thân, xem nhẹ tôi, cô muốn giết vợ của tôi, cô không nghĩ đến việc cô là người chết trước hay sao?"

Đàm Hy bật khóc lóc, níu tay anh: "Mộ Cẩm Thiên, đừng đối xử với em như vậy? Em biết sai rồi, em yêu anh mà, cô ta không yêu anh đâu, cô ta đang lợi dụng anh".

Mộ Cẩm Thiên hất tay cô ta ra, bật cười: "Dù cô ấy có lợi dụng tôi tôi cũng thấy vui. Cô ấy nếu không yêu tôi, tôi sẽ làm cho cô ấy yêu tôi, còn cô, mãi mãi cũng không có được tình cảm của tôi, vì cô là một người phụ nữ mưu mô lại còn thù hận".

"Em không có, em không có, anh đừng nói em như vậy".

Thường Tiểu Niệm nhìn Mộ Cẩm Thiên, cô có chút ngạc nhiên khi nghe anh nói như vậy! Có lẽ cô chọn yêu anh là điều đúng đắn, nếu bỏ lỡ anh chắc cuộc đời cô đã bước đi sai lầm.

"Mong hai bác hãy mang con gái hai người về đi, và cũng đừng bán mặt đến đây nữa, nếu không thì đừng trách Mộ Cẩm Thiên tôi độc ác".

Ba Đàm Hy mặt mặt xấu hổ đi ra về, chẳng dám nhìn con gái, mẹ Đàm Hy lúc đầu có phần sợ hãi, kéo Đàm Hy đi khỏi. Cô ta có chút điên cuồng muốn nhào đến cứu cô, nhưng chỉ là suy nghĩ nhất thời, chẳng dám làm thật!

Thường Tiểu Niệm bây giờ không biết làm gì, cô có ý định trở về, chắc hẳn ba cô đang chờ cô ở nhà để hỏi rõ chuyện khi sáng!

"Thiên, em về đây".

"Khoan đã"

Không phải anh nói, mà là ba anh nói. Thường Tiểu Niệm nhìn: "Bác cho gọi con ạ?".

"Con tên Thường Tiểu Niệm đúng không?"

"Vâng".

"Con và con trai bác yêu nhau từ khi nào?"

Thấy cô có ngại nói, và lại cô và anh yêu nhau từ lúc nào chả biết. Chỉ có anh đơn phương cô rồi dần dần cô mới yêu anh.

Mộ Cẩn Thiên trả lời thay:"Ba à! Chính con yêu cô ấy trước, vốn chưa hẹn hò hay yêu nhau một cách chính đại như người khác"

"Vậy sao? Con trai, con sai quá sai rồi?"

Thường Tiểu Niệm nghe có vẻ kì lạ, ý ba anh là không chấp thuận cô sao?

"Bác trai, ý của bác là sao ạ?"

"Ý của ta sao? Con trai ta yêu cò mà không tỏ tình là sai, còn để con đến cướp rể, như vậy thì ra thế thống gì nữa"

"Ra là vậy, nhưng bác đừng lo, con chấp nhận làm vậy, vì con yêu anh ấy".

Bạn đang đọc truyện *Cung Chiều Cực Phẩm Phu Nhân* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 67: Đến gặp ba vợ

"Tối nay con cứ ở lại đây?"

"Chắc không được, ba đang chờ con ở nhà, và lại tui con chưa chính thức là vợ chồng làm sao có thể ở chung"

"Vậy sao? Được rồi, ngày mai ta sẽ đến nhà con để bàn về hôn sự của hai đứa".

Thường Tiểu Niệm và Mộ Cẩn Thiên nhìn nhau cười đùa, xem như đã qua được một ải rồi. Mộ Cẩn Thiên đưa cô về nhà, trên đường đi, Mộ Cẩn Thiên không hề bỏ tay ra khỏi bàn tay nhỏ bé của cô, điều đó khiến cô cũng không tránh khỏi niềm vui, cô tựa sang vai anh:"Thiên, có phải em đang mơ không anh?"

"Không có đâu em, tất cả đều là sự thật! Chúng ta sắp thành vợ chồng rồi"

Thường Tiểu Niệm nhìn anh:"Em có chuyện này muốn nói với anh".

"Em nói đi".

"Em là thủ lĩnh của tổ chức mà ba em vừa giao quyền lại cho em, nếu như sau này có xảy ra việc gì, mà anh và em yêu nhau để người khác biết, nếu như họ có thì với em, không hại em mà hại anh thì làm sao? Em rất lo lắng".

Mộ Cẩn Thiên quay đầu, hôn nhẹ lên trán cô, nói bằng giọng nhẹ nhàng mà chắc chắn:"Em chẳng phải lo, anh là ai chứ? Ai có thể làm hại anh"

"Anh không nhớ lúc trước anh từng bị Nhạc Mỹ Luân làm hại sao?"

"Đó là vì tui anh là bạn, anh không thể làm hại họ"

"Nhưng họ không nghĩ như anh, nếu như lúc đó, anh xảy ra mệnh hệ gì thì làm sao?"

"Ngoan nào, chuyện đã qua rồi, đừng nhắc nữa, mà vợ ời?"

"....."

Thường Tiểu Niệm có chút bờ ngỡ khi nghe anh gọi như vậy! Cô không thể trả lời được nữa, vì cảm xúc quá lâng lâng đến khó hiểu, tim cô đập nhanh chưa từng thấy.

"Sao vậy vợ?"

"Anh gọi em là Tiểu Niệm đi, đừng gọi em như vậy, em nghe không quen cho lắm!"

Mộ Cẩn Thiên cười trừ:"Em đang ngại sao vợ?"

"Em..."

"Sát thủ ẩn danh, lạnh lùng tàn nhẫn một thời cũng biết ngại ngùng, thật hiếm có, anh có phước phần lắm mới được thấy sự e ngại kia của em!"

"Hừ!"

Thường Tiểu Niệm quay mặt sang chỗ khác, có ai biết rằng cô thực sự e ngại không?

Chạy được một lúc, cũng đến nhà cô, bước xuống xe, cô nhấn chuông, nhưng không phải người hầu ra mở cửa mà là Thường Trình Kiên. Hắn đã nghe về chuyện cô cướp rể, điều đó khiến hắn rất tức giận, nhưng che dấu đi.

"Ba đâu?"

Thường Tiểu Niệm hỏi ngay.

Thường Trình Kiên vô tình nhìn thấy Mộ Cẩm Thiên, ánh mắt phần nộ nhìn anh, rồi nhìn lại cô."Ba đang chờ chị bên trong, chị vào nhà đi".

Thường Tiểu Niệm nắm tay anh:"Đi thôi".

"Anh ta không thể vào?"

"Chị biết em đang nghĩ gì? Lát chị sẽ nói chuyện riêng với em".

Mộ Cẩm Thiên chưa hiểu chuyện gì đang xảy ra, thì bị cô kéo vào bên trong, anh nhận ra một điều gì đó ở người con trai kia.

"Ba, con về rồi?"

Thường Tiểu Niệm vừa đặt chân vào nhà thì thấy ba cô đang ngồi chờ cô sẵn, gương mặt rất nghiêm trọng và đáng sợ. Chưa bao giờ cô thấy ông như vậy?

"Con còn biết đường về nhà sao?"

"Ba...ba...?"

Thường Tiểu Niệm nhận ra, ba cô khó chịu rồi?

Mộ Cẩm Thiên nắm tay cô, xoa xoa cho cô đỡ nghĩ nhiều, rồi sinh ra sợ hãi:"Chào bác trai, con là Mộ Cẩm Thiên "..

"Tôi biết!"

Thường Bạch Song ngược gương mặt lên, tay đưa ra:"Mời ngồi".

"Vâng"..

"Còn con thì đứng cho ba".

Bạn đang đọc truyện *Cung Chiều Cực Phẩm Phu Nhân* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 68: Con không đồng ý

"Bác đừng lạnh lùng với cô ấy, có gì bác cứ mắng con".

"Cậu cứ mặc kệ tôi, việc đấy tiên, tôi hỏi cậu, cậu và con gái tôi yêu nhau bao lâu rồi?"

"Một thời gian rất ngắn".

"Vậy mà cậu để con gái tôi đi cướp rể?"

"Đó là điều sai sót của con"

"Yêu nhau không xác định được cả thời gian, vậy mà đã muốn tiến đến hôn nhân rồi sao?"

Mộ Cẩm Thiên ngồi khép nép, lưng thẳng đứng, đáp lại:"Con và cô ấy yêu nhau chân thành, dù thời gian rất ngắn nhưng đã đủ thể hiện tình cảm chân thành nhất, đủ để trưởng thành để lấy nhau, cho nên con đến đây vừa muốn gặp bác, vừa muốn nói chuyện rõ với bác, con muốn lấy con gái bác"

"Cậu chắc chắn đã yêu nó thật lòng, hay sau khi lấy nó rồi bỏ rơi nó?"

"Điều đó chắc chắn không xảy ra đâu thưa bác, con lấy danh nghĩa của con ta để thề với bác, con sẽ yêu thương và bảo vệ, che chở Tiểu Niệm hết cuộc đời này".

"Con không cần thề, ta cũng đủ tin tưởng con rồi, nãy giờ chẳng qua là ta thử lòng con thôi!"

"Bác trai....như vậy là bác chấp nhận cho con và Tiểu Niệm kết hôn sao?"

"Đúng, ta nhận ra rất lâu, con gái ta yêu con, mà nó không thể hiện ra thôi, có lẽ nó có điều đó đó khó khăn trong chuyện tình cảm, cho nên không nói ra, nó cứng đầu, nhưng mà ngày hôm nay, nó dám đến cướp rể, chứng tỏ nó yêu con đến nhường nào, nó dám can đảm đến tìm con, chưa bao giờ ta thấy nó làm như vậy với ai vào giờ, ta cũng muốn nói với con, đừng làm con gái ta tổn thương, nó tuy không thiếu tình cảm nhưng mà nó rất mong manh, dù rằng bên ngoài nó mạnh mẽ đến đâu thì bên trong chỉ là lớp bọc bọc con gái, yếu đuối vô cùng".

Thường Tiểu Niệm đứng một bên mà roi lệ, thì ra ba không hề giận cô, mà ngược lại còn hiểu cho cô, còn yêu thương cô đến như vậy. Nếu cô và anh lấy nhau, cô thực sự không nỡ để ba cô đơn một mình.

"Vâng ạ?"

"Ba, con đồng ý cho chị và anh ta lấy nhau"

"Trình Kiên, con làm sao lại phản đối?"

Thường Tiểu Niệm chen vào:"Ba, Trình Kiên nó và con là chị em, con lấy chồng tất nhiên nó sẽ buồn nên mới phản đối, chốc lát con sẽ nói chuyện với nó, cho nó hiểu".

"Chị, chị xem em là con nít sao? Chị cũng biết tại sao em phản đối mà?"

Mộ Cẩm Thiên đứng dậy:"Này? Từ lúc bước vào đây, tôi cảm thấy nghi ngờ cậu, rốt cuộc cậu có gì với vợ tương lai của tôi?"

"Có gì sao? Chị có cần em nói ra không!"

Thường Tiểu Niệm nhìn Thường Trình Kiên, gương mặt có phần khó chịu:"Em nói ra người chịu thiệt là em, và lại ban đầu chị cũng đã cảnh cáo em rồi, tùy em, nếu em không nghe chị, thì chị cũng hết cách".

Bạn đang đọc truyện *Cung Chiều Cực Phẩm Phu Nhân* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 69: Chị phải thuộc về em

Thường Bạch Song càng nghe càng thấy khó hiểu, liền hỏi:"Tiểu Niệm, con nói như vậy là sao? Trình Kiên nó đã nói gì khiến con không hài lòng à?"

Thường Tiểu Niệm nhìn cậu em trai "nuôi" cứng đầu kia. Vốn không có ý định từ bỏ tình cảm với cô, như vậy là sai, tại sao nó cứ không nghe theo lời cô vậy? Thường Tiểu Niệm lắc đầu:"Không có gì đâu ba, chỉ là chút chuyện riêng của con và nó, con sẽ xử lý sao?"

"Vậy thì xử lý cho tự tế vào, có gì thì từ từ rồi nói, đừng dùng bạo lực với em con*."

"Con biết rồi thưa ba".

Thường Trình Kiên giậm chân. Hậm hực:"Chị cứ chờ đó".

Mộ Cẩm Thiên ban đầu có chút nghi ngờ về người thanh niên gọi vợ yêu của anh là chị. Chắc hẳn có quan hệ chị em, nhưng mà anh chưa bao giờ nghe rằng cô có em trai, vậy thanh niên kia không lẽ là em trai nuôi của cô. Mặc kệ suy nghĩ của mình đang diễn ra, Mộ Cẩm Thiên cũng không hỏi làm gì. Cứ để cho cô giải quyết ổn thỏa trước đã.

Cuộc nói chuyện diễn ra say mê, đến khi trời đã tối khuya mà vẫn không hay. Ban đầu Mộ Cẩm Thiên định đi về, nhưng ba cô nhất quyết giữ anh lại. Điều đó khiến anh quá vui còn gì bằng.

Thường Bạch Song nói:"Con cứ lên phòng trước đã, muốn ngủ ở đâu thì tùy con".

Mộ Cẩm Thiên nói một cách rất tự nhiên:"Con ngủ cùng Tiểu Niệm được không bác?."

Thường Bạch Song nhìn con gái đang đỏ mặt, nhẩn nhẩn nhí nhí, liền cảm thấy buồn cười, cố ý nói:"Được chứ? Dù gì hai đứa cũng sắp kết hôn, sớm muộn gì cũng ngủ chung, bây giờ ngủ cùng nhau nhanh hơn một tí, chẳng những vậy, kiếm thêm một đứa cháu cũng tốt luôn?".

Thường Tiểu Niệm gào thét lên: "Ba à? Ba có phải là ba của con không? Suối anh ấy làm chuyện bậy bạ".

"Ba nào có, chuyện bậy bạ là chuyện gì?"

"Ba...?"

Mộ Cẩn Thiên bịt chặt miệng cô. Trực tiếp bế cô lên như kiểu hoàng tử bế công chúa, đi thẳng lên phòng: "Bác trai, con nhất định không phụ lòng của bác đâu?"

Thường Bạch Song nghe xong mà phì cười, nhìn đôi uyên ương kia đi vào phòng.

Đặt cô lên giường, Mộ Cẩn Thiên đi lại tủ, mở ra, hành động của anh vô cùng tự nhiên, giống như xem nơi đây là nhà của mình vậy?

"Anh muốn lấy gì?"

Mộ Cẩn Thiên nhìn số quần áo trong tủ, lắc đầu chán chường: "Vợ? Quần áo của em dành cho con trai hay là con gái vậy? Style ngô nghĩnh".

Thường Tiểu Niệm đứng lên, tay cô đẩy chặt cửa tủ: "Mặc kệ em, em thích mặc như vậy?"

Mộ Cẩn Thiên lắc lắc đầu ngón tay: "Nô, nô, nô, tuyệt đối không thể, đến khi em về làm vợ anh rồi em phải ăn mặc thật gọi cảm lên, như vậy tình cảm vợ chồng mới thêm ngọt ngào và mặn nồng".

Thường Tiểu Niệm sồn gai óc: "Em thấy được sự háo sắc ở anh, em có nên suy nghĩ lại về việc lấy anh làm chồng hay không?"

Mộ Cẩn Thiên đặt hai tay lên má cô, làm cho đôi môi cô chu ra, Mộ Cẩn Thiên hôn lên đó vài cái: "Không cần suy nghĩ nữa, trời định anh là chồng của em rồi, chạy cũng không thoát đâu vợ yêu à?"

Bạn đang đọc truyện *Cung Chiều Cực Phẩm Phu Nhân* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 70: Chị phải thuộc về em 2

Thường Tiểu Niệm dùng sức đẩy anh ra, nhưng vô tình làm bản thân ngã nhào ra giường, lại vô ý nhìn thấy gương mặt kia có chút đen tối. Dục vọng lan tỏa khắp nơi, Thường Tiểu Niệm nhanh nhẹn lấy chăn cuốn quanh khắp người, để cô trở thành một cục bột thật to. Mộ Cẩn Thiên đứng cười như kẻ điên: "Em làm gì vậy? Sợ anh ăn thịt sao? Đừng lo, anh chỉ ăn em vào đêm tân hôn thôi".

"Hừ!"

"Ngồi dậy, tìm đồ cho anh mặc đi. Anh muốn đi tắm, cả người anh rất bẩn, sắp có mùi luôn rồi?"

Thường Tiểu Niệm an tâm ngồi dậy, đi tìm đồ cho anh, nhưng làm gì cô có đồ cho con trai. Thường Tiểu Niệm nhìn tổng quát cơ thể anh. Chợt nhớ đến Thường Trình Kiên, hai người cũng gần giống nhau về thân hình, chắc anh mặc vừa quần áo của Trình Kiên.

"Anh đợi em một lát".

Nói rồi, Thường Tiểu Niệm đi ra khỏi phòng rồi đến phòng của Thường Trình Kiên. Cửa vốn không khóa cho nên cô đẩy vào luôn, bất ngờ nhìn thấy Thường Trình Kiên đang ngồi trên giường xem ảnh của cô, cái gì đây?

Nhìn vô cùng biến thái.

Thường Tiểu Niệm có cảm giác lạnh lẽo, cô không sợ hãi, nhưng cô có cảm nhận thất vọng làm sao? Đứa em này quá cứng đầu đi.

Thường Trình Kiên nghe tiếng đẩy cửa, ban đầu định hỏi đó là ai? Nhưng mùi hương đặc trưng của cô phát lên. Lắm cho hắn nhận ra ngay, đập máy tính lại, quay người nhìn cô: "Nếu vào đây để khuyên em từ bỏ thì chị hãy đi đi, em không làm theo đâu?"

"Không! Chị vào đây để mượn em một bộ trang phục"

Thường Trình Kiên thắc mắc: "Chị mượn làm gì? Chị định mặc sao?"

"Không có, chị lấy cho chồng chị mặc?"

Thường Trình Kiên mở to đôi mắt: "Chồng? Chưa gì đã gọi thân mật thế rồi sao? Và lại chị còn dám cho anh ta ở lại đây sao? Chị không sợ ba mắng chị à?"

"Là ba kêu như vậy, bây giờ em có cho mượn hay không? Nếu không thì chị đi đây?"

Thường Tiểu Niệm mới vừa quay lưng đi, thì cô liền có cảm giác ầm ập truyền đến, từng hơi thở phả vào cổ cô đến tê dại. Thường Trình Kiên ôm cô từ đằng sau: "Chị, em yêu chị, đừng rời xa em, đừng lấy anh ta có được không, xem như đây là thỉnh cầu nhỏ của một người em trai đi?".

Thường Tiểu Niệm cảm thấy rất bài xích về hành động này của hắn: "Em còn biết em là em trai của chị sao? Có tình cảm với chị của mình đã là chuyện sai trái, em còn muốn chị ngưng đi tìm hạnh phúc cho mình, em không thấy bản thân em quá tham lam sao?"

"Em không có, em đang nghĩ cho chị, chị lấy anh ta, chị không sợ rồi có một ngày anh ta phản bội chị sao? Còn em, em tuyệt đối một lòng yêu chị mà".

"Người dám phản bội chị thì không có con đường sống đâu, cho nên em đừng lo".

Thường Tiểu Niệm đẩy Thường Trình Kiên ra: "Đừng ngu muội nữa, giới hạn của chị sắp cận rồi, chị sợ sẽ không kiềm chế được bản thân mà làm hại em đây. Em trai thân yêu?"

Thường Trình Kiên còn gì để mất, còn gì để sợ, hắn hùng hổ tuyên bố: "Chị phải thuộc về em".

Bạn đang đọc truyện *Cung Chiều Cực Phẩm Phu Nhân* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 71: Ôm em ngủ

Thường Tiểu Niệm mặc kệ suy nghĩ kia, cô đi về phòng của mình, vô tình thấy được ai kia đang nằm trên giường tựa như nàng tiên cá mắc cạn vậy, tay đặt lên đùi, gương mặt gợi tình trông thấy, Thường Tiểu Niệm bởi vì hình ảnh đó mà ho sặc sụa, còn bật cười điên cuồng: "Mộ Cẩn Thiên, anh đang làm gì vậy? Nhìn cứ như mấy người có giới tính thứ ba vậy?"

Mộ Cẩn Thiên ngay lập tức, nheo nheo mắt: "Cô gái! Em có muốn anh chứng minh cho em thấy anh rất nam tính mạnh mẽ hay không!"

"Em không cần".

Bởi vì chính cô hiểu rõ âm mưu đen tối của ai kia. Nếu như cô muốn chắc chắn một giây sau sẽ bị ăn thịt, dù cho anh có nói là anh chỉ đợi đến đêm tân hôn. Nhưng mà, bản tính đàn ông ai chả vậy, chỉ cần thú tính đã bộc phát thì không gì ngăn cản nổi.

Thường Tiểu Niệm lảng tránh sang chuyện khác: "Tối nay anh mặc đồ đồ của em được không? Em đi lấy đồ cho anh mà không có rồi?"

"Em nghĩ làm sao vậy? Tất nhiên là được rồi?"

Thường Tiểu Niệm nhướng mắt, cô chẳng qua đang nói đùa thôi mà, vậy mà ai kia tưởng thật? Đồ của cô toàn quần vừa size, anh làm sao mặc vừa cho được chứ?

Mộ Cẩn Thiên thấy cpo cứ đứng ngay ra đó, liền mở tủ lấy ra một chiếc váy phong rộng, ai mặc cũng được:"Cái váy này là của em sao?"

Thường Tiểu Niệm nhìn rồi nhớ lại:"Của em, nhưng em không có mặc, cái đó là ba mua cho em, mà em thì không mặc váy".

"Váy anh lấy mặc".

Mộ Cẩn Thiên cầm cái váy đi thẳng vào phòng tắm. Thường Tiểu Niệm hậm hực, cái quái gì vậy? Anh không còn liêm sỉ nữa sao? Còn dám lấy váy của cô mặc, cô càng ngàu càng nghi ngờ về giới tính của anh rồi nhỉ?

Mặc kệ anh muốn làm gì thì làm, Thường Tiểu Niệm sang ghế sofa xem phim, tầm hai mươi phút anh mới đi ra, cô nghe thấy tiếng mở cửa liền quay đầu lại xem, và miệng cô không khỏi bật cười:"Hahahaha, Mộ Cẩn Thiên anh sắp làm em cười đến chết rồi? Anh mặc vừa y như vậy luôn sao?"

Nếu như cô mặc cái váy đó vào nó sẽ biến thành chiếc váy, còn anh mặc vào cứ như một chiếc váy body, ôm lấy cơ thể anh. Nhìn rất buồn cười, Mộ Cẩn Thiên nhìn lại mình:"Quả thực rất buồn cười sao?".

"Không? Không! Em thấy anh mặc rất hợp, không hề xấu xí đâu?"

Mộ Cẩn Thiên biết cô đang nói dối, nhưng mà mặc kệ. Dù gì ở trong phòng chỉ có anh và cô, anh cũng chẳng phải sợ ai thấy cả, Mộ Cẩn Thiên đến gần cô, mùi nguy hiểm lan tỏa khiến Thường Tiểu Niệm phải thụt lùi ra ghế, nhưng tiếc là lưới trời khó thoát , cô được Mộ Cẩn Thiên bế lên, sau đó anh trực tiếp ôm chặt lấy cô mà ngủ. Thường Tiểu Niệm ngơ ngậy:"Thiên, em còn chưa đi tắm! Anh không thấy hôi sao?"

"Anh không ngửi thấy mùi gì cả,được rồi ngủ đi, ngày hôm nay anh mệt lắm rồi?"

"Nhưng mà....?"

Mộ Cẩn Thiên ngẩng đầu dậy, hôn chụt lên môi cô, chặn lại không để cô nói gì:"Bảo bối ngủ đi, nếu không anh liền ăn thịt em".

"Được, được, em ngủ, em ngủ ngay".

Mộ Cẩn Thiên nhếch môi cười, cô trở nên ngoan ngoan thế nhỉ? Anh đã biết về nhược điểm của cô rồi!

Bạn đang đọc truyện *Cung Chiều Cực Phẩm Phu Nhân* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 72: Lén chụp hình

Trời khuya dần đến, gió ở hai bên cửa sổ bắt đầu thổi mạnh mẽ vào ô phòng cô, lúc này Thường Tiểu Niệm có cảm giác rất ấm áp, không hề thấy lạnh lẽo gì, có thể do anh đang ôm lấy cô nên mới như vậy. Thường Tiểu Niệm cũng thức giấc bởi cơn gió vừa rồi, cô trở người, đối diện cô là gương mặt điển trai của anh, được hăng lên rất rõ và chân thật! Anh có nhiều nét đẹp khiến cô cũng phải đồ gục, chẳng hạn gương mặt kia lúc ở cạnh cô sẽ trở nên đáng yêu, nhu mì, còn lúc anh làm việc ở tổ chức thì trở nên uy nghiêm, lạnh lùng mà bất cứ ai thấy cũng phải sợ run rẩy.

Bàn tay cô không tự chủ được mà chạm nhẹ lên gương mặt kia.

Oa, lạnh thật! Không chút mụn nào cả! Là con gái mà cô còn cảm thấy ghen tị với anh. Chợt trong đầu cô hiện ra một kế hoạch hoàn hảo nào đó. Cô thấy anh ngủ cũng khá say nên lén lấy tay anh ra khỏi người cô, Thường Tiểu Niệm lấy điện thoại nằm trên bàn, mở camera, đứng đó chụp toàn bộ cơ thể anh, rất chi là buồn cười.

Lần này, để xem em còn uy hiếp em được nữa không?

Chẳng những vậy, Thường Tiểu Niệm còn chọn bức ảnh đẹp nhất trong số các bức ảnh cô chụp vừa rồi đặt làm ảnh nền. Rất hợp với điện thoại của cô. Thường Tiểu Niệm cười một trận cho đã rồi tiếp tục đi ngủ..

Gần sáng hôm sau, khi cô thức giấc thì không thấy anh đâu cả, trong lòng xuất hiện một chút hụt hẫng, cô lồm cồm ngồi dậy đi vào nhà vệ sinh để đánh răng rửa mặt, nhưng mà....

"Á....Mộ Cẩn Thiên, sao anh không mặc đồ, còn không khóa cửa nữa?"

Thường Tiểu Niệm thấy được nửa phần trên cùng vòm ngực rộng lớn và cơ bụng sáu múi của anh mà cô đã hét to như vậy? Trông khi bên dưới anh đang quấn khăn cơ mà.

Mộ Cẩn Thiên đang rửa mặt, anh vừa mới tắm xong, phát hiện bản thân không có đồ nên lấy đại cái khăn quấn vào, ai ngờ được coi lại vào đây chứ?

"Em ngại làm gì? Cũng sắp kết hôn rồi, sau này cái gì cũng đều thấy, không phải ngại đâu bà xã".

Thường Tiểu Niệm ngại ngần không nói nên lời, từ lâu cô đã đóng cửa phòng tắm lại, cô nói vọng lớn vào:"Em không thèm nhìn đâu, hại mắt thêm thôi".

"Em đang chê bai đồ của anh sao? Nếu như em thử nhìn một lần anh đảm bảo thấy thích ngay lần đầu"

"Á....biến thái, hiển thái, em nhớ lúc đầu lúc chưa quen nhau anh đâu có như vậy, anh nghiêm túc lắm mà?"

"Trước lạ sau quen, tại lúc đó em quá khó để theo đuổi nên anh mới phải nghiêm túc như vậy để em cảm nhận được tình yêu to lớn của anh, còn bây giờ anh phải lộ rõ bản chất của mình rồi!"

"Mộ Cẩn Thiên.

."

Thường Tiểu Niệm phần nộ vô cùng, chỉ muốn ngay lập tức, ngay bây giờ mà đánh cho anh vài đấm mới hả dạ.

Bạn đang đọc truyện *Cung Chiều Cực Phẩm Phu Nhân* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 73: Cầu hôn

Lúc này Mộ Cẩm Thiên mới đi ra, trên người anh vẫn quần đũng chiếc khăn kia, điều đó lại càng khiến Thường Tiểu Niệm thêm e ngại, cô che tịt hai mắt lại, nói: "Anh có thể mặc quần áo vào được không?"

Mộ Cẩm Thiên tỏ ra thái độ rất thản nhiên, ngồi lên giường, nhích từ từ lại gần cô, Thường Tiểu Niệm định đứng dậy, nhưng mà anh đầu dễ tha cho cô như vậy, tay anh đưa sang vòng eo mảnh khảnh của cô. Gương mặt áp sát mặt cô hơn: "Anh không có quần áo để mặc, em không nhớ sao?"

"Vậy, vậy để em đi tìm cho anh".

Thường Tiểu Niệm cố ý lảng tránh cái ôm kia, đến cả nói chuyện cũng lắp ba lắp bắp khó nghe. Mộ Cẩm Thiên nheo nheo mắt: "Không cần đâu, anh kêu người mua đồ đem đến cho anh rồi?"

"Vậy thì tốt rồi, nhưng mà anh có thể bỏ tay ra được không?"

Mộ Cẩm Thiên thấy cô e ngại vô cùng, cũng không có ý định trêu cô nữa, anh rút tay lại, đứng lên, Thường Tiểu Niệm như được giải phóng, cô phóng thẳng vào nhà tắm vệ sinh cá nhân.

Ngay lúc đó, người hầu nhà cô đem lên phòng cho anh một bộ vest đen rất sang trọng, còn có một hộp to khác nữa, được anh để lên giường, sau đó anh chẳng chút ngại ngùng thay tại chỗ đó, thân hình anh đủ tiêu chuẩn nên mặc vest vào trông đẹp vô cùng. Mộ Cẩm Thiên nhìn bản thân trong gương, như vậy quá đẹp trai rồi còn gì?

Dù gì hôm nay anh cũng đã chuẩn bị một buổi cầu hôn thật sự lãng mạn.

Mộ Cẩm Thiên thay đồ xong, ngồi nghiêm nghị trên ghế sofa chờ cô đi ra, cô ra khỏi nhà tắm, nhìn xung quanh, bắt gặp ai kia vô cùng anh tuấn ngồi nhìn về hướng cô, đôi mắt tinh thâm vô cùng: "Có người đem y phục đến cho anh rồi đó sao?"

Mộ Cẩm Thiên đứng dậy, nói: "Em thấy có hợp với anh không?"

Thường Tiểu Niệm lại bị thắc mắc bởi chiếc hộp nằm trên giường, cô chỉ tay: "Đây là gì vậy?"

"Đồ dành cho em, em đi mặc thử cho anh xem sao?"

Thường Tiểu Niệm ngớ người, mở ra xem là gì?.

Hai mắt cô mở to tròn tròn, đây là cái gì vậy chứ?

cô cầm chiếc váy cúp ngực ngắn ngắn đến đầu gối, có màu đen, sau lưng được thiết kế một chiếc nơ màu trắng: "Anh chuẩn bị cho em sao?"

"Đúng vậy, em mặc vào anh xem*."

"Em không thích mặc váy".

Mộ Cẩm Thiên nài nỉ cô: "Tiểu Niệm, hôm nay anh thật sự muốn em mặc nó, hôm nay là ngày rất quan trọng, em phải mặc nó, nếu không anh sẽ rất buồn".

"Nhưng mà em..." _ Thường Tiểu Niệm cầm chiếc váy trên tay mà khó khăn lựa chọn, cô chưa bao giờ mặc váy, bây giờ lại muốn cô mặc. Thường Tiểu Niệm đắn đo một lúc lâu, cô chợt phát hiện Mộ Cẩm Thiên đang nhìn cô bằng đôi mắt đượm buồn, thôi thì cô chiều anh ngày hôm nay vậy?

Thường Tiểu Niệm cầm chiếc váy áp chặt vào người, lại vào nhà tắm lần nữa.

Bạn đang đọc truyện *Cung Chiều Cực Phẩm Phu Nhân* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 74: Cầu hôn

Mộ Cẩm Thiên ngồi chờ đợi cô đến run run, có lẽ anh đang mong chờ xem người con gái anh yêu mặc chiếc váy đó sẽ ra sao? Anh trầm tư tưởng tượng trong đầu, chắc hẳn cô đẹp tựa như thiên thần vậy?

Quả thực như anh nghĩ, cô đi ra, trông cô có vẻ e ngại, tay níu chặt chân váy, chẳng dám ngước mặt lên nhìn anh, Mộ Cẩm Thiên đứng thẳng dậy, đến gần cô, đặt tay lên vai cô, tấm tắc khen: "Tiểu Niệm. Trông em rất xinh đẹp, em là đẹp nhất trong mắt anh".

"Nó có ngắn quá cỡ không anh? Em thấy không quen cho lắm!".

Thường Tiểu Niệm bấy giờ mới dám ngẩng đầu lên. Cô hỏi một cách ngờ ngợ, quả thực cô mặc không quen chút nào. Tựa như ngắn quá cỡ vậy.

Mộ Cẩn Thiên lắc đầu:"Không ngắn đâu, anh chọn vậy như vậy là hợp với em, được rồi, giờ thì đi cùng anh đến một nơi, anh có bất ngờ dành cho em".

"Đi đâu vậy anh?"

"Bí mật, cứ đi theo rồi sẽ biết"

Mộ Cẩn Thiên đưa cô đến nhà hàng sang trọng nằm ở thành phố. Điều kì lạ, là Thường Tiểu Niệm thấy nhà hàng chẳng có bóng dáng của một ai, đơn thuần cô tuy ít đến đây nhưng cô thừa biết nhà hàng này vừa nổi tiếng vừa đắt khách. Tại sao hôm nay đến cả một người cũng không có. Cô chỉ thấy có nhân viên phục vụ mà thôi.

Để giải quyết nghi vấn kia, cô quay sang hỏi anh:"Anh? Nhà hàng này phá sản rồi hay sao?"

"Phụt....ai nói em nghe như vậy?"

Mộ Cẩn Thiên vốn cảm thấy buồn cười trước câu hỏi trẻ con của cô, nhưng mà hôm nay anh phải giữ vững hình tượng chính chạc trong mắt cô.

"Không ai nói em cả, tại em thấy không có khách nên suy nghĩ như vậy?"

"Không phải là không có khách, mà là anh đã bao hết nhà hàng này rồi?"

"Hả?".

Thường Tiểu Niệm có chút ngạc nhiên, anh làm gì mà bao hết nhà hàng này? Có công việc sao?"

Mộ Cẩn Thiên lắc đầu không nói. Từ bên trong, một người đàn ông ăn mặc rất lịch sự đi ra, cúi chào anh một cái."Chào Mộ thiếu, mời ngài và tiểu thư đây vào trong".

"Đi đâu vậy anh?"

Thường Tiểu Niệm ngớ hỏi.

Mộ Cẩn Thiên cười đáp:"Bất ngờ sắp đến rồi đấy?".

Thường Tiểu Niệm cảm thấy vô cùng hồi hộp, đi theo anh và quản lí nhà hàng.

Vào một căn phòng được trang trí vô cùng đẹp, đó là như cô nghĩ, Mộ Cẩn Thiên kéo ghế cho cô ngồi, rồi đi đâu đó.

Thường Tiểu Niệm cũng không hỏi. Cô ngồi nhìn ra bên ngoài sau lớp kính trong suốt, thành phố bây giờ tấp nập xe cộ qua lại, nhưng cô không nghe tiếng ồn ào vì đã được bao kính hết rồi.

Vừa lúc đó, Mộ Cẩn Thiên đi vào, trên tay anh cầm bó hoa hồng, anh đi từ từ vào trong, nhìn vô cùng lãng tử và quyến rũ.

Bạn đang đọc truyện *Cung Chiều Cực Phẩm Phu Nhân* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 75: Cầu hôn

Ban đầu, trình tự bộ não của cô bắt đầu hoạt động, bắt đầu logic để xem anh định làm gì. Thì cô chỉ nghĩ, anh muốn tặng hoa cho mình thế thôi.

Nhưng mà, điều cô nghĩ đã hoàn toàn sai rồi.

Mộ Cẩn Thiên đứng sát gần cô hơn, hai mắt anh cứ cắm chặt vào cô, Thường Tiểu Niệm bởi vì ánh mắt đó mà bối rối, không dám nhìn thẳng vào.

Lúc đó, đột nhiên Mộ Cẩn Thiên quỳ xuống, ngẩng cao đầu nhìn cô:"Thường Tiểu Niệm, anh xin nói với em một vài lời, tại nơi này, anh muốn nói với em là anh muốn lấy em làm vợ, em có bằng lòng cùng nắm tay anh đi đến cuối cuộc đời này, cùng anh trải qua những chuyện buồn, chuyện vui trong cuộc sống hay không?".

Tâm trí lẫn trái tim cô bắt đầu hỗn loạn dần, cô chăm chú nhìn nét mặt nghiêm túc của anh, cô còn thấy anh lấy trong túi ra chiếc chiếc hộp màu tím bên trong là chiếc nhẫn, chẳng phải cô và anh đã đeo nhẫn rồi sao?

"Đồng ý đi. Đồng ý đi, đồng ý đi".

Bỗng nhiên, lúc đó rất nhiều tiếng hô hào vang lên. Cô bắt gặp nhìn bọn người kia, gồm có nhân viên phục vụ, quản lí nhà hàng, đầu bếp đứng thành một hàng dài, ai ai cũng nhìn cô mỉm cười tươi tắn, và cùng nói câu nói kia.

Mộ Cẩm Thiên nói tiếp:"Em có đồng ý không Tiểu Niệm?"

Bấy giờ cô mới quay lại nhìn anh, gật đầu, nếu như hôm nay anh không cầu hôn cô thì cô và anh cũng lấy nhau mà thôi. Nhưng mà hôm nay cô phải nói là thực sự bất ngờ trước những gì anh đã chuẩn bị. Mộ Cẩm Thiên vui sướng đứng dậy, đeo chiếc nhẫn vào tay cô, bây giờ trên tay cô có tận hai chiếc nhẫn.

Anh nâng cằm cô lên, tặng cho cô một nụ hôn ngọt ngào mà chứa chan tình cảm, nụ hôn kéo dài tầm hai phút mới dừng, bọn người kia biết không còn bổn phận ở lại nữa nên đi khỏi. Thường Tiểu Niệm có phần xúc động nghẹn ngào nói:"Cẩm Thiên. Cảm ơn anh vì ngày tuyệt vời hôm nay, em yêu anh".

"Anh cũng yêu em, em rất nhiều, đừng bao giờ buông tay nhau em nhé?"

"Tuyệt đối không đâu?"

Rồi cả hai ngồi lại cùng nhau ăn một bữa ăn thật ngon miệng.

Cùng thời điểm, nhưng tại một nơi khác, dù bây giờ là ban ngày nhưng nơi đây có phần âm u, lạnh lẽo đến đáng sợ, Thường Trình Kiên vừa ngồi vừa cảm xúc nói:"Tôi muốn ông ngay lập tức phải kéo cháu trai của ông ra khỏi người tôi yêu"

Mộ Kiên Thành cười cười quái dị:"Cậu phải chờ đi chứ? Sắp rồi, kế hoạch sắp thành công rồi?"

"Ý ông là...?"

"Tôi phát hiện nó một điều. Vừa lúc sáng anh của tôi và ba nuôi của cậu đã âm thầm bàn về hôn lễ của cháu tôi và chị cậu, cũng nhân đó tôi đã lên một kế hoạch hoàn toàn ổn, chỉ cần chờ đến ngày cưới nữa thôi là thực hiện được.

"Như vậy là ông không cần tôi giết chết Thường Bạch Song nữa đúng không?"

"Nào, nào, chưa gì mà cậu muốn lật kèo rồi sao? Người thì cậu vẫn phải giết, chỉ là, tôi muốn ông ta phải chết vào chính cái ngày cưới của con gái mình".

"Được, tôi sẽ không phụ lòng ông đâu, nhưng mà hôn lễ diễn ra vào ngày nào?"

"Bốn ngày tới".

"Cái gì? Nhanh như vậy sao?"

"Tôi không biết, tôi chỉ nghe được như vậy mà thôi"

"Tôi phải về chuẩn bị một lát, ông phải nhớ những gì đã nói, không được làm hại người con gái của tôi, nếu không tôi sẽ không tha cho ông đâu".

Thường Trình Kiên hăm dọa vài lời, rồi đi khỏi. Mộ Kiên Thành chỉ cười đáp:"Trẻ con, cậu nghĩ cậu là ai?"

Bạn đang đọc truyện *Cung Chiều Cực Phẩm Phu Nhân* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 76: Xin chào! Làm bạn nhé?

Một ngày trước ngày cưới tầm hai hôm, Thường Tiểu Niệm cùng Mộ Cẩm Thiên đi chọn đồ cưới, trông cô có vẻ rất háo hức, khiến anh cũng vui lây, trên đường đến cửa hàng, cô hát, từng câu hát đều nghe đến động lòng người.

Quả thật, vợ tương lai của anh có đầy đủ tốt chất, cô cái gì cũng tốt, thân thù tốt, còn có cả một tâm hồn đẹp, hát hay, chỉ có một việc cô làm anh vui nhất là cô đã chịu nói làm ra những cử chỉ thân mật. Hầu như lúc đầu cô không có như vậy, cô chẳng khác gì một khúc gỗ cứng.

Cũng vì nhiều ngày anh đi theo nài nỉ cô, nên cô mới chịu mặc váy, hôm nay cũng vậy, cô mặc chiếc váy và một cái áo phong rộng bỏ vào, nhìn vô cùng đáng yêu, anh cũng mặc cái áo y hệt cái của cô, chẳng qua là họ mặc áo cặp đôi thôi.

Đến nơi, Mộ Cẩm Thiên mở cửa xe cho cô ra, rồi nắm tay cô đi vào trong. Hai người đã khiến những người có mặt ở cửa hàng đồ cưới cũng phải ghen tị. Dù biết bản thân mình cũng sắp kết hôn, nhưng thấy hình ảnh của cô và anh cũng có chút ganh tị với cô, hoặc với anh.

Nhân viên ở đó đi ra phục vụ, cúi chào là điều tối thiểu nhất: "Xin chào quý khách, hai người cần tôi tư vấn gì ạ?"

Thường Tiểu Niệm vốn không có kiến thức gì chuyện kết hôn. Và lại anh cũng không cho cô làm gia cả, tất yếu đều do anh chuẩn bị, bánh kem, trang trí, sinh lễ, và cả đồ cưới cũng sẽ do anh chọn cho cô.

"Tôi muốn xem các kiểu váy cưới mới nhất năm nay"

Nhân viên dẫn anh đi xem các mẫu váy cưới mới nhất. Thường Tiểu Niệm nhìn đến hoa cả mắt, thật sự rất đẹp, cô chỉ muốn được mặc hết số váy cưới này. Mộ Cẩm Thiên nhìn tiểu bảo bối bên cạnh, mà cười, nụ cười tỏa nắng khiến con gái nhà người ta khi nhìn thấy đều phải đỏ gục: "Vợ? Em thích cái nào thì bảo nhân viên đi lấy rồi thử cho anh xem".

Thường Tiểu Niệm cười đùa: "Em thích hết số váy cưới này?"

"Váy thì lấy hết"

"Hả? Em đùa thôi".

"Anh không đùa".

"Mặc làm sao hết?"

"Váy thì để ở nhà chung bày".

"Thôi!".

Thường Tiểu Niệm chỉ tay vào ba chiếc váy rất tinh xảo và đẹp mắt.

Nhân viên cười tươi lấy cho cô, không quên nói: "Tiểu thư đây rất có mắt nhìn, đây là ba mẫu mới nhất của nhà thiết kế Jonly, đặc biệt chỉ có duy nhất số lượng của mỗi chiếc váy chỉ có một cái".

Mộ Cẩm Thiên: "Váy thì càng tốt, tôi không muốn vợ tôi mặc giống người khác, Tiểu Niệm vào thử đi em".

"Vâng"

Thường Tiểu Niệm đi vào phòng thử đồ. Thử liên tiếp từng chiếc váy, hầu như ai ở cửa hàng đều mê mẩn nhan sắc tuyệt mỹ của cô, khi mặc những cái váy cưới kia, body chuẩn, gương mặt xinh đẹp đến không có chỗ để chê bai.

"Váy đi, lấy hết ba chiếc váy này".

Thường Tiểu Niệm: "Cẩm Thiên, sao anh không đi thử vest?"

"Anh chờ em chọn xong váy cưới rồi mới đến mình. Anh muốn tự tay em chọn cho anh".

Bạn đang đọc truyện *Cung Chiều Cực Phẩm Phu Nhân* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 77: Xin chào ,làm bạn nhé?

Thường Tiểu Niệm mỉm cười đầy ngọt ngào, cùng anh đi chọn vest dành cho chú rể, cô chọn tầm ba đến bốn bộ rồi đưa cho anh đi thử.

Thường Tiểu Niệm cảm thấy có chút buồn chán nên lại ghé ngồi. Cảm lấy một cuốn album ảnh của rất nhiều cô dâu chú rể, quả thật ở đây chụp ảnh cưới rất đẹp.

Đang ngồi xem thì cô nghe có tiếng cãi nhau ồn ào bên kia, thuận mắt cô nhìn lấy một cái, cô nhìn rõ có một cô nhân viên đang ríu rít xin lỗi một vị khách hàng nữ, nhưng trông vị khách kia rất lỗ mãng, mà nhân viên thì vô cùng chân thành. Thường Tiểu Niệm thấy bất bình nên đi đến bên đó, Mộ Cẩm Thiên vừa lúc đi ra, cất giọng: "Tiểu Niệm, em thấy bộ này có....hừm, cô ấy đâu rồi nhỉ?"

Mộ Cẩm Thiên nhìn xung quanh tìm kiếm hình bóng cô, lại vô tình thấy được cô đang lại chỗ đông kia. Chẳng biết làm gì?

Thường Tiểu Niệm lúc này đã đến chỗ bọn người kia, cô nhìn vị khách nữ hung hăng nói: "Cô gái này! Không biết đã xảy ra việc gì khiến cô tức giận như vậy?"

Vị khách nữ được thể nói càng:"Cô là quản lí ở đây sao? Nếu vậy thì tốt, cô xem này, chiếc váy cưới tôi vừa vào thử liền bị thương, cô xem đi cây kim vẫn còn nằm trong váy cưới, tôi đưa cho cô ta xem thì cô ta lại bảo tôi là chắc có nhầm lẫn gì đó, làm sao có thể có cây kim bên trong được".

Thường Tiểu Niệm nhìn cô nhân viên đang bày ra vẻ mặt sợ hãi, có lẽ vị khách này đang cố tình bày ra chuyện này:"Đợi một lát, tôi cần xem túi sách của cô được không?"

"Cô muốn xem để làm gì? Hay là các người một phe muốn bênh vực nhau chứ gì? Được lắm!"

Thường Tiểu Niệm chau mày, cô ta nhiều lời quá nhỉ, cô thẳng thừng giựt lấy túi sách, rồi kiểm tra bên trong, quả thực có một hộp kim trong đây, cô lấy ra:"Cô còn gì để nói không?"

Vị khách nữ trưng mặt trắng bệch:"Trà túi sách cho tôi. Cô đúng là một kẻ lưu manh mà, chắc lúc nhỏ rất hay đi ăn cắp đúng không? Lấy túi sách của người khác mà không cần biết người ta có cho hay không?"

Thường Tiểu Niệm bậc cười lấy ra một cây kim, đầu kim nhọn hoắt, cô híp mắt lại:"Cô có tin tôi dùng cây kim này rạch mặt cô hay không?"

"Cô dám, tôi sẽ báo cảnh sát bắt cô".

Vừa lúc đó, Mộ Cẩm Thiên xuất hiện, anh như một vị hoàng tử tỏa sáng vậy:"Tôi thách cô báo cảnh sát, sẵn tiện nói bọn họ bắt cô đi vì tội dám dùng những vật dụng nguy hiểm vào cửa hàng của người khác".

Bạn đang đọc truyện *Cung Chiều Cực Phẩm Phu Nhân* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 78: Xin chào, làm bạn nhé? 2

Ban đầu, cô đã thấy nghi ngờ vị khách này, làm sao có thể một cửa hàng lớn như vậy lại để sơ xuất kim dính vào váy cưới. Và lại cô từng nghe nói cửa hàng này kiểm đồ rất nghiêm ngặt, đến cả một sợi chỉ cũng không bỏ sót mà. Cho nên tất cả sự nghi ngờ cô đều đổ dồn cho cô ta, và rồi cô đã đứng.

Vị khách vừa sợ, vừa run trước thái độ lạnh lùng của Mộ Cẩm Thiên. Định bỏ đi, nhưng bị cô nắm lại:"Muốn đi đâu, tôi muốn cô phải xin lỗi cô gái này".

Cô ta hậm hực nói:"Xin lỗi".

Rồi cô mớ thả cho đi. Thường Tiểu Niệm nhìn cô nhân viên đứng khúm núm, gương mặt có chút đáng yêu lắm:"Đã làm rõ rồi, sau này gặp những người như vậy cứ thẳng tay xử lí, không cần phải nhường nhịn".

Thật ra cô gái đó chính là quản lí ở đây, chỉ vì sợ cửa hàng sẽ bị cô ta để lại tai tiếng nên chưa biết con đường tốt nào để giải quyết, nào ngờ cô bất ngờ xuất hiện, giải vây cho mình, cô gái đưa tay ra:"Xin chào, làm bạn nhé?"

Thường Tiểu Niệm bị câu nói kia làm cho cứng đờ người. Cô có thể có bạn sao? Cô cứ ngỡ bản thân cô mãi mãi cũng không có bạn bè, hay thậm chí là một người bạn tri kỉ.

Mộ Cẩm Thiên vỗ vai cô:"Cho người ta câu trả lời đi".

Thường Tiểu Niệm bấy giờ mới ngẩng ra, bắt tay mỉm cười:"Được, chúng ta làm bạn".

"Tôi tên Mộ Ly, còn cô?"

"Thường Tiểu Niệm".

"Hình như hai người vừa nãy đến đây chọn đồ cưới đúng không?"

"Đúng vậy?"

"Được, tôi sẽ giảm giá cho hai người 50%".

Thường Tiểu Niệm cười:"Cái đó không cần đâu, nhưng mà cô là ai? Nhân viên mà có thể đưa ra quyết định luôn sao?"

Mộ Ky cười đáp:"Tôi là quản lí ở đây".

"À, thì ra là vậy?"

"Nhưng tại sao lúc nãy cô lại để cô gái kia lấn nước như vậy?"

Mộ Ly đáp: "Tôi sợ sẽ gây ảnh hưởng đến cửa hàng, dù gì cửa hàng của tôi cũng đã thành lập hơn hai mươi năm rồi, tôi muốn từ từ xử lý nhưng hiệu quả, nào ngờ cô xuất hiện. Nhưng phải cảm ơn cô rất nhiều vì đã giải vay cho tôi".

Thường Tiểu Niệm lắc đầu, xua tay: "Không cần cảm ơn, tôi chỉ thấy bất bình nên muốn giúp thôi".

Mộ Ly: "Tôi thấy chúng ta có vẻ hợp nhau, có lẽ kiếp trước chúng ta là bạn thân chăng?"

"Haha, cứ cho là vậy đi".

Mộ Ly lấy ra tấm danh thiếp rồi đưa cho cô: "Nếu như có thời gian rảnh cùng đi uống nước nhé?"

Nhận lấy: "Được".

- ----

Trong lúc về nhà, cô chẳng nghe thấy anh nói câu nào, cô còn tưởng vì anh đang rất tập trung lái xe nên không muốn nói, nhưng mà nhìn qua thấy được vẻ mặt kia có vài vạch đen, cô hỏi: "Mộ Cần Thiên, là ai lại chọc điên anh rồi sao?"

"Là một cô gái".

"Cô gái nào?"

Bạn đang đọc truyện *Cung Chiều Cực Phẩm Phu Nhân* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 79: Ăn đấm chua

Thường Tiểu Niệm cứ trơ trơ làm ra bộ mặt khó hiểu, rốt cuộc là ai dám chọc giận chồng tương lai của cô đây? Hay do chính là cô nhỉ?

"Tiểu Niệm, sau này ra đường đừng tiếp xúc quá thân mật với bất kì ai nữa, anh không thích điều đó".

Thường Tiểu Niệm à lên một cái, cô hiểu rồi, là anh đang ăn đấm chua của cô và cô gái vừa rồi, anh cũng thật là! Ghen với ai không nghe đi ghen với con gái người ta, tưởng cô đồng tính hay sao?

"Em biết rồi!".

Nhưng nói đi cũng phải nói lại, anh đang giận thì cô cũng không nên cãi bướng làm gì?

- -----

Ngày cưới cuối cùng cũng đến, Thường Tiểu Niệm có chút e ngại, xấu hổ, cô sắp trở thành vợ của anh rồi, sắp là con dâu nhà người ta rồi. Ngồi trong phòng trang điểm, thợ trang điểm làm tóc và mặt cho cô vừa hợp với phong cách của cô, vừa làm cho cô trở nên xinh đẹp rất nhiều. Nhan sắc tuyệt mỹ kia làm sao xóa nhòa được trong kí ức của người nhìn. Mộ Ly nhìn cô trong chiếc gương phản chiếu gương mặt xinh đẹp ngồi ngời ngời kia, dù làm bạn chưa được bao lâu nhưng mà cô Mộ Ly lại thân thiết đến mức xem nhau như hai chị em vậy?

"Tiểu Niệm, nhìn cậu xinh đẹp làm sao? Biết đến khi nào mình mới được như cậu đây, bạn thân lấy chồng rồi mà mình vẫn còn là con ma ế chè đây".

Thường Tiểu Niệm cười cười: "Cậu đừng lo, biết đâu ngày hôm nay cậu gặp được người tình tương lai thì sao? Mình nói cho cậu biết cái này, bạn của chồng mình có một anh rất đẹp trai, còn là con nhà giàu nữa đó".

Mộ Ly thờ một hơi dài: "Mình không thích con thiếu gia nhà giàu đâu, quen cứ như là qua loa, mình muốn một mối tình nghiêm túc cơ".

"Không đâu, tùy thiếu gia chứ? Nếu cậu gặp được anh chàng đó cậu chắc chắn sẽ thích, anh ta rất tốt, tuy nhà giàu thật, nhưng chưa từng ăn bám gia đình, và bây giờ đang làm chủ tịch của một tập đoàn lớn"

"À".

Thường Tiểu Niệm lắc đầu trước cô bạn thân này, rồi cô lại nhìn đồng hồ, còn tận nửa tiếng nữa anh sẽ sang rước dâu rồi. Không biết hôm nay anh có giống cô không? Run run làm sao đó, nhưng mà trong lòng lại thấy háo hức vô cùng.

Vừa lúc đó, Mộ Cần Thiên điện đến cô, hai người như có thần giao cách cảm nhỉ?

"Sao giờ này lại gọi cho em?"

Hai người call video, nhìn trong điện thoại anh chẳng khác gì hoàng tử, còn cô là công chúa, phải công nhận một điều nhìn anh rất điển trai, hazzz, trái tim cô gục ngã bởi gương mặt ấy rồi. Cô nhớ lúc trước cô miễn nhiên với đàn ông. Vậy mà bây giờ cô mê trai đến như vậy? Mất mặt quá đi mất.

Mộ Cẩn Thiên nhìn cô: "Anh nhớ em quá, mới có một đêm không ngủ cùng em mà cứ như ngàn năm vậy?"

"Đừng ngại biện nữa, anh dám nói với em rằng đêm qua anh ở một mình không?"

Mộ Cẩn Thiên trưng ra vẻ mặt thành thật: "Đúng mà, cả đêm anh không ngủ được vì nhớ em, vậy mà em cũng không gọi điện cho anh tiếng nào".

Thường Tiểu Niệm nhếch môi: "Đêm qua tại sao em thấy nhà anh có rất nhiều người nhĩ? Còn có nói, hôm nay chính là tiệc độc thân, cho nên chúng ta phải uống cho thật đã vào?"

"Hả? Tại sao em biết?"

"Mộ Cẩn Thiên, anh quên em là ai rồi sao? Anh cứ đợi đó, đợi qua hôn lễ rồi em tính sổ với anh sau, dám lừa em".

Thường Tiểu Niệm cúp máy, hại ai kia xanh mặt. Cứ sợ cô sẽ không cho mình động phòng thì sao? Azzz, nghĩ đến thật là sợ hãi.

Bạn đang đọc truyện *Cung Chiều Cực Phẩm Phu Nhân* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 80: Mau tỉnh dậy đi, đừng ngủ nữa?

Mộ Ly vừa ngồi uống chút nước, vừa nói: "Chồng yêu gọi đến sao?"

"Chồng yêu cái gì? Nghe thật sến sảm".

"Còn ngại gì, hai người sắp thành vợ chồng rồi đó."

Thường Tiểu Niệm đứng lên, nhún vai, rồi nắm tay Mộ Ly đi xuống lầu tìm ba cô, cô nhìn thấy ba đang ngồi, mà gương mặt có chút đượm buồn, dù chỉ là nhìn một nửa nhưng cô cảm nhận được điều đó. Mộ Ly khều khều tay cô: "Đến an ủi ba cậu đi, chắc chắn ông ấy đang buồn lắm!"

Thường Tiểu Niệm hiểu ý, cầm áo cưới đi đến chỗ Thường Bạch Song, cô ngồi xuống, ôm chặt ba cô: "Ba, ba không vui sao?"

Thường Bạch Song cười một cách gượng gạo: "Ba rất vui mà, con gái của ba cuối cùng cũng có nơi nương tựa rồi, sẽ không còn bám theo ba nữa, thật tốt lắm sao?"

"Ba à? Ba lại trêu con rồi, ba nói cứ như con vô dụng lắm vậy?"

"Tiểu Niệm con? Nghe ba nói này, về làm dâu nhà người ta phải hiểu rằng, nên nghe lời, đừng hóng hách, hãy luôn mỉm cười, ba biết tính cách lạnh lùng của con, con hãy thay đổi bản thân đi, đừng giữ thái độ đó, nó chỉ khiến mọi người xung quanh thêm sợ hãi rồi xa lánh con mà thôi".

"Ba yên tâm, con đã thay đổi từ lâu rồi. Không còn là Thường Tiểu Niệm của trước kia nữa, cũng phải nhờ công lao của Cẩn Thiên, chính anh ấy đã đem lại cho con hơi ấm, sưởi ấm trái tim vốn nguội lạnh của con".

Thường Bạch Song bỗng nhiên bật khóc: "Tiểu Niệm à! Sau này nhớ về thăm ba, ba sẽ rất nhớ con".

"Ba à? Tất nhiên rồi, con làm sao có thể bỏ ba được, con sẽ thường xuyên về thăm ba"

"À mà, Trình Kiên đâu nhĩ? Từ sáng giờ ba không thấy nó đâu cả".

"Chắc nó đi đâu đó rồi, thằng bé đó".

Cô chỉ nói vậy thôi. Chỉ vì cô muốn che giấu ba cô. Thật ra Trình Kiên đã đi đâu từ đêm qua, không về nhà. Cô có gọi điện, nhắn tin, thậm chí đi tìm nhưng cũng không gặp. Chắc do vì thứ tình cảm nhất thời kia đã khiến nó quá kích động, cộng thêm việc không thể nhìn cô lấy chồng nên biến mất. Cô cũng không biết đi tìm cậu ta ở đâu nữa?

Cô cũng rất muốn, Trình Kiên tham dự hôn lễ của cô và anh, đó là điều mà một người chị muốn.

Thời gian thấm thoát trôi qua, Thường Tiểu Niệm từ lúc nào đã trở lại căn phòng của mình, lúc đó gia đình nhà trai đến, ba cô đã đồng ý cho Mộ Cẩn Thiên lên dẫn cô đi. Nhưng mà Mộ Ly lại đưa ra một thử thách. Đó là bắt anh phải uống hết chỗ rượu này, từ bậc thang thứ nhất lên đến bậc thang của

phòng cô. Tổng cộng mười li, Mộ Cẩm Thiên vẫn không ngại từ chối mà còn uống hết, lúc này. Kim Vạn Sanh mới để ý đến Mộ Kỳ, cứ nhìn mãi cô gái này, tựa như có sức hút nào đó mê hoặc ánh nhìn. Mộ Ly ngạc nhiên khi thấy Mộ Cẩm Thiên uống cạn ly rượu cuối cùng: "Làm tốt lắm! Giờ anh có thể vào tìm cô dâu rồi?"

Mộ Cẩm Thiên không say, tí rượu đó làm sao có thể làm anh say được. Anh mở cửa phòng cô ra, cô đã đứng chờ sẵn bên trong, anh đưa tay, cô khoát tay, rồi hai người cùng đi xuống dưới nhà, bái lạy ba cô, và tổ tiên theo phong tục nhiều năm nay, rồi mới lên xe hoa.

Mộ Ly cùng Kim Vạn Sanh đi chiếc xe mui trần, chạy đằng sau, không biết có phải là trùng hợp hay không nữa? Mộ Ly không hề để tâm đến người bên cạnh mình, cô cứ ngồi im lặng vậy thôi. Kim Vạn Sanh vừa ngại, vừa thích lúc này, dùng hết dũng khí lên tiếng: "Chào cô, không biết cô tên gì nhỉ?"

Mộ Ly bây giờ mới nhìn hẳn: "Mộ Ly".

"Tên cô đẹp thật!".

"Cảm ơn".

Kim Vạn Sanh có chút ngại miệng. Vì Mộ Ly có phần lạnh lùng, đúng là bạn nào thì bè nấy. Tính cách như nhau. Trờ lại với xe của anh, Mộ Cẩm Thiên liền tiếp xin lỗi cô vì việc đã nói dối cô, làm cho tài xế cũng phải phì cười, có suy nghĩ "chưa gì đã sợ vợ như vậy rồi?"

"Anh im đi, để em được yên tĩnh nào?"

Mộ Cẩm Thiên lay lay tay cô: "Nhưng em chưa chịu tha lỗi cho anh mà".

"Em tha lỗi rồi, nhưng mà chưa trừng phạt, chờ đi, tối nay em sẽ trừng phạt anh".

Mộ Cẩm Thiên sáng mắt: "Tất nhiên, em không trừng phạt, anh cũng sẽ cho em trừng phạt anh, bao nhiêu cũng được"

Thường Tiểu Niệm gõ cốc vào đầu anh: "Trừng phạt theo nghĩa bóng, không phải nghĩa đen, cái tên biến thái này".

Bạn đang đọc truyện *Cung Chiều Cực Phẩm Phu Nhân* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 81: Mau tỉnh lại đi, đừng ngủ nữa!(83)

Tầm nửa tiếng sau đó anh và cô có mặt tại nhà thờ, nơi diễn ra hình thức hôn lễ, hai người phải làm đủ nghi thức rồi sau đó mới ra bãi biển. Nơi thực sự của hôn lễ, đúng, đám cưới của cả hai được tổ chức ở bờ biển nổi tiếng của thành phố. Một nơi có vẻ đẹp huyền ảo như trong truyện tranh. Ở lễ đường có đầy đủ tất cả mọi người dòng họ, có bạn bè thân thuộc, cô được Thường Bạch Song dắt tay đi vào, trước mặt cô là Mộ Cẩm Thiên, người mà cô sắp gọi là chồng, người mà nắm lấy tay cô đi suốt cuộc đời. Người cô mà rất yêu.

Ba cô đặt tay cô lên bàn tay của anh, dặn dò đôi điều: "Đứa con gái này của ba tuy rất bướng bỉnh, khó chiều, nhưng mà vô cùng chân thành, nó đã chấp nhận yêu con thì chứng tỏ một điều nó có quyết định chắc nịch, cho nên đừng làm nó buồn hay đau khổ về bất kì điều gì, ba chỉ hy vọng con hãy chăm sóc đứa con gái này".

Mộ Cẩm Thiên nhìn ông: "Ba yên tâm. Con sẽ hoàn thành tốt những gì mà ba đã đặt ra".

Thường Bạch Song vui vẻ đi xuống hàng ghế bên dưới. Ngồi cạnh ông thông gia. Cùng nhau hướng mắt về độ trai tài gái sắc kia. Cha sứ bắt đầu làm lễ, đến giây phút cả hai trao nhẫn cưới cho nhau.

Chiếc nhẫn vẫn lưng chừng ở đầu ngón tay cô thì bất ngờ, có một nhóm người đi vào, dẫn đầu là Mộ Kiên Thành và Thường Trình Kiên. Sự xuất hiện của hai người đã làm cho cả nhà thờ trở nên xôn xao.

Mộ Cẩm Thiên và cô đồng loạt nhìn: "Chú/Trình Kiên".

Cả hai đồng thanh nói, Thường Trình Kiên cầm trên tay khẩu súng, hướng về phía Mộ Cẩm Thiên nói: "Mau bỏ tay cô ấy ra, tôi không cho phép anh lấy cô ấy, vì cô ấy chỉ có thể là của mình tôi mà thôi".

Thường Tiểu Niệm thu tay về, vì một lí do, một là bảo toàn mạng sống cho anh, vì cô sợ Thường Trình Kiên lại nổi điên bắn anh.

Mộ Cẩm Thiên nhìn cô trân trối: "Tiểu Niệm em...?"

"Đừng nói gì cả, để em xử lí thằng em này?".

Thường Tiểu Niệm bước đến gần Thường Trình Kiên, rất gần. Thường Trình Kiên mỉm cười như kẻ điên, dang rộng đôi tay, nói: "Tiểu Niệm, đến đây,

cùng anh xây đắp tổ ấm nào?"

Thường Tiểu Niệm thật mình tỏm?

Có lẽ Thường Trình Kiên điên rồi, ầu mù quáng. Ba cô có chút bất ngờ khi nghe cậu con trai nuôi nói như vậy, không khỏi khó hiểu, đứng ngay dậy: "Trình Kiên, con đang nói gì vậy? Hai đứa là chị em đó".

Thường Trình Kiên nhìn ba cô một cách căm phẫn: "Chị em trên danh nghĩa, cũng chẳng phải máu mủ ruột thịt gì, cho nên tôi có quyền yêu, quyền thương cô ấy".

Lúc này, Thường Tiểu Niệm đã đứng trước hần, cho vào mặt hần hai bạt tay rõ mạnh, cứ như cách thức mà cô giết người, không hề nương tay.

"Em đánh anh?"

Thường Tiểu Niệm lại tát thêm một bạt tay nữa: "Cậu im đi, tôi kinh tởm con người cậu, tôi đã từng nói rồi, nếu như cậu không thích làm em trai của tôi thì đừng trách tôi làm cậu".

"Em thì có thể làm vì tôi? Bây giờ hết chỗ này đều bị tôi bao vây, em chỉ có thể đi cùng tôi mà thôi?"

Mộ Cẩm Thiên bây giờ mới lên tiếng: "Chú, tại sao chú lại đi cùng tên điên đó?"

Mộ Kiên Thành trừng mắt: "Bởi vì nó còn giá trị sử dụng".

Thường Trình Kiên nghe lập tức nhìn, nhưng bị Mộ Kiên Thành bắn một phát ngay chân: "Nhưng bây giờ thì không còn giá trị lợi dụng nữa rồi".

Bạn đang đọc truyện *Cung Chiều Cực Phẩm Phu Nhân* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.